

கல்கி

KALKI 28-1-79

75 ஆம்

நர்-பிரேக் ஆக்கவேண்டி சாதனங்களின் முன்னேடுகளைக் கந்தாம்-கிண்டெடனுக்கு பாதுகாப்பு என்பது ஒரு அந்த உறுதிமொழி அல்ல. எங்கள் சாதனங்கள் முழுமையானதுகாப்பிற்கு உறுதியளிப்பதற்கேற்ப உருவாக்கப்பட்டவை.

ஆம். இவ்வாறு தீவிரம் முயற்சித்துப் போட்ட சர்க்காரைப் பாராட்டிகள் இவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவ்வாறு கிராம பாலாஸ் ஓட்டுபவர்கள், பாலாஸ்கள் தரப்படவில்லை. பதிலாகவே பதிலாகி கும்பு இவ்வாறு ஏதாவது அளவாகியிருக்கிறதென்றே சொல்ல வேண்டும். உறுதியாகியிருக்கிறது, சர்க்காரைத் திரைவிட்டால், கிடைக்க இயலாதது. இவ்வாறு தீவிரம் முயற்சித்து நடைமுறைக்கு வரவில்லை. தீவிரம் முயற்சிப்பவர்கள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இவ்வாறு தீவிரம் முயற்சிப்பவர்கள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இவ்வாறு தீவிரம் முயற்சிப்பவர்கள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

இதனடி, திருநெல்வேலி மாவட்டம் காவிரியாறு
மேல்நீர் பகுதி மாவட்டத்தில் எல்லாறுகள்
கரையிலும் தண்ணீர் உபயோகத்திற்கு ஏற்ற
காறுகளை கட்டிப் பெருக்கவேண்டும். இன்னும்
திருநெல்வேலி மாவட்டம் காவிரியாறு
மேல்நீர் பகுதி மாவட்டத்தில் எல்லாறுகள்
கரையிலும் தண்ணீர் உபயோகத்திற்கு ஏற்ற
காறுகளை கட்டிப் பெருக்கவேண்டும். இன்னும்
திருநெல்வேலி மாவட்டம் காவிரியாறு
மேல்நீர் பகுதி மாவட்டத்தில் எல்லாறுகள்
கரையிலும் தண்ணீர் உபயோகத்திற்கு ஏற்ற
காறுகளை கட்டிப் பெருக்கவேண்டும்.

உ.அ.க.வி. பர. து.ந.ப.பி.ந.கு.
நி.பு.க.வி. ச. து.நி.ப.ப.க.வி.

[illegible]

பாதுகாப்பது, அங்கிருந்து வெளியே
வருவது, அங்கிருந்து வெளியே
வருவது, அங்கிருந்து வெளியே

10.13 அனாதை குழந்தைகளை
காற்று கற்றுக் கொடுத்து தனி செலவு
கூடுதல் சந்தைகளில் உறுதியான
பாதுகாப்பு கிடைக்காத நிலைமை
கிடைப்பதற்கு உயர் சந்தைகள்
கூடுதல் பாதுகாப்புடன் கற்றுக்
கொண்டு உறுதியான பாதுகாப்பு
கிடைக்காத நிலைமை கிடைக்க
கொண்டிருக்கிறது.

சுந்தரம் -
கிளைட்டன்
லிமிடெட்

1.174 up, 600 050

உங்கள் பாதுகாப்பு
எங்கள் தொழில்

உ பேரூயில் தலைமையில் அண்ணாமலை நடத்த
டெய்ல் மாட்களில் வெங்கட் சேர்க்கை
படாமல் இருந்து, இப்பொழுது மீண்டும்
இதிலுக்கு குறுகிய காலமாக தலைமையில்,
புதிய தெம்புடன், தமது சொந்த ஊரில்
ஆட வரும் பொது, தாங்கள் அட்டைப்
படத்தில் வெங்கட் படத்தைப் பிரகரித்தது
மனதுக்கு மிகவும் ஆறுதலாக இருந்தது.
சென்னை-3 எஸ். வி. ராஜசேகர்

உ தங்கள் மிகச்செட் கப்பெனல் பிரமாதம்,
துணுக்குகள் யாவும் மிகவும் கவனமாக
உள்ளன.

ஆனால் இரு தவறுகள் உள்ளன, ஒன்று,
37ம் பக்கத்தில் போர்டு இரு இன்னியல்
களில் செஞ்சுரி போட்டதாக இருக்கிறது.
ஆனால் அவர் 3வது இன்னியல் 36 ரங்கள்
தான் எடுத்தார். இரண்டாவது, 47வது
பக்கத்தில் திஸ்தேசாய என்று குறிப்பிடப்
பட்டுள்ளது. இது திஸ்தேசாய என்பது
இருக்க வேண்டும்.
சென்னை-3 வி. ஹரிநாதன்

உ வந்த ஊழியர்கள் போராட்டம் என்று
தான் எல்லாப் பத்திரிகைகளும் வரித்து எட்டிக்
கொண்டு எழுதுகின்றனவே தவிர எங்கள்
கோரிக்கைகள் என்ன என்பது பற்றி எந்தப்
பத்திரிகையும் அக்கறை எடுத்துக் கொள்வது
இல்லை.
திருச்சி ஆர். சேஷாத்ரி

உ கம்பியில் வெளிவரும் புதிய பகுதியான
'Face to Face' மூலம் பவலுள்ள சகுத்
தங்களை அறிய முடிவெது.
விருத்தாசலம் பா. செந்தில்குமார்

உ பொங்கல் சிறப்பிதழில் தாங்கள் எழுத்
தான துச்சதிரங்களைக் கொண்டு ஒரு பவ
மான பொங்கல் விருந்து படைத்துவிட்
டீர்கள்.
சென்னை-4 வெ. முத்துமெருகன்

உ "திருச்சியில் ஓர் எழுச்சி" தலைப்பு
த்தில் "பிரார்த்தனை பற்றி தி. மு. க. காரர்
களிடம் சொல்லிப் பவலிங்கியை" என்று
குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள்.

தான் இருபது ஆண்டு காலமாகத் தி.மு.க.
உறுப்பினர்தான். கட்டியில் அன்றும்
இன்றும் பவ பொறுப்பு உண்டு. ஆனால்
தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர், மிஸ்திரிக்கு
முன் தி. மு. க. காரர்கள் எப்படியோ. ஆனால்
இன்று தி. மு. க.வில் உள்ள அறுபத்தி
தேவித்தந்திரர் வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டு
விட்டார்கள்.
மங்களம்பேட்டை ஹாஜி எம். ஏ. பாசி

**வட்ட
மேகை**

உயர் ஊழியக் கீவு எனும் மாகைய!

உ "பொங்கலோ பொங்கல்" - என்று தலைப்
பிச்சித் கேள் அம்சம் மிகுத்துள்ள
நவகவிவை ஒவியத் தொகுப்புக்களைக்
கண்டு ரசித்த பொது 'கிண்டலோ-கிண்டல்'
என்று சொல்லிப் பாராட்டும்படி அமைத்
திருத்தது.

செம்பேவர் எழுதிய "உயர் ஊழியத் திஸிய்
ஊழிய உயர்வு" - என்று கட்டுரை - ஒண்டர்
புல்! அதற்காகவே செம்பேவனுக்கு - ஊழி
யத்தை உயர்த்திக் கொடுங்கள்!
கட்டூர்-2 தங்க - குஞ்சிதபாதம்

உ ஏன் சாரி எங்கள் வயிற்றெரிச்சலைக்
கொட்டிக் கொள்கிறீர்கள்? காரண காரி
யங்கள் தெரியாமல் கட்டரைச் செய்து
கொண்டிருக்கிற பாலக் ஊழியர்களுக்குக் கார
ணங்களைக் காட்டிவிட்டீர்களே! இனி
அவர்கள் வேலை திறத்தத்தைக் கைவிட்டாற்
போலத்தான்!
திருச்சி-1 சங்கம் அருணாசிரி

உ மிகைப்படுத்தப்பட்டு எழுதப்பட்ட -
வேறுபாடு கவத்த கட்டுரை என்று சொல்ல
மாமே தவிர, உண்மை நிலையை அது தெரி
விக்கவில்லை. மாறாக, "உயர் ஊழியத் திவு"
என்று பாரோ வெப்பி விட்ட மாகையவை அது
மேலும் வலியுறுத்துவதெது அவ்வளவுதான்!
ராவப்பெட்டி கல்வார்குமார்

உ ஊழியக் கோபிராத் படலிமீர்சன்
ஏ. ஒன். "குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தைக் குத்து
வதே தமிழ்ப் படத்துறைக்குப் பிழைப்பாகப்
போய் விட்டது" என கெளரவம் எதிரியமாக
விமர்சித்து இருப்பதை தான் மிகவும் பாராட்
டுகிறேன்.
கும்பகோணம் எஸ். தேவராஜன்

உ மும்முனைகளில் மூன்றாம் பகுதியும்
நவீனமான நடைமுறையுடன் அமைத்து
விட்டது. புதிய வேகம், புதிய உணர்ச்
சிகள், புதிய உத்திகள் - இவற்றுடன் சமு
தாயத் தேவைகள், கட்டுப்பாடுகள் பற்றி
பும் மும்முனைகள் தரும் சகுத்துக்கள் சித்த
நிலையைக் கெறுகின்றன.
சென்னை-32 கப்பரபாவன்

உ ராஜகர்ஜனையை ஆர்வத்தோடு படித்து
வருகிறேன். ஆர்வியை சரித்திர ஆசிரி
யர்கள் திப்புக்கத்தான் "இருட்டியு"
செய்து விட்டார்கள். இறுதியில் நடைபெற்ற
பீரங்கப் பட்டினத்துப் போரில் திப்பு
வேளறிருத்தாய் இத்தாட்டின் சரித்திரமே
மாற்றிக்கும். திரு. கோவி. மணிசேகரன்
அவர்கள் உண்மையான சரித்திரத்தை உல
குக்கு அளிப்பார்கள் என்று உறுதியாக நம்பு
கிறேன்.
திருநெல்வேலி-7 பாதுஷா

விபரவரி முதல் தேதியானது வெளிவருகிறது
அங்கு தெய்வத்தின் ஆன் எய்கோருக்கும் எனில் கிட்ட
இதோ ஓர் அற்புதமான புத்தகம்!

ரா. கணபதி எழுதிய

காமாசுனி - கடாசுனி

காஞ்சி காமாசுனி அம்பாளின் ஆன் பெருமை,
அங்குயின் திருவிளையாடங்கள், புராணக்கதைகள் யாவும் அடங்கியது

காஞ்சி காமாசுனியின் கவண் விமான ரும்பாபிஷேக
கையவத்தை முன்னிட்டு மலிவுப் பதிப்பாக வெளியிடப்படுகிறது
டெய்லி சைஸ் 64 பக்கங்கள் விலை ரூ. 2/-

புத்தக விநியோகங்கள் மதுங்கோடு தேவகாளான பிரதிகளுக்கு 30% கழிவு தகவ
ஞன் பணம் அனுப்பும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விவரங்களுக்கு :

வாளதி பதிப்பகம்

10, தீனதயாளு தெரு,

(திவாகராய நகர், தலைமை தபால் கிளையம் எதிரில்)

சென்னை - 600 017

பேணி : 442818

பால்கராஜபுரம் ஸ்ரீ ஆளத்தவரில்லி ஸமேத ஸ்ரீ பால்கரேசுவரர் சூலப தீர்ஷோத்தரண அஷ்டபத்தன மஹா ரும்பாபிஷேகப் பத்திரிகை

பல்கலை யானதும் பாக்குற அமைத்த சோழபுரம், தென்னிந்தியில் கங்கைமொழி பெயர்
பெற்ற பெருநிலையிலிருந்து புலனாகி நதிநாய் காலியியில் வடபாக்கில் திருவாலங்காடுமேலும்
திருப்பதியில் எதிர்காலியில் அமைந்துள்ள பால்கராஜபுரம் என வழங்கும் பால்கராபிஷேகத்திற்கு
ஸ்ரீ பால்கராஜபுரம் திருவிளையாட முத்தியுகை செல்லப்படுகிறது ஸ்ரீ ஆளத்தவரில்லி ஸமேத
ஸ்ரீ பால்கரேசுவரரின் சூலப தீர்ஷோத்தரணம் செல்லப்பட்டு, ஸ்ரீ ஆளத்தவரில்லி ஸமேத ஸ்ரீ பால்
கரேசுவரருக்கும், பெருமூல வேளியிலேயே எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஓங்காரேசுவரர், ஸ்ரீ ஜீவன்
முத்தியேசுவரர், ஸ்ரீ மீருத்தியேசுவரர், ஸ்ரீ விளையாட ஸமேத ஸ்ரீ விளையாட திருவிளையாடும்
மஹா பால்கராஜபுரம் ஸ்ரீ விளையாடான பெருமாளுக்கும் ஸ்ரீ காலி காமவேசு ரேசுதிபதி
கருக்கு ஸ்ரீ கங்காராய கவாலிகை அங்குயின் பூண அனுப்பிவைக்கப்பட நாளது
கொண்டிருக்கிற கதம்பி 27௩ (8-2-1978) சென்னைக்கிழக்கம் புலனாகு- நகரத்தின் வடபுற
புலனாகுதின் காலி சமேத 8-30 மணிக்கு மீன வகைத்தின் அஷ்டபத்தன மஹாநும்பாபி
ஷேகம் நடைபெறும்.

திருக்கவிசை பால்கரை திருவாளருதான ஆதனத்தர், 22-வது குருமஹா
சத்தரணம் ஸ்ரீகஜி அம்பலவான தேவக பால்கரேசுவரரின் காலியில் அங்குயின், திருப்பனத்தரம்
ஸ்ரீ காலியத்த 21-வது அபிஷி ஸ்ரீகஜி காலியி ஒத்திருவாள்காலியத்தம்பிரான்
காலியில் அங்குயின் திரு முன்னிலையில் நடைபெறுவதால் அங்குயின் காலியில் அங்குயின் திரு
ரும்பாபிஷேகத்திற்கு தரிசித்து அங்குயின் பெருமூல, பெருகுருவிசைகை உதையும் வேளியிலேயும்,

நங்கோகை அனுப்புவதில் கீழ்க்கண்ட விளையாடக்கு அனுப்புவது கீழ்க்கண்டவிலேயும்,

சு. காமச்சத்திரன்,

தலைவர், ஸ்ரீ பால்கரேசுவரர் சூலப திருப்பனவி.

பால்கராஜபுரம், திருவாலங்காடு-609 810

(Viz) மலுரம் R. M. S. - நகரா தீர்ஷா.

தமிழ்த் திரை நகரம் - கல்கி - தாயகம் நுழைந்த மார்ச்சு - மார்ச்சு 1.

சுவரண் சிங்கின் சரணாகதி

சரணாகதி என்று இந்திரா காந்தியின் பாதார வித்தங்களில் விழுத் தயாராகி விட்டார் சுவரண் சிங். இதில் அநிசபமொன்றுமில்லை.

காங்கிரஸிலிருந்து ஒரு கூட்டம் பிழ்த்துக் கொண்டு போய் ஒரு சர்வாதி காரியின் பெயரில் வெடிகளில்லா ஒரு கட்சி அமைத்ததே அப்போதே இந்தச் சுவரண்சிங்கும் அங்கே போய்ச் சேர்த்திருக்க வேண்டியவர்தான்.

ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை. இந்திராவின் தந்திரம் அவரைத் தொடர்ந்து காங்கிரஸிலேயே தலைமைப் பதவியில் இருக்கச் செய்தது.

அரசியல் சாசனத்தைத் தவறு சர்வாதிகாரத்தை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ள வசதியாக இந்திரா இஷ்டப்படியெவ்வாறும் மாற்றி அமைத்தபோது அதற்கு ஆதரவாக ஊர் ஊராகச் சென்று பிரசாரம் செய்தவர் இந்தச் சுவரண் சிங்கதான்.

பிறகு ஏன் அவர் இந்திரா காங்கிரஸில் அது தொடர்ந்துவிக்கப்பட்டபோதே போய்ச் சேரவில்லை?

காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பணரையும் வசப்படுத்திப் படிப்படியாக மனம் மாறச் செய்து ஒற்றுமை என்ற பெயரால் மறுபடியும் இந்திராவின் தலைமையையே ஏற்கச் செய்வது என்ற உத்தேசங்கூடன்தான் அவர் தொடர்ந்து காங்கிரஸ் தலைவராக நீடித்தார்.

இந்த ஐந்தாம்படைத் தனமான எண்ணம் இவ்வாறியும், சிம்மகஜூர் தேர்தலின்போது இந்திராவைக் காங்கிரஸ் ஆதரிக்கவில்லை, ஆனால் ஜனதாவை எதிர்க்கும் என்று வஞ்சகமாக அறிவித்திருப்பாரா? அதன் மூலம் கேரள முதல்வர் அன்டொனியின் ராஜினாமாவுக்குக் காரணமாக இருந்திருப்பாரா?

அதேநேரத்தில் கரண்சிங்கும், சத்திரஜித் யாதவ்வும் சமர்ப்பித்த ராஜினாமாக்களை ஏற்றுக் கொள்ளாதது போல் தடித்து மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு இப்போது திடீரென்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் காங்கிரஸ் தலைவர். காரணம், இந்திராவின் தலைமையை மீண்டும் ஏற்கக் கூடாது என்று காங்கிரஸின் உயர் மட்டத்தில் பிடிவாதமாக இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதுதான்.

இரு காங்கிரஸ்களும் இணைந்தபிறகு உருவாகும் ஐக்கிய காங்கிரஸின் இடைக்காலத் தலைமைப்பதவி தமக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார் சுவரண் சிங். ஆனால் அதுகூட நடக்காது. இந்திராதான் இடைக்காலத்திலும் சரி நிரந்தரமாகவும் சரி தலைமை வகிப்பார் என்ற சூழ்நிலை உருவாகி வருகிறது. கூட்டுத் தலைமை என்பதெல்லாம் இந்திராவைப் போலுத்தமட்டில் வாரித்தை ஜாலம் மட்டுமே என்பது மீண்டும் மெய்ப்பிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இருப்பினும் கூட சுவரண்சிங், "ஒற்றுமை, ஒற்றுமை" என்ற ருத்திராட்ச ஜபத்தை விட்டாரில்லை. காரணம் பதவி ஆசை, சுவரண் சிங்கும் அவரைச் சுற்றியுள்ள பலரும் காங்கிரஸ் தனித்து நின்று பதவிக்கு வரமுடியாது, இந்திரா காந்தி என்ற பிரஸபையைப் பயன்படுத்திப் பாமர மக்களை வசீகரித்தாவன்றித் தேர்தல்களில் வெவிகை முடியாது என்று நம்புகின்றனர். எனவே சர்வாதிகாரத் தலைமையை ஏற்கத் தயாராகிறார்கள்.

"சஞ்சய் காந்தியிடமிருந்து இந்திரா காந்தியைக் காப்பாற்றவேண்டும், இரு காங்கிரஸ்களும் இணைப வேண்டும்" என்றாராம் சித்தார்த்த சங்கர் ரே. இதுபோன்ற அபத்தமான கண் துடைப்பு வாதங்களை வெளியிட்டுச் சரித்திரப்

பெருமை மிக்க காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இரவுக்குத் தேடிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

தெருக்கடி நினைப்பிரகடனங்களின் போது நடந்த அட்டேழியங்களுக்கு இன்றுவரை வகுத்தி ஒரு வார்த்தை கூறுதலோடு அவற்றை நியாயப்படுத்தியும் வரும் இத்திரா காத்தியை விட, அவரை அன்றே எதிர்த்துப் போகாதது தவறு என்று உணர்ந்து இன்று அவரது தலைமையை ஏற்க மறுக்கும் கருவியை, சத்திரஜித் யாதவ், சரத் பவாரி, சத்திரஜித் தேகாய் போன்றவர்கள் எவ்வளவோ மேல்.

இவர்கள் கவரவில்லாத குத்தியை முழியடித்து இரு காங்கிரஸ்களும் இளை யாமல் காத்தார்கள்மேலானும், அல்லது, இளைசதாலில் இத்திரா காத்தியின் தலைமை இளைத்த காங்கிரஸுக்கு இல்லாமல் செய் வார்வியேவானும், காங்கிரஸுக்கும் தேசத் துக்கும் மாடுபெரும் வேலை செய்தவர்களா வார்கள், ஒருவேளை இச் சாதனைவைப் புரிய இவர்களால் முடியாது போனால் தக்க கூடைய கையெழுத்துத்தயாவது காப்பாத் திக் கொள்வார்கள் என நம்புகிறோம்.

துளசி மணம் நுகர்ந்தோம்!

❶ 'தாத்தியம்' என்பதை ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக, மத எதிர்ப்புக்கான மட்டுமே பார்த்துப் பழைய நமக்கு உண்மையான சாதனிகை அடைவானம் காட்டியிருக்கிறார். 'பூரணி' - 'மொகிஷி' - வரிசையில் 'கமலி' யும் நெஞ்சத்தவத்தில் நினைத்திருப்பான். தெய்வானை, சேவற்கொடியோன்

❷ பாத்திரப் படைப்புக்கள் என்றும் மறக்க இயலாதவை. நவ்யதோர் இவிய நாவலைப் படைத்த தா.பா.வுக்கும் - பாத்திரங்களுக்கு ஏற்பச் சித்திரம் வரைந்த ஜி.மே. ஸூர்த்திக்கும் தனிர்!

காப்பாடி கோ, குப்புசாமி

❸ முதலிலிருந்தி கமலியின் பாத்திரத் திக்கு முரண்பட்ட காமாட்சியம்மான் கடைசி யின் திகடுரை வறுவான காரணமின்றி மன மாற்றம் அடைந்ததை என்னும் சூப்புக் கொள்ள முடியவில்லை.

விருத்தாசலம் எம். ஏ. அப்துல்காதர்

❹ விடியற்காலையில் திராடி, என் தொட் டத்து மனிகையே பறித்து, அம்பாளுக்கு சமைந்தாம அர்ச்சனை செய்து முடித்த நிம்மதி ஏற்பட்டது "துளசிமரடம்" படித்த முடித்த பிறகு.

சென்னை-18 பத்மாமணி

❶ சர்பாத்திரமாக ஒரு மேத்தாட்டுப் பெண்ணை உருவாக்கி, "பண்டித: சமதர் ணை:" என்றும் மனநெருக்கித் தேய், சமதோக்குப் பெற்ற உண்மை கவனக்குக்கு மாட்டுப் பெண்ணுக்கிக் கவானாரப் பரிமாற் றம் ஏற்படுத்தியது இத்தக் கதைவின் மிகச் சிறப்பான அம்சமாகும்.

மதுரை-16 ஆர். அழகியநம்பி

❷ கமலி போன்ற சில ஆய் தாட்டினர்கடப் போற்றிப் பெருமைப்படுத்தும் நம் கனா சாரப் பழக்கங்களை நாம் கொஞ்சம் கொஞ்ச மாக மறந்து வருகிறோம் என்பதை நினைக் கையில் நெஞ்சில் வேதனை திறந்திடுது! கழாப்பூர் பாரதவாஜன்

ராஜாஜி அளித்த மனக்கனம்

❶ என் பெண் பி. என். வி. (தேவம் ஸ்வயம்) படிப்புக்காக வேடி இரிலின் (டெய்லி) கண்காணியில் சேர்த்த பொழுது எனது உறவினர்களும், நண்பர்களில் சிலரும், "சிட்டு வேலைக்கும் கைமலம் காளியங்கள் கற்கவும் பட்டப்படிப்பு எதற்கு?" என்று அனுகக் கேலி செய்தார்கள். இதனால் மனம் வருத்தப்பட்டு என் பெண் ராஜாஜிக்கு அது விஷயமாகக் கடிதம் எழுதினாள். அதற்கு வந்த பதில்:

ஆசிரியாடம், நேரம் வயலின் மிகவும் நல்ல படிப்பு யார் செய்கும் கேலியைப் பற்றியும் கவலைப் பட வேண்டாம். எத்தப் பாடலும் அக்கறை யுடன் படித்தாக நல்ல படிப்பே ஆகும்.

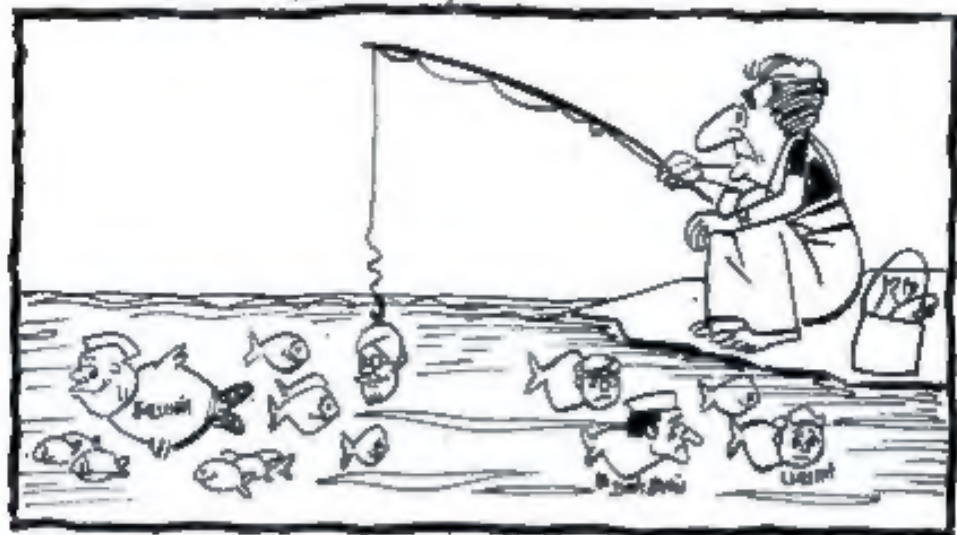
உன்னுடைய தமிழ் தஞ்சாவை இருக்கிறது. அதைப் பற்றியும் கவலை வேண்டாம்.

பீதர் சொன்னதைப் பொருட்படுத்தாமல் நேரம் வயலின் அக்கறைவுடன் படிப்பாய். இராஜகோபாலாச்சாரி

இதன் மனத்தைப் புரிந்து கொண்டு கதையிலும் உற்சாகமும் ஊட்டி ராஜாஜி எழுதிய வடிதம் நல்ல பணம் அளித்தது. என் பெண் பி. என்.வி.யில் கண்காணியில் முதலாவதாக வந்ததோடு மேல்மேலும் பன பட்டங்கள் பெற்று இப்பொழுது (கனடாவில்) ஒரு புகழ் பெற்ற மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிதியத்தில் புற்று நோய்ப் பிரிவில் உடரக்டராக இருக்கிறார்.

சென்னை-29 ராஜம் கோபாலன்

இந்த நரிமய பிள்ளரும்
பரி ஆங்கிலத்தோடு கவி
சொல்லுங்கறான்!

**சீதம்பரம் (ஸ்டேடியம்)
போகாமலிருப்பேனா ?**

— १११ —

67 கனகதாஸ் டி. வி.யின் இரிக்டெட் மாடர் காங்க்ரித் தாலும் சிறப்பறம் போகாமலிருப்பேறு என்று சென்னை லாக்சுக் ஏராசமாய்க் குழுமிட்டார் கிட்டேயத்திம்.
இரிக்டெட் டெஸ்டுக்தே அச்சானி 'பீட்டி' தான் இந்தி லாவில் தாம் ஆடிப் பீக்கினே சிறப்பறம் கிட்டேயல் பீட் பிரமாதம் என்று மேத்தந்தியத் தீவுக்குழு எயிடன் காளிரண் காங்க்ரித் வழங்கிட்டார்.

“பூவா தலையா” சோதனைகள் எவர்க்குத்தான் வெற்றி! என வொல்கர் எண்பது துக்கிறார்! “இப்போ, எவர்க்குத்தான்!” என் றார் காலிரைன். உண்மையில் மேற்கித்தியத்திற்கு குறுக்காக “பூன்” வெற்றி! அப்போது இருவரது தலைவழித்தையும் நினை யிக்கப்போவது “பிச்ச”தான் என்னுள் விட்டது.

சென்னை, 11.05.2018

அம்பலர் கொடுப் பிஷன் குமா இடத்தை, கனது ஒரு ஆட்காரர்கள் மாறி மாறி ஆக்கப்பெற மாறி மாறி தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தப்பியது ஒருவரும் ரசிக்கக்கூடக் கொள்பாட்டிலா யிருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் காலம் பருத்திருந்த அங்குப் பார்த்து ரசிக்கவும் வந்தவரின் திருத்தம் கிடைத்தார்கள்!

சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் விளக்கம் :

முதலாவதாக, பாட்டு மட்டுமல்ல, பல கவிதைகளே தேர்த்து
கட்டியிருக்கிற இதுவாழ்க்கை ஒன்று. மே. நாமமுர்த்தி
கவாய்க்கு பற்றி இவற்றிலுள்:

ஆட்டத்தின் விளைந்ததே தோஷம்
ஆடாமல் திரைத் திரையில்
நாட்டியிரு மட்டையடிப் போனான்
நாளைதான் சந்தித்த நாயகியை.

இந்திய சமூகநீதி
புத்தக சங்கிரகம்
இ.ச. சுவாமிநாதன்,

இந்திய அரசு அமைத்துள்ள
பெரிய குழுக்கள், குறைந்த
பணம் செலவு செய்து, சிறிய
அளவுக்குள்ளே.

ஆகவே, இந்த மாதிரியான கதைகள் எல்லாம்

[illegible]

செங்கட்டை 'ஆய்க்பேன்' எச்சத்து கிரமித்து விட்டு
பெய்க் களித்து, ஓர் ஓரே பயத்தோடு விட்டுவிட்டு ஆறு!
தெருப்பாசை செங்கட்டை இத்திய பீடிக்குத் தாள்
ரத்தாடி!

மேற்கித்தியத் தீவின் மூதல் பிரசேசத்தினே 33 நாள் காலத்தால் 6 விகிசெட்கள் பலியானது.

தேயமானம் செலவு செய்த வரலாறு :

செங்கடிகள் கவத்தா டெய்லிக்குத் தயாராகத்
தேர்ந்தெடுத்தவுடனே நரசிம்ம ராய் முதலிய செங்க
காடிகள் இரப்படி மொட்டை!

சகலவரும் பேசு@ பேசு@ பற்றா!

மேற்கத்தியத் தீவுக் குழுவினில் ஒருபங்கம் சட்டசபைக்கு விகிதவாசிய சரிவ மறுபங்கம் கொட்டப்படாததில்லையென்று பண கொணர்வுகளில் சர்க்காரப்போது போட்டவர்

[illegible]

காப்டன் காலி ஏதன், அவரது 53 ரன்ஸ்களில் பவுண்டரிதான் 36.

கனடியாக வந்த பாட்டியுங்கள் இவர்களைத் தோய்விட்டு, இவர்கள் இரு வர்களைக் கைவிட்டது. 'இது எப்படி இருக்கு?' என்று ரவிகாளைத் தோக்கிப் கேட்பது போலிருந்தது!

எனக்கு உதவிக்கவும். உதவிக்குரியவர்களுக்கு உதவிக்கவும் ?

“என்னை பம்பாயில் ‘மாதல் மத்தியில் மருமான்’ என்பார்கள். 1971ம் மேற் கிதியைத் தீவுக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கே என்னைத் தேடி வந்த பிரபல ஆட்டக் காரிகள் ‘Where is this little man?’ என்றனர். செங்க ளூரில் என்னை ‘விவசாயத்தின் மகிமை’ என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். என்னை காப்டன் கலாண்டராகக் கொண்டிருப்பது தீக்கத்தான்!” என்று Madras yamras Gathering கூறியதில் வருவதற்கே தெரிவித்து கூறியது காப்டன் கலாண்டர்.

2014.06.15 木曜日の夜

கிடைக்கப்பட்ட முடிவுடா மன்னன் விவர
தரத். 284 தியில்கள் தியெத்து தியெ
துத். இதுதீய கடுகார் 284த் 124 துக்கி
(17 துக்கித் துக்கித் துக்கித்) எடுத்து
முதல்கமயத்தார்.

மெலிகியலில் ஆட்டோ இராப் கேட்டைக் காரர்களில் மத்தியில் கிந்தாராயன் தென் பட்டார்.

உலகமெங்கிலும் வாழ்க்கை !

எம். ஜி. ஆர். - மதரா மாடக்கரு வந்து
சேர்ந்து அமர்த்திடுகிற காபி பி. வி. சி.
காரர்கள் கண்ணிக் கட்டி அருள் பெற
விகல் டெர்ரஸ்க் 82 வயது முதியவர்
திமோதர் அமர்ந்து கண்ணாடி இலகாமல்
மாடக்கக் கர்ணமவாகப் பார்த்துக் கொண்
டிருந்ததை ரொம்பப் பேர் கவனித்திருக்க
மாட்டார்கள். 1941-42ம் ஆண்டிலேயே
செய்தாகக் காமதரன்தின் ரகுநித் கோப்பையப்
பதவிய்தின் ஆவணர் இவர். இவ்வரசர்

திரிப் சிங் கவியிருந்து கோப்பையைப் பெற்றவர்.

திரும்ப நினைவாகிறது !

கல்கத்தா டெய்லிச் சர்க்கைப் போட்டு போட்ட கவாய்கள் - வெங்கடசர்க்கார் ஆவிய இருவரையும் இங்கே பக்கம் "வயல்" என்று காட்சி பிடித்துப் பெயிசியனுக்கு அனுப்பி வைத்தார். பிங்குலிங் அகராய குரரான இவர் இப்பொழுது "இலாம் சிங்" என்று கேள்வி!

சீமையினை !

காவிரி டெய்லிசனில் 50வது விக்ரெட் எடுத்த சாதனைகளைக் கண்டார்.

முதல் இன்ஸிங்கில் வெங்கட சூழலுதல் விக்ரெட்டை வீழ்த்தியபோது அவர் டெய்லிசனில் 155 விக்ரெட்டுகளை எடுத்த சிகாரிடு கண்டார்! மேற்கத்தியத் தீவுக்குழுவுக்குதே திராக 50 விக்ரெட்டுகள் எடுத்த பெருமையும் வெங்கட்டுக்கு உண்டு. இதற்கு முன் மேற்கத்தியத் தீவுக் குழுவின் 50 விக்ரெட்டுக்களை எடுத்தவர்கள் பேதி, சந்திரசேகர் ஆகியோர்!

மேற்கத்தியத் தீவு கோஷ்டியின் இரண்டாவது இன்ஸிங்கில் கங்கோரி 151, இது சிகாரிடுக் அவர்களுக்குக் கிடைத்த மிகக் குறைந்த கங்கோரி.

தற்புத் தாளங்கள் !

கிளார்க், பீலிப் இரண்டாம் இன்ஸிங்கில் பென்கன் சீசு இத்திய பாட்டம்மன்சியப் பயமுறுத்தினார். கென்கன் தனியே நெய் மட்ட அணிந்து ஆடினார்!

குத்ர தாளங்கள் !

பென்கன் கல்கத்தைத் தாக்க வெங்கடசர்க்கார் மேதலி அடைந்திருந்தார் தொடர்ந்து உதறகையும மட்டையையும் தரையில் ஒங்கியடித்தார்! பீலிப் பந்தைத் தரையில் ஒங்கி விட்டார். இரு கோஷ்டியுக்கு இடம் வெற்றிபெட்ட காய்ப்பு இருந்தபோது இந்த குத்ர தாளங்கள் நடந்தது. கென்கன் மான விக்ரெட் அங்கே இது.

ஆவிரம் வெளியாகுகள் !

மேற்கத்தியத் தீவு குழுவின் கடைசியைப் போராடியதை மேற்கத்திய வெங்கடும், கிளார்க், பீலிப், நென்கன்ட்ர வெற்றியைத் தங்கள் பக்கம் திரும்ப எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின் கிளவாக ஏழு விக்ரெட்டுகள் விழுந்தன. பாரி வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதைக் கடைசியைத் திரிமாணிக் முடிவாத "திரிங்கு" மார்ட் தந்தது!

கல்கத்தை ஆட எத்தவுடையே, வெற்றிக்கு அவர் பந்தை விளாச வேண்டுமே, அந்தேரம் அடிட்டாகாமலும் இருக்க வேண்டுமே என்பதால் "கல்க கல்க" என்று இருந்தது. ஆனால் "குயிலுயிலு" என்று பவுண்டரி காட்டினார் அடித்து வெற்றியைத் தேடித் தந்து விட்டார்!

கவிஞர்களுக்கு !

பம்பாய், பெங்களூர், கல்கத்தா நகரத் வெற்றியைச் சென்னை பட்டணம் தந்தது. அங்கையையும் குதரகத்தில் ஆத்திரிவிட்டது. என்னும் இது பிரமாதமாகப் பெருமை பீற்றிக் கொண்கக் கூடிய வெற்றியைக் என்ற திரிசையும் கூட்டியே எழுத்து கொண்டிருக்கிறது.

புலகங்கை : என். பன்னாதி

— குங்குமவழி

அறிமுகம்—

கேட்டத்தாங்களில் பறவைகள் ஏனையவை ஒன்று இருப்பது பறக்கும் தெரியும். அப்போ இன்னொரு ஏனையவை மூம் உண்டது. இங்கிலா ஏனையவை அது!

"இங்கிலா விதி" என்ற அமையின் இன்ஸூர்கள் பவர் இனித்து நல்ல இங்கிலா முயற்சிகளை அகலிப் பார்த்து விமர்சிக்கிறார்கள். மாதம் ஒரு கூட்டம் மதராத்தத்தில் போடுகிறார்கள். சென்கைக்கைக் கைவெழுத்துப் பிரதிபலனாகிய கரவேற்றுப் பார்த்துப் படித்து மாதமொரு நேரத் கைதையைத் தேர்ந்தெடுத்த அதனைத் தங்கள் அமையின் கிபாசிகடன் பத்திரிகைக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். இங்கிலா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது கைதையில் தொகுப்பு "பிங்குலு பிங்குலு" என்ற தலைப்பில்

கென் வந்து பன் பத்திரிகைகளில் நல்ல விமர்சனம் பெற்றுள்ளது.

இன்ஸூர்களின் அமைய்பாக இருந்தபோது லும் கிராத்துக்கு இடமணிக்காத உபாயத் திரிசைக்கைக் கொண்டிருப்பது இங்கிலா இன்ஸூர்கள் கிராத்தைத்தான் கிரும்புகிறார்கள் என்ற பரவலான அபிப்பிராயத்தைத் தவிர போஷவாக்குகிறது. இங்கிலா விதி விசைக் குழைப் ரோமம் துப்பரவாக வைத்திருக்கும் காவிரிக்குக்குப் பக்கபலமாக இருக்கும் அமைய்பாசர்.

கேள்விகள்

இவிய கபாலமுயின் கரும் பெயரிடையே இனிமையைக் கொண்டிருப்பவருமான திரு குயிலகன். கிளாசம் இங்கிலாவிதி. வித்யாபதத்தார், கோத்தாங்கம் அஞ்சல் - 603 303, 'பிங்குலும் பிங்குலும்' புத்தகத்தின் விவரம் 3.50

2. இதைல்லாம் நடத்த விரகு...

இவர்களைக் கோதை என்று கூப்பிடுகிறார்கள். இவள் குடும்பம் தீவிர வைணவம்... அவளுக்குச் சிங்கார வேஷை மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவளும் 'சித்தி சித்தி' என்று அவளுடன் ஒட்டிக் கொண்டாள். மூதல் முறை யாக இந்தக் கவிபாணத்தின் தியீதமானாக மகுடேசன் விளக்குச்சாமியை ஒரு வார காலமாகப் பிரித்திருக்கிறார். இவர் மனம் சாமிவாரைப் பற்றி அடிக்கடி நினைக்கிறது. கடைசியில் பத்து நாட்களுக்குப் பின் எவ் வோரும் வரவில்லாதது வந்தபொது விளக்குச் சாமி வண்டி கட்டிக்கொண்டு, ரயிலடிக்குப் போய் மகுடேசன் பிள்ளையை அவரது புது மனைவிபுடன் வரவேற்று அழைத்து வந்தார். கோதைபைக் காத்திமங்கிக்குப் பிடித்திருந்தது. காத்திமதி கோதைபைப் பேசுவதில் மகிழ்ச்சி கொண்டாள். கோதைக்கோ வந்த உடனேயே இந்த வீட்டின் ரகசியங்களும் இந்த வீட்டின் தலைவனின் பால் இவர்களுக்குள்ள பழதுபட்ட உறவுகளும் அச்சுமட்டுவது கனகம். அது இவளுக்குத் தெரிந்தால் என்ன ஆகும் என்று எண்ணி வருவதுபட்டுவதாகவும்

குக்கும் உரிமையை வாராலும் மறத்திருக்க முடியாது.

விளக்குச் சாமியிடத்தான் புலம்பினார் மகுடேசன் பிள்ளை: "எவ்வாறும் திரோ கிங்க... இவங்ககண்ணம் என்று தென்மம்? ஒரு நம்மீக்கைக்குத் திரோகம் பண்ணினு அப் புறம் என்று சாமி பிடிமானம் இருக்குது உவிர வாழ்க்கைக்கு?" என்று சொல்கிறார். "என் வீட்டுக்குள்ளே என்னுக்குத் தெரியாம ரகசியமா ஒருத்தன் வந்துட்டுப் போற தன்னு... அது என் மகனு இருந்தா என்னு? இன்னொருத்தனு இருந்தா என்னு?... நாளைக்கே அந்தப் பெரியசாமி பவலிப் பார்த்து அவன் பொண்டாட்டியை இருந்துக் கிட்டுப் போகச் சொல்லணும்" என்று அவர் புலம்பி முடித்தபொது "இது தங்கமான யோகை" என்றும் மகுடேசன் பிள்ளையைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார் விளக்கு.

பெரியசாமி மக்களைத்தான் அழைத்துக் கொண்டு போய்ப் பழனியாண்டவர் கோயிலுக்கருகே உள்ள, ஒரு பங்குக்கு வந்த

பாட்டிமார்களும் பேத்திமார்களும் ஐயகாந்தன்

இருந்தது. இதனிடையே தான் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதில் சிங்காரம் உண்டாயிற்று... மேலாக அமைதி காட்டிக் காலம் மெல்ல நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

சிங்காரம் 'மீன்' வேண்டுமென்று பிடித்த அடத்தில் ஒருநாள் அந்தப் பயங்கர ரகசியம் பிள்ளைக்கே தெரியவந்தது. இந்தக் திரோகத் தால் நினைவுகூர்ந்து போலிருந்த சரின் தனியே பெரிடியால் விழுந்தது இன்னொரு செய்தி: "மருமகன் மங்களம் முழுக்காமல் இருக்கிறான்..." இரண்டாம் கவ்யானத்தில் மிதித்தம் மகுடேசன் பிள்ளை வரவில்லாதிருந்த அந்தப் பத்து நாட்களும் பெரியசாமி வீட்டுக்கு வந்து தங்கியிருந்தான்.

"என் பொண்டாட்டியை இவர் வீட்டிலே பெச்சிக்கிட்டு என்னைப் படிவேறுதெய்க்குறே... இவரு புத்தியை என்னுன்னு சொல்றது... இந்தப் பொண்ணுக்கும் யாமனார் கிழிச்ச கோட்டைத் தாண்ட முடியாது... என்னு என் உதை இப்படி இருக்கே" என்று அந்தப் பெரியசாமி தன்னை நொத்து பேசும்பொது அவன் அங்கு வந்து மனைவிபுடன் தங்கிய

ஒரு பழைய வீட்டில் குடித்தான் வைத்தான், பகல் பூராவும் சந்தித்த தெருவிலும் இரவில் தன் வீட்டிலும் இருந்தான் பெரியசாமி.

"சாமி... தெரிந்தா ஆறமாட்டேய் தது... புத்திக்குழம்புது; உவிர வாழ்க்கையே பிடிக்கவே... இந்தக் கோதை நகவலனா கெட்டவளானு தெரியவே... பெரிய தூவுக்காரியா இருக்கானே... திருட்டுத்தனமா மிள்வாங்கிச் சாம்பிச் சாப்பிட்டு யோல இருக்கு... எச்சேரும் கெட்டும்... ஆறல் சிங்காரம் அபயனுக்கும் அந்தப் பழக்கத்தை உண்டாக்கி வெச்சிடுக்கானே... இது திரோகமில்லையா... எவளாவது எதை வாவது திரும்பும்... என் மகனுக்கு என்னுத் துக்கச் சாமி அறையெல்லாம் பழக்கணும்... முடியாது சாமி... இனிமே அவ கையால் தன்விடிகட வாங்கிக் குடிக்க முடியாது... அவனைப் பார்க்கவே எனக்குப் பயமா இருக்கு. மோகினிப் பேசாக மாநிலி இருக்கு" என்று குற்றதர்போம் பிள்ளை பொறுமிறார்... "சீதி விளையாடுகிறது" என்று முன்கிக் கொண்டார் சாமியார். "பிள்ளை, திங்க சொல்லிக்கினை இருக்கேயெனே, உயில் - அரை

என்று வேண்டிய நேரம் வந்ததாம்" என்று எழுதினார்.

மீதுடொன் பின்னக்கு அங்கத் தலையெழில் ஒரு விபாதி மாதிரி அவையும் படுக்கையில் தனிவது. நேருதான் நினைத்திருந்த அந்த உயிரிப் போன காரம் எழுதி முடித்தார். மதுடொன் பின்ன உயிர் எழுதினது விஷயம் அவர் பூராவும் பற்றிவது. அவர் தியாயமாகவும் தரிசும் வகுவாமையும் நடந்து கொண்டுவரார் என்ற தங்கிக்கை ஒவ்வொரு வருக்கும் அவர் பிற இருந்தது. எனினும் பெரியளாயிக்கு அவர் தமது சொத்திலிருந்து ஒன்றும் தரவில்லை என்ற விஷயம் அவரது உதாரணத்ததற்குப் பொருத்தமானதென்பதை அந்த உயிரிப் படித்திருந்தது. சொத்துக் கணக்காய் மதுடொன் பின்ன தங்கியெடுத்து விருத்தி பண்ணதற்கும் அவரது பாட்டன் சேர்த்த சொத்துக்களுமாகும். பாட்டன் சொத்து மட்டும் என்றும் இவ்வளவு விடையாது. இப்போது அவர் இருக்கும் கிரும். கோயிலுக்குக் கொடுத்திருக்கும் நிலமும் தான் பூர்வீகம். அந்தப் பூர்வீகம் சொத்தைப் பெரியளாயி ஏதனெனவே பிரித்துக்கொண்டு போய் விட்டிருந்ததாம். அதனையே "அவனுக்கு ஒன்றும் விட்டப்படியும் விடையாது; தரிசுப் படி யானால் போல ஏதாவது சண்டியம் வேட்டு வாகவிக்கிற நிலம் அவனுக்கு வர வேண்டாம்" என்ற முடிவு செய்திருந்தார் பின்ன.

ஒவ்வாக்கெனான சிங்காரத்துக்கு ஒரு பங்கு. அந்த "ஒப்பதாவதுக்கு" ஒருபங்கு. ஆறு சென்றவனுக்கும் ஒருபங்கு. கொைத்துக்கு ஒரு சம்பங்கு.

அந்த உயிரிப் தங்கியப் பிறகு காமுப் போதிறவர்களின் பட்டியலில் தனிதனும் ஒத்தவரான விளக்குச் சாமிசையும் குறிப் பிட்டிருந்தார் பின்ன. "இவர்கள் கொஞ்ச நாளை இதை விளக்குகள் எண்ணம் மாதிரி போகும். அப்போது எவது ஆய்தராக விளக்கும் விளக்குச் சாமிக்கு வேண்டிய மரமும் போய்விட்ட உடாது. எவது மனைவியும் குழந்தையையும் வளக்கிற விட்டும் அவர் எப்போதும் போய் இருத்தவர வேண்டியது. அவருக்கு வருஷத்துக்கு இரண்டு வேட்டிகள் - இரண்டு தங்குமன், ஊர்செய்யுக்குத் தேவ் சாங்கு விடக்கிவிருந்து மரமும் ஒரு குராய் பணம் சாமிசாக்கி ஆய் பரிவத்தம் தந்தவர வேண்டியது..."

மதுடொன் பின்ன தமது சொத்தின் பெரிய சாமிக்குப் பங்கு கொடுக்காதுபோதும் அவ்வளவே, "சாமிசையும்"போட்டு உயிர் எழுதிவிருந்தார். "எவது இவையுதவர்கள் சிங்காரமேதையும், வைத்தியநாதனையும் கணக்காகவான இருக்கின்ற வரனத்தோதும் மற்றவர்கள் செல் மக்களாய் படியிலுதும் எவது இரண்டாவதுமகன் சிங்காரமேதும் பின்ன மேதாரவத்தக்கு ஒன் என் காயம் முடித்து விடுவிற பட்டத்தின் சிங்கார மேதும் பின்ன மேதாரவிற வகைக்கும் இதற்கு சொத்துக்கின் நினைவும் பண்ணி ஏர வேண்டிய பொறுமை என் முத்தமகன் பெரியளாயிரை ஏற்றுக் கொண் வேண்டியது. எனக்கும் பின்னவரன் பிரத்ததாரதும்

ஒரு தம்பன் எங்கிற குறையிறும் தன் ஆவனுக்கு இதை ஒரு ஆக்கவது யா கவும் வேண்டு கொண்கவும் பிரப்பிக்கிறேன்" என்ற பருதி எப்படிச் சிங்காரம் என்று சிங்காரத்திவத்திமாளுக்குத் தேவத்திவது கொைத்துக்கும் உடையாமகாய் விட்டது. குத்தவரான அவனுக்கு சொத்திவங்கு தராமல், அவ்வளவே சாமிசையும் தயமிப் பது எவ்வளவு செலக் கின், தயென்கைக் கின், விருத்ததை ஏற்படுத்தும் என்று விவகாரத்தொடு அருகி லும் மதுடொனின் சம்பந்திவான சிங்காரத்திவம்.

கொைது மித்தம் அப்போதும் பரிமோதும் பின்னக்கு சேருவதுகன் சேய்துகொைக்குத் தான்.

சிங்காரம் எப்போதும் போக தவறவில்லை பிற்த்து படுத்தும்பண்ணிவை வைத்துப் பெரிய கொைம் போட்டுக் கொைக்குத்தான். அவன் போக்குக்குறி அத்தமகன பண்ணின இரண்டு அத்தகுரிய விதியுடன் எங்கெங்கென கொைக்கு அவன் கொைகின் இனித்துச் சேர்த்துக் கொைக்கொைக்கி கொைக்குத்தான்.

பின்னவுடன் சிங்கார கொைக்குத்தி விளக்குச்சாமி, சிங்காரத்து பதறினார்! "அம்மா... அம்மா கொஞ்சம் தண்ணி கொைடுவா... சேகிரம்... பின்ன! என்ம பண்ணுது?" என்ற உரத்து ஒலித்த சாமி மாரி குரல் வித்தமகர்ப் வேட்டை கொைத்துக்கு... அவன் தண்ணிவுடன் வருவதற்கும்...

மதுடொன் பின்ன அப்போதுடன் ஒக்கிய மரிவிருத்தார். கொைத்துக் கவிரிவிருத்த தண்ணிச் சேய்ப் தருவிவது. சிங்காரம் உடத்துத் தவறவில்லை பிற்த்து படுத்த வகைத்து கொைக்குத்த அத்தம் பெரிய கொைம் இவ்னும முடிவில்கின்.

மீதுடொன் பின்ன விட்டும் என்று வினாத பிரகாரத்தடன் ஏரவமகன விளக்குகள் எங்கின்றன.

தற்குடத்தில் மாரிபு அளவு உலர் வேண்டிக் குத்தவிளக்குகள் தந்து முக்கலிதும் உடர் கொைக்கு எங்கின்றன. அந்த முத்து வட்டு விட்டும் எண்ணம் பருதிவிதும் விளக் கெகிவது இவ்மாதிரி உலர்வாயம், சாமிசும் என்று விசேஷம்விளக் கொைடாருகிறுடன் என்று வகுக்கு அறிவிக்கும். சிங்காரக்கும் தெருவுக்கும் செவிக்கம் தெரிவதற்கான தடயிகள், உலர் ஒலப்பிவிருத்து தொங்கும் ஒரு உயிரித் தாரணம் செரிய அகிக்கென்; உங்கென் ஒன் வட்டுக் உடத்திறும் தாழ்வாரக்

கனியும் ஒளி மறை பொழியும் கலந்தர் விளக்கைச் சுற்றிலும் தொங்குவிற்ற கண் னாடி. மணிகள் வர்ண ஜாலங்கள் இழைத்த வாகு, மெல்லிய இனிய ஒளிகளையும் அல்லப் போது ரகசிய மொழிகள் போல் முணுமுணாக் கின்றன. அத்த ஒளி ஓர் இனிய இனப்போல் இழைந்தது. இவை தவிர அங்கங்கே காம்பட் சியம்மன் விளக்குகளும் நீளமாய்ச் சிமினி வீட்டகவர் விளக்குகளும், மாடக் குழிணிய் ஒளித் துவகமிட்டதுபோல் அசையாது உயர்ந்து கடர் பரப்பும் அகல் விளக்குகளும்... வீடு அரண்மனை மாநிலி ஜோலிக்கிறது. வீட்டுக்கு முன்னால் இரு மருங்கிலும் உச்சு பெரிய திண்ணைகளில் பிரப்பய் பால்கள் விரித்து அங்கங்குநிரம் அணிந்த பெரிய லார்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். செருவிலும்

குதட்டிலும் குழத்தைகள் துரத்திப் பிடித்து விளையாடுகிறார்கள். வரிசையால் அமைத் துள்ள இதனைப் பூண்டுகிட்ட திண்ணையில் தூண்டிப் பிடித்து மத்துக் கற்றி விளையாடு கின்றன வெ குழத்தைகள்... வீட்டுக்குப் பின்னால் வெட்டவெளியில் மண் தளரையிள் நீளமான அடுப்புகளை வெட்டிக் காணவாய் மாநிலி அனன்று எரிபும் அக்கினிக் குண்டங்களில் பெரிய பெரிய பாத்திரங்களில் விருந்து உணம்கிறார்கள். பொறி பறந்து எரிபும் காணவாய் அடுப்புக் களைக் கற்றிக் கைவிளக்குகள் ஏதிலவாறு வீட்டுப் பெண்களும் வெளியாட்டிலும் அங் கும் இங்கும் உத்தரவிட்டுக் கொண்டு உரத்த குரலில் குருகாரயொருவர் கூவியொடு திரிகிறார்கள்.

இந்தநிலைமும் மத்தியில் உண்டாகவில்லை. மறுபேசல் பீக்ஸிலில் சிடிக்கொடுத்த துக்கம் கோண்டாடி ஒப்பாசி வைத்துப் பாடி அழுகிற பெண்களின் குரலும், ஒப்பாசித் தயிலும் வாழ்க்கையில் அமரத்துவமான கோலத்தை வயிட்டுவின்றாம போனதுமே...

நடுக் கூடத்தில் மறுபேசல் பீக்ஸிற்குப் பூசுத நடைபெற்றது. அவரது முக்குக் கண்ணாடி, பாத்திரமேகன், கைத்தடி, கைப்பட்டி, பேனா, பெரிசு குதவிய அயர் அகரூடம் உபயோகித்த பொருள்களும் புதிய சைக்கிள்களையும் வேட்டியும் அங்கவயங்கிலும் அவரே அங்கு சாத்திரத்தியம் பெற்றது போன்ற பிரகாசமைய ஏற்படுத்தின்கின்றன.

முத்தவன் காத்திமத்திக்கு இடுக்கையம் ஒன்றும் புதிய கோலமாவியோ, பெரிய துக்க மாவியோ தொண்டல்கிலும், ஒப்பாசித் திணுக்கல் திணுக்கல் அழுகினார். கைவீரர் வரமாய்ப்பாத்த குதித்த அங்குமே சைக்கிள மாக இருக்கிறது. கூடல் சேர்த்து எட்டியமும் எதிர்த்தவளில் புதுத்திணும் முத்தவனிடிலும் முத்தவ குடி கோலவதம் மூலம் தைக்குக் கைவீரர் வரமாவியும் பிறர் அறிவாமல் மறைத்துக் கொள்கிறார்.

அவர் பொய்யாக அழகைத் திறமென்று தயிர் அவர் வளர்ச்சிச் செல்வம் வைத்தி விட்டு அழுகிறது. அங்குமே கோலம் உடம்பு, இந்த விதமும் அறிந்தவையத் தாக்குமா என்று மகன் பதக்கிலும் காத்திமத்தி. "என் சைக்கிள, இங்கே வந்து திணுக்கிட்டு அழுகிறதே?... போ! மூன் எட்டியமே கொழுந்தவம் எல்லாம் கிணையாக்கிட்டு இருக்கிறது... தியும் போய் கிணையாடு" என்று அவனிடம் தெரிந்த கொண்டு வந்து மூன் எட்டி கூடத்தில் கிட்டாக காத்திமத்தி.

அந்தக் கூடத்தில் தடுமே கிடத்த பிரமயி என பெரிய காயடி தாக்காவிலில் கூட காத்தி - அதன் குறையும் கைகள் மாநிலி மடக்கத் தடுத்து மரப்பனவையிலே சேர்த்து, அதன் பீது பன வண்ண மணிகல் திறத்த ஒரு வெள்ளித் தட்டிலிருந்து வளியும் நூலும் வைத்துக் கொண்டு என்னவோ ஒரு மணிப் பீன்கல் வெளியில், தாக்கைத் தருத்தித் கொண்டு முகத்திருந்ததால் திணுக்கி விட காறல்.

காத்திமத்தி வைத்திருப்பத் துக்கம் வந்து அவன் பக்கத்தில் உட்காற வைத்தது. "கூடு அங்குத்தை கூட இரு... பாத்தியாடி யம்மா!... என்னு மாநிலி அழகமான மணி வெள்ளம் இருக்கு... இந்தாடா கொள்கம், தம்பையம் பாத்தித்த - அங்கே எட்டித் திட்டு அழகைத் திருத்தியே வந்து திணுக்கம் அழகாகும்..." என்று கொள்கிக் கொண்டு பீன் எட்டி கூடத்தில் அழுகிற கூடத்தில் வைத்து கொள்ளுதற்காக... திணுக்கி அழகை மறைவதற்குக் கொண்டு நடந்தான்.

திணுக்கியில் தன் மருமகன் சேர்த்துப் பட்டிருந்தது. கொண்டு காறும் எட்டியும் அந்த வெட்டி வண்ண திறத்தில் தொம்பியும் அணித்திருந்ததால் திணுக்கி.

இப்போதெல்லாம் அவனுக்குப் பெண் வேஷம் எட்டிவிட யாரையும் அழகமில்லை திணு. அழகும் அவனிடம் திறிப் பெண் குழந்தைகளை குழந்திருந்தனர். அவன் அவர்களை அடித்தான்; வீரட்டியுடன்; திணையம் பீடித் திருத்தித் தை வைத்தான்; காத்தித் திருத்தி... அவன் அவன் செவ்வோரினும், அதற்காகப் பவத்த குழந்தைகளும் கூடல் திணுக்கியில் திணுக் கொண்டாடிலே கிணுக்கி. பெண் குழந்தைகள் மட்டுமல்லாமல் அந்தத் திருத்திதான், என்னவென்று பெண்ணும் அவனது கோலம் போடுகிற, மணிப் பீன்கல் செவ்வோரி, சைத்திதிறுக்கி. எம்மோட்டி கைத்திற வைக்கவந்தித் மருமகன் கிடத்தினார்...

அவந்தான் மறுபேசல் பீக்ஸிற்குக் கொண்டு போட்டான். முத்தவன் இருந்தும் அப்படித்தான் நடக்க வேண்டும் என்று மறுபேசல் பீக்ஸில் கவிச் எழுதி வைத்திருந்தான்.

தக்கன் எவ்வளவுதான் தைப்போலி வேறுத்துத் துத்த போதினும் பெரியவாமி தன் தந்தையின் பீது தெவ்வயத்திக்கு இணையாக மரியாதை வைத்திருந்தான். அவரது கோபமும் வேறுபடும் ஒரு தைப்பன் என்ற மூலையில் திபாயமானது என்னை அக்கிரித் திருத்தான். அவர், பூரிக்கொண்ட கோத்திவளில் அவனுக்கு இருந்த பவத்தை ஒதுக்கித் தந்ததல்லாமல், தனது பெருந் செவ்வதில் அவனுக்காக ஒன்றியே தராதது குதித்தும் கூட அவன் வருத்தல்கிலும். "என் குத்த மகன் பெரியவாமிதைய தான் மறைத்தவளில் துத்தவிட்ட படியிலும் அவன் எங்குக் கொண்டு போடவாகாது..." என்றும் "எனது பூரணமான வளிக்கொள்க வந்தித் திட்டி என்னு இரண்டாவது மகன் சிங்காரமே வைத்துக் கொண்டு போட வேண்டியது" என்றும் அவர் எழுதி வைத்து கிட்டப்பெண்கள் வாரகங்கல்தான் பெரியவாமிக்கு மாறாத வருத்தத்தைத் தந்தது...

அந்த வருத்தவளிக்கெல்லாம் மறைத்துப் புறத்தித் கொண்டு காருக்கொள்கும், சோத்தக்காரர்களில் மத்தியில் மரியாதை செட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காகவும், என்னவற்றத்தும் பெண்கள் அவன் மறுபேசல் பீக்ஸைய மறைக்க வேகித்தனாலும் தைப்போலித் திணுக்கி உட்கருவியில் கைவீரர் வயிற் குழியும் ஒதுக்கி திணு வைத்து கொண்டான். (தொடரும்)

"கூடா! ஒரு திணுக் குறியை திணுக்கி இருக்கிறதற்கு குறியைத் திணுக்கி இருக்கலாம்"

X தந்தை விவகாரம்
X அபிமானம் தவறி

தமக்கு வாழ்வளித்த சிங்கப் பூரின் பண நகன காசியில் கருத்து உதவிப் கொண்டுவள்ளம். தாய் தாட்டையும் மறவாமல் தமிழ் நாட்டில் பண அறக் கட்டிக்கொள் ஏற்படுத்திப் பண நற்பணிக்கு ஏராளமாக நன்கொடைகள் வழங்கியுள் ளார்.

இப்போது அவருக்கு வயது 80. ஆயினும் கருகருப்பு நிதி தும் குக்குதவர். காரணம் திவமம் தவறாத வாழ்க்கை.

கனமாக வங்கியைப் போட ஒக் கொண்டு இன்றும் தனம் திரும்பத் திரும்ப வாழியுள் ளார்.

சிங்கப்பூரின் அதிர்ஷ்டம்!

X கோவிந்தசாமி பிள்ளை

சிங்கப்பூர் வாரியம் அதிர்ஷ்டசாலிகள். சிங்கப்பூரில் வாழ்வதாயினவே அதிர்ஷ்ட சாலிகள்!

ஸ்ரீமதி எம். எம். கப்புலகும்பியின் இப் வரிசைக் கச்சேரிகள் அடுத்த மாத ஆரம்பத்தில் கேட்டு மகிழப் போகிறார்கள் என்பதால் அதிர்ஷ்டசாலிகள்.

இவற்றை விடவும் மேலாக அதிசய மனிதர் திரு கோவிந்தசாமி பிள்ளை அவர்களிடையே வரிக்கிரை என்பதாலும் சிங்கப்பூர் வாரியம் அதிர்ஷ்டசாலிகள்!

திரு கோவிந்தசாமி பிள்ளை கட்டிய கைப்பு. போட்ட சட்டை தவிர வேறெதுவுமில்லாத தமது இனம் பிரபலத்தினையே சிங்கப்பூர் சென்றடைந்தனர். விடாமுயற்சியால் முன் னுக்கு வந்து இன்று பெரும் செல்வத்தராகத் திகழ்பவர். ஆனால் மார்ப்பதற்கும் பழகுக தற்கும் எவியவனிடும் எவியவராக விளங்கு பவர்!

வாத்திலியின் கவசின்த - "கங்கி" அவர்களின் மொழி பெயர்ப்பாக "சத்திய சோதனை" - "இதைப் படித்தால் போதும்" என்பதில் கோவிந்தசாமி பிள்ளை. "சத்தியசோ" பண அறதங்களைப் படித்த நற்பயன் இதிலேயே விடைத்து கிடுமே!"

இத்தனை வயதிற்குப் பிறகு திரு கோவிந்த சாமி பிள்ளை ஒரு பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். சிங்கப்பூரில் பெருமான் கோயில் ஒன்று கட்டி முடிக்க முயற்சி மேற்

X கண்டிதேவி அழகன்மேலி (காசியில்)
X ஸ்ரீமதி (மீதுதலில்)
X தங்கராஜன் (கச்சேர)
X விஜயலக்ஷ்மி (வடம்)

கண்களில் தாதுக்கவாயம் நெற்றிக்
கூர்வுதும்பியினிய சந்தலில் செவ்வந்தி;
மேழகு மெய்க்கோ மயங்கினி சிற்றாட, விமல் சீர்வரிதை...

விமல் படைப்பு:

மெய்க்கினி

கோவாங்கோடல்

மெய்க்கினி கோவாங்கோடல்
மேல் இ மெய்க்கினி
பூக்கள் மெய்க்கினி
மெய்க்கினி கோவாங்கோடல்
மெய்க்கினி கோவாங்கோடல்
மெய்க்கினி கோவாங்கோடல்
மெய்க்கினி கோவாங்கோடல்

மெய்க்கினி
கோவாங்கோடல்
கண்ணாக்குக கவர்த்தி,
கட்டிக்கு மெய்க்கினி!

தொழில்துறை பிடுநடை போடுகிறது

பாரத தேசத்தின் இதயப் பகுதியிலே அமைந்துள்ள ஆத்திரப் பிரதேசத்துக்கு இயற்கை தன் செல்வங்களை ஏராளமாக வாரி வழங்கியுள்ளது. பழைமையின் பெருமையும் புதுமைத் தொழில்களின் உறைவிடமும் சர்வதேச கலை, கலாசாரங்கள் சங்கமிப்பதாகவும் உள்ள நிலைநகரைச் சரித்திர காலத்திலிருந்து இது அடைந்துள்ளது. ஆத்திரப் பிரதேசம் ஒரு தம்பிக்கை நட்சத்திரம்.

இம்மகாநகரத்தின் தொழில் வளம் வியத்தகு சாதனைகளைக் கொண்டது. பெரியதும், நடுத்தரமானதுமான 478 கோடி ரூபாய்கள் மூலதனத்துடன் சுமார் 260 தொழிலகங்களைக் கொண்டுள்ளது. கடத்த நாள்கு ஆண்டுகளின் ஸ்தாபன ரீதியான பொருளாதார வளர்ச்சி நாள்கு மடங்காகப் பெருகியுள்ளது. காக்கிநாடாவில் 232 கோடி மூலதனத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள புதிய உரத் தொழிற்சாலைக்கு கடந்த 1978ம் ஆண்டு ஜூலை 7ம் தேதி ஜனாதிபதி அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அது தன் உற்பத்தியை 1981ல் ஆரம்பிக்க இருக்கிறது.

வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு வழிவகுக்கும் கழகங்களான ஆத்திரபிரதேஷ் இண்டஸ்டிரியல் டெவலப்மெண்ட் காசுப்பரேஷன் (APIDC) ஆத்திரபிரதேஷ் ஸ்டேட் ஃபைனான்ஸியல் காசுப்பரேஷன் (APSFC) ஆத்திரபிரதேஷ் இண்டஸ்டிரியல் இன்ஃராஸ்ட்ரக்சர் காசுப்பரேஷன் (APIIC) ஆகியவை மகாநகரத்தின் வட்டார வளர்ச்சிப் பணிகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

நூலேவர ரால் பூக்களில் குரோட்
டங்கள் செழுகளும் காது காதுகளும் உலர
மாக வளர்த்திருந்த அந்த இடத்தில் இரு
மறலும் பெருகைப் போடப் பட்டிருந்தன.
அவற்றுள் சாவினாய் பார்த்த இருந்த
பெருகைத் தவிர்த்து மற்றொன்றில் அமர்ந்து
தீய்க்கில் வருகைக்காகக் காத்திருந்தான்
கவியோனா. கவியிருந்த பாடப் பத்திரத்தைப்
படிப்பது போன்ற பாவினாய் பார்த்த
வைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன்
மனம் காதுகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க
வைக்க அது எப்படி கூலிக்கும்? பின்னால்
அவன் அறிவாமல் வந்த தீய்க், வகுப்பின்
கேள்வி கேட்பது போல், "கருத்தின் உரை
கவியன் எவன் ஆனால் - இடம் கட்டிப்
போனால் விளக்குமா?" என்றான்.

"முதல் முதலில் நாம் சந்திச்சே இடம்
என் கத்துகிறதாம். சேரிப்பாக்க-
பொருள் பரேட் நடத்தி
மேலும், முதல் திருத்தியே
என்னுடைய நடனம்
தான். அது முடிந்ததும்
ஒப்பனைகள் கவித்து
விட்டு அரங்கம் விட்டுத்
திரைத் தெய்விக் வந்த
தேன். உட்படுத்திய ஒருவர்
ராக ஓரமாய் உட்காரத்
திருந்த தீய்க், என்னிடம்
பார்த்துவிட்டு எழுந்து
வந்தீய்க். "ரோம்ப

"அதெங்கைப் குடியாது! நாம் சந்திக்கிற
தேரேமே அதிகப் பட்சம் போனால் பத்துப் பதின்
மூன்று நிமிஷம்; அறிமேவும் வாய் திறக்
காமம் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தா என்ன
பிரயோஜனம்? பேச வேண்டியது என்
வையோ இருக்கோ!"

"உன் அழகு என்னை வசலாடத்தப்
போகச் செவ்வ விடுகிறது, கவியோ!"

"ஆயோ! ரோம்ப ரோம்பப் பசுவை
செலிமா டயலாக்! நானு வார்த்தை கைக
கென்று பேசினால் உங்களுக்கு என்ன ஆம்
கிறும்?"

முடிபுனைகள்

கி.ராஜேந்திரன்

தங்கு ஆகனிக் என்று கோலில் கவியோனா
கேட் செய்தீய்க். அந்தக் கணத்திலிருந்து
தீய்க் என் மனத்தில் உரை கவியன்
நாம் எப்படியோ கவனத்தனமா கவியோ
முடிமுடிக்காமல், கவியே போக வந்த
தெரிவாமத் தவிக்கிறீய்க்!"

"வந்த தெரிவாய் இப்போ, கவியேவரை
விருப்பம்" என்றான் தீய்க். "கவியோ! ஓரம
னும் சேதையும் முதல் முதலியே சந்திக்கப்போ
ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்த்துக் கொண்டது
பற்றிச் சொன்னுமாயே...?"

"ஆமாம், கவியென்று உன் இளை கவி
ஒன்றை ஒன்று உன்னையும்..."

"ஆ! அதுதான் அதுதான்! அதே மாதிரி
இப்போ நீயும் நானும் ஒருவரை போலுனீ
பார்த்துக்கொளும். சிறிதானு! கவியைக் கொட்
டைய உடாது! என்னையு தெரன் அப்படி
இருக்க முடியும்? பார்த்துக்கொள்ளு?"

"கவியென்று எப்படியும் பேசுறது? நம்ம
நினைப்பை நினைக்காமல் போன போனது
கவனமீதாம் வருது."

"ஏன்? எதுக்காகப் பெண் பிள்ளை மாதிரி
கவனமீர் விட்டுக்கிட்டு உட்கார்த்திருக்கணும்,
தீய்க்? என் அப்பாவிடமும் உங்க அப்பா
விடமும் நம் காதுக் கிஷயம் பற்றிக்
கவியுக்கு பேசிட வேண்டியதொருமோ?"

"அதற்குத்தான் சத்திர்ப்பம் எதிர்ப
பார்த்துக்கிட்டிருக்கோம், கவியோ. ஆனால்
நம்மிடையே அத்தன்தின் இருக்கிற ஏற்றத்
தாழ்வுகளையும் நாம் கெடவேறு மதங்களைச்
சொந்தவர்கள் என்பதையும் நினைக்காமல்
ரோம்பத் தலக்கொள்கிறோம். இன்னும்
கோஞ்ச நாட்கள் பொறுத்துக்க. அத்தனையிட
யில் உன் விட்டில் உன் கவியான விஷயமா
ஏதாவது பேசிக் ஒருத்தராக, படிப்பு முடிக்கப்
பட்டம் வாகவினப்பிறந்தான் கவியானது

எபதும் எடுத்துநிறுப்பதாக ஓரே போடாகப் போட்டுவிடு!"

"அது நல்ல துடிப்பாதான். உங்களுக்குத் தெரியும் வர வரைக்கும் நான் பட்டம் கால் காமம் பரிட்சைகளில் சிபெய்ஸ் ஆடுகிட்டே இருக்கலாம்" என்றுள் கவோ. "ஒரு வாரம் முன்னால் என் அப்பா, 'உம் மனைலே இருக்கிறதைச் சொன்னாடுமா?' என்று 'கமண்ட் ரீட்' மாதிரி ஆரம் பிச்சாரே, அப்போது அவரை நீங்க தொடர்ந்து போய் விட்டிருக்கலாம். காவியம் கவியமா முடிந்த பொய்யிருக்கும். நீங்க என்னடா என்று பதிலுட்டீங்க..."

"அது பையிலே கவோ. அதற்குப் பெண் மரியாதை. உன் அப்பாவிடமும் என் அப்பா விடமும் எனக்கு உண்மையானதானதான அல்லவோ மனம் புண்ணுண்டுமோ. கவியப் படுவாங்கனானது நான் தயக்கிட்டுப் புகுக்கேன்."

"அப்போ, இதக்கு முடிந்தான் என்று?" என்று கவோளுக்கு கேட்டாள்.

"நீ ராமனாத்தி; சகலம் நான் வணங்கிறேன். அவன் ரெண்டு பெருமான் ரேந்து நம் இருவருக்கும் ஒரு வழி காட்டும்" என்றுள் தீபக்.

கவோளுக்குள் பெருமான் முழுதுமாக அடங்குமுன்னர், அவர்களுக்குப் பின்னு விருந்த குரோட்டாகல், காது வாழைச் செடி களுக்கு மறு புத்ததிலிருந்து "டாரிங்க!" என்று ஒரு பெண் குரல் கேட்டது. இருவருக்குமே தாக்கவொளிப் போட்டது என்னுடைய அடுத்த ஒலித்த ஆண் குரல்க் கேட்டதும் கவோளுக்குக்குச் சந்த தாடியும் ஒடுக்கி விட்டது.

பெய்கை சித்திரமேயும் இதழி

மாட்சி அன்று மெல்லியல் மாதிரி கெதுளி மெதுவானதில் நடத்தது. கெதுளி மானவி களும் மானவர்களும் திரும்பப்போ கடிபுருத் தாரிகள். பிரயிளாதான் கெதுதி பெத்த மயில் அகிசப்படியான ரகவீன எடுத்துநிறுத் தான். அவனுடைய மூலவொரு ஷாட்டுக்கும், "கெய்டுக் சித்திரி மாரியுலு!" என்று சொல்வான் பாராட்டுக்கள் மானவர், மானவியர் இரு தரப்பிலிருந்தும் போட்ட போட்டுக் கொண்டு விளம்பின. கெய்டுயில் ஓர் ஆயிப் பியின், பாட்டியின் ஓரத்தையத் தொட்டு விளம்பி கல் கட்டாக மாதிரி விடவே பித்திரி பெயிலிய லுக்குத் திரும்பினான். மானவர்கள் பணி மானவியரை முத்திக் கொண்டு அவனைத் துழ்த்து பாராட்டினர். கரம் குறுக்கினர். பிரயிளா என்னாவிடமும் கெதுமாகப் பெரி இயல்பாகக் கெதுறுக்கினான். மாட்சி முடிந்த அவன் கையாடியல் புறப்பட்டுத் தயாராகும் வரை அவன் அவனுடன் போயினான். அவன் கைபட்டாரக் கிண்ப அதுவான கெதுத்த வேகத்தின் அவன் கோபம் தெரித்தது. அந்த வாகனம் பித்திரி குறைந்த கால அளவில் வானத்தோமை அகலத்து கச்சேத் ரோட்டும் திரும்பி மூன்றேறியதிலும் அந்தக் கோபம் புரித்தது. வழி தெருவ இருவரும் ஒரு வார்த்தைகூடப் போயினான். தானேவரை

ரகம் பார்க் அருகே கங்குலப் திருத்திட்டு இருவரும் இறங்கி நடத்தார்கள்.

இப்போதுதான் பித்திரி முதலில் பெரி லுன்: "ஐ ஆர் ஆக்டிவ் கெய் கிங்கி! நீங்கள் இப்படிக் கோப்பபுறம்படி இப்போது என்ன ஆகி விட்டது? என் ஆட்டத்தைப் பாராட்டி ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்ல முடியாதபடி அவ்வளவு பெருமையா?"

"அப்படித்தான் எவத்துக்கொன்னேன்." "இத்தப் பெருமையே எனக்கு ஒரு பக்கம் பெருமையாக இருக்கிறது; இன்னொரு புறம் சித்திரியிருக்கிறது" என்றுள் பித்திரி. "உங்கல் கெதுதி உமங்கல் கிப ரெண்டு பத்திப் பெரிஞல் முத்திதப் போகி திரிங்க; அவன் பெண்டும் ஷாட்டும் அவரித்து மட்டை பிடித்துப் படிக்கட்டி அடிக்கும்போது. ஆனத்துக்குமீறிகள்; ஆனால் அவனைப் பாராட்டி தாது ஆனகல் பெரி அவன் கெதுத்தக் குறுக்கி விட்டான்

பொருளையாகக் கெட்டுப் போயிருக்கிறான். ஆக
மொத்தம் உயர்ந்த 'ஸ்பிரிஷஸ்' உயர்ந்த
மனம் உயர்ந்தமயில் ஏதாவது இல்லை" என்பது
தான் இதற்கு அர்த்தம்."

அவர் கோபம் தணிவதற்கும் அவரைப்
பாராமதும் இருந்தான்.

"டார்லிங்!" என்றான் பிங்கி: குழைத்து.

அந்தச் சொந்தான் செடிக்குக்குப் பின்னால்
இருந்த கபிலாசனரின் காலை விழுத்தி,
அவளைத் தூக்கி வாரிப் போடச் செய்தது.
அவர் உயர்ந்தபாக்க உயர்ந்த ஆரம்பித்
தான். அவர் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது அந்
நாமம் பிரயோகம் எதிராகவும் உரை
வாட்டித் தொடர்ந்தார்கள்.

இரண்டாவது நடவடிக்கை, "டார்லிங்!
பிங்கி!" என்று பிங்கி கெஞ்சுகிற அழைத்த
போது, எதிராகவும் போகிறார்களே ஸ்தம்ப
யிலும். அவர் கரங்களைப் பற்றி, "கீவிட்
தார்டி!" என்றான்.

"அப்பாடா!" என்றான் பிங்கி "ஒரு
வழியா உயர்ந்தப் பேசு கைச்சாத்தி!"

"நான் இவற்றைக்குடாய் க்கொருவர் என்

பது நிச்சயமானதுமே அதன் பாராட்ட
உயர்ந்தம் எனக்குமாக இரண்டு ஐஸ்ரீம்
கொள் வாய்க்கினை."

"அப்படியா! அது என்னிடம் தரவே
யிடுகிறாய்?"

"எப்படித் தருவது? நீ அடிப் ஆகாமல்
ஆடிக்க கொண்டு இருந்தாய். ஐஸ்ரீமோ
உருகிக் கொண்டே இருந்தது. அதனால் இரண்
டையும் தானே மாற்றி மாற்றிச் சாப்பிட்டு
விட்டேன்."

"என்ன பிடுக்கம்?"

"கூடியா பேசு!"

பிரயோகம் செய்யக் கொண்டிருந்தான். "எனக்குப்
பிடித்த பிடுக்கம்!" என்றான்.

"பிடித்த பிடுக்கம்வரா? நான் கூட அப்
படித்தான் இருக்கும் என்று நினைத்தேன்!"

"எதனால் அப்படி நினைக்கிறாய்?"

"அந்தச் சாப்பிடும்போது..."

"சாப்பிடும்போது?"

"எப்படி இருந்தது தெரியுமா?"

"எப்படி இருந்தது?"

எதிராகவும் அதற்குமே தனது கைது
கரத்தின் ஆக்காட்டி விட்டு கைத்தாள்.

"கொண்டிருமா?" என்றான்.

சுப்பிரமணியம்

"வேண்டாம்! வேண்டாம்! எனக்கு வேண்டமாவிருக்கும்" என்று பிரயோகித்தாள்.

"அப்போ! திறமாவோ பிள்கி! உனக்கோ வேண்டமாவிருக்கும்! எங்கே, எங்கே கொஞ்சம் வேண்டப்பட்டுக் காட்டுக. எனக்கும் பார்த்த வேளும் போல் ஆகலோ விருக்கு" என்று வண்டல் செய்தான் சத்யா.

இதற்கிடையில் அங்கு அவர்கள் பேசாத ஒட்டுக் கேட்கலோ, தப்பித் தவறி அவர்கள் கண்ணில் பட்டுவிடலோ கிரும்பாத உபயோகம். தப்பிக்குத் தூக்கல் கட்டிவிட்டு மெல்ல எழுந்து எதிர்த்திசையில் நடுவில் சென்றாள். தீபக் அவளைப் பின்தொடர்ந்தான். அவர்கள் கண்ணில் படாத தொழிலு சென்றபின், "கேட்டவர்களை அங்கே பெரிக்கிறதே?" என்று காதலனிடம் கேட்டான் உபயோகம். "எங்கலைய சிப்ரீலா இருக்காங்க. நீங்க எங்கலாங்க நானு ஹார்த்தை பேசு நானு நானாக போகலாம் பண்ணலாம்." "சிப்ரீலாப் பேசக் கூடிய அநிர்ஷ்ட சாஸ்திரம் அப்படி நடத்துக்கூடாது; போகலாம் பண்ண வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறவர்களை போகலாம் பண்ணித்தானே ஆகலாம்?" என்று தீபக்.

இருவர் தெஞ்சல்களிலிருந்து இரு தெருவுக்கென் ஓடாவதற்கு எழுந்தனர்.

அத்தியாயம் 10

கிரீசியாவைத்தான் தமது அறையில் ஏதோ ஒரு சிபைன் கலையம் செய்துவிடவில்லை ஆகத்து போலிருந்த கைத்தொழில்கள் யாரோ தம்மெதிரே நடமாடுவதை உணர்ந்தார். முன் அனுமதிக்காத அறங்குள் வர அருள்ராஜ் ஒருவருக்குத்தான் உரிமை உண்டு. எனவே, அருள்ராஜ் தான் தம்மெதிரே வந்து திறைநீர் எப்போது ஹைதிராபாத்திலாவை நிமிர்ந்ததாயினால், "எல், அருள்! என்ன விஷயம்! உட்காரு" என்றார்.

"தடைப்பீடுமே வரவது யாரோ கண்டு பிடிக்கப்பட்டது" என்றார் அருள்ராஜ்.

"அது மட்டுமேயே அருள்! நீ ஏதோ துக்கத்தை உணர்ந்திருக்கிறீர்களேயும் அந்த நகரத்திலிருந்து புறங்கொண்டேன். கமாஸ், டெஸ் மி காம், இல் தி மேட்டர்!" என்று கேட்டவாரே சிபைன் கலையத்தின் பின்பு "அருள்" கிரேயின் போட்டார் கைத்தொழில்கள்.

"நம்ம திறமைத்தின் தொழிலாளர் யுனி யன் கார்வதிரியா இருக்கிறதெல்லாம்?"

அத்தப்பதெய்தாநிலையமாய்க்விட்டேன்!"

"ஏல், ஏல்! என்ன நடந்தது?" என்று பரபரப்பில் கேட்டார் கைத்தொழில்கள்.

"அது உணர்வதால் யார், ஆனால் என்ன மாற்றிவிட்டு வரது. அரசியல் கட்சிகள் எண்ணத் தொழிற் சங்கங்கள் நீதும் செல்வாக்குப் பெற கிரும்கின்றன. அந்தத் தலைவர்கள் ஏதேனோ சொல்லி ஆசை காட்டலாம். தொழிலாளர்களும் அந்த ஆசைக்கு ஆட்கலமாகலாம். நம்ம திறமைத்தின் தொழிற்சங்கம் இதுவரை அரசியல் சார்பற்றதாய் இருந்தது. இப்போது கைத்தொழில்கள் தமது திறமை மாற்றிவிட்டது. அரசியல் சார் புண்தான் தம் சங்கம் மாறுவதை நான் கிரும்கிறேன். சாநிலைம பண்ணிவிட்டேன்."

கைத்தொழில்கள் தமது ஏக்கல்கள்கிடையில் ஒரு பெண்ணைப் பற்றித் கற்றுக்கொண்டே சென்ற நேரம் போகித்தார். இதன், "நீ செய்தது சரியாக அருள். நாம் கிரும்கிரியா கிரும்கிரியாவோ கலப்பிப்பாக்குக்கு ஏதும் இது மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன, சில மாதங்களை தமக்குப் பிடிக்கலாம் என்று அந்தத் தலைக்க குடியாதபோது, சந்திக்கத் துணிவ வேண்டும். எதுவும் ஒரு வரம்பு மீறி உட்காரு நம்ம இப்போது அளவுக்குப் பாதுகாக்க லாமலாம்" என்றார்.

"ஹா! தான் ராஜ்நியம் செய்தது உன் கை மிடுக்கிலும் என்று நினைத்தேன்."

"அருள்! நீ எல் பிற்பாடு கைவரத்தால் இப்படி நடந்து கொண்டாய். அது எனக்கும் புகிறது. இன்னொரு பக்கம், அரசியல் கட்சிகளும் தலைவர்களும் சொந்தச் சொல்லுக்காக உணர்ந்தது கொஞ்சத் தொழிலாளர்களின் பாக்கெட்டாகப் பாக்குபடுத்துகிறார்கள் என்று நீ நினைக்கிறாய். அது உனக்கும் பிடிக்கலாம். அதனால் இந்த யுனியன் கைவாரமே வேண்டாம் என்று ராஜ்நியம் செய்து விட்டாய். ஆனால் உன் ராஜ்நியமாவால் பிரச்சினை தீர்த்து விடப் போவதில்லை. இதற்கு மாறாக நீ தொழிலாளர் கட்சியே இருந்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்து எழுந்தது சொல்லி இருக்கலாம். அரசியல் சார்பற்ற யுனியன் தலைவர்கள் போகலாம் எந்த அளவுக்கு ஏதும் காம்; எந்த வரம்பை மீறிப்போனால் அது தொழிலாளர் தன்னுடைய குத்தகையாக குடியும் எகிறதை நீ அங்கப்போது அவர்களுக்கு விளக்கிவிடுக்கலாம். ஆனால் புகைத்திந்து பாரிக்கும் திறமையே நீ இந்த கம்பி வேண்டாம் என்று குத்திக் வந்து விட்டதாய் என்ன பயன்? தொழிலாளர் அரசியல்

வாழ்வனின் பரப்பு வார்த்தைகளில் மூலமாக மலங்கொண்டது. நம்ம திறமையாளர்கள் தொழிலாளருக்கு உன் வேலை முன்னிலையில் அந்த மாகாணத்தையெல்லாம் போது தீயொழுங்கு தட்டிக் கழிக்கும் வந்துட்டியே, அருள்!"

"ஐ ஆம் ஸார் ஸார்!" என்று அருள் ராஜ் மெய்யாக வகுத்தது போடு.

"தொண்டி பி ஸார்!" என்று கைத்திப்பின்கம். "தடத்தது தடத்த போக்க, இனிமேலே ஆயோக்கியத்தைப் பார்க்கணும் தவிர, வகுத்தப்பட்டுப் பீரமோ ஜாமக்கம்."

"ஓம் ஸார்!"
"தொழிலாளர்கள் அரசியல் கார்டை எவ்வளவு மானும்போது வேலை குறைபாடு என்று தெரியுமா அருள்!"

"என் ஸார்?"
"வேலை மனிதர் ஒருவருடைய தனிமையை இவர்கள் ஏற்படுத்தும். அவர் தொழிலாளர் தனதுக்காகத் தரம்பாடுவதற்காகச் சொல்வார், ஆனால் அதே நேரத்தில் தன் தனியும் உட்கி தனியும் வருதலும் அவரால் இருக்க முடியாது. தொழிலாளர் உரிமை எதுக்காக அவர் போராடுவார், ஆனால் அதே அளவு வேலத்தோடு தொழிலாளர்களின் உட்கமணம் அவர் உணர்ந்துகொள்ளும்."

"ஓம் ஸார், ஜப்பானியே வேலைநிறுத்தம் கம்மா ஒரு கறுப்பு பாட்டை அணித்து கொண்டு தொடரித்து வேலை செய்வார் ஸார்மே, வாய்தவமா?"

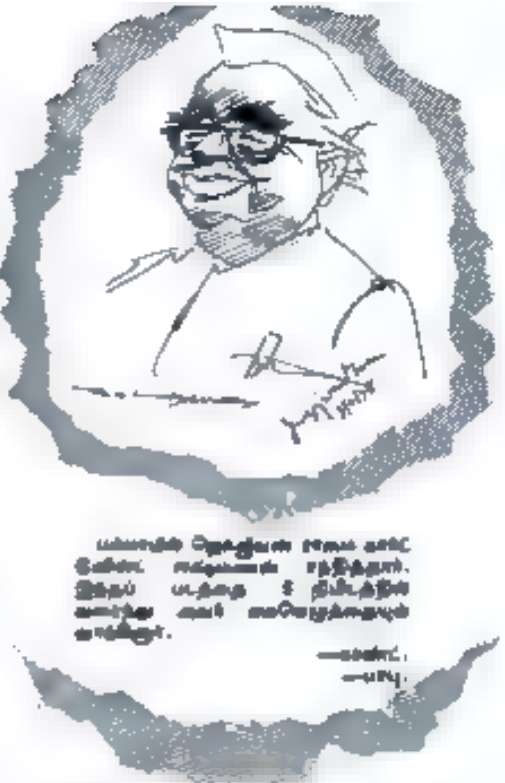
"அது மட்டுமில்லை, சீசமயம் முன்னிலையில் அதுவரை உணர்ந்து உத்தரவையப் பெருக்கிச் காட்டுவார்கள். எங்கள் கொள்கையானால் நீங்கள் ஏற்புக் கொண்டால் எங்கள் ஆதரம் அதிகரிக்கக் காண்பீர்கள் என்று முதலாளிக்கு உணர்த்துவார்கள்."

"ஆதர்ப்புமாவிற்கு ஸார்!" என்று அருளராஜ்.

"இதற்கும் முதலாளி மலியைக்கு சம்பளம் வாய்க்கிக் கொள்ளாமலேயே வேலை செய்கு அளவாகத் தவிர்த்து எவ்வளவு?"

"இப்படியெல்லாம் தொழிலாளர்கள் நடந்துகொள்வதாய்தான் ஸார், அந்த நாடு பொருளாதார வளர்ச்சியை அமைக்க காண்பும் தொந்தர்ப்பு நீட்டித்து!"

"இதற்கு மறுபுறமும் உண்டு அருள்! ஜப்பானிய முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்குப் பொருளும் உண்டாகும்படி எந்தக் காரியமும் செயல் மட்டார்கள். மத்தியமாம் எந்தக் காலமளில் தொழிலாளர் உணவு அருந்துவதற்கு அங்கேயே அவர்களுடன் சேர்த்து முதலாளிகளும் காப்பிடுவார்கள், காள் ஒன்று வீட்டில் இருந்தாலும் பங்களியோ அல்லது ரயிலிலோதான் காசியாவயத்துக்கு வருவார்கள். பெரிய பங்களை வரக்க காசி இருந்தாலும் சிறிய பங்கைட்டியுத்தான் வாழ்வார்கள். இந்த அடக்கம் அளவறுத்துத் தொழிலாளர்களிடையே அக்கமையும் உதிப்பையும் பெற்றுத் தருவதற்கு, சீசமயத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் முதலாளி, தாம் அடையும் வாய்ப்பைக்கொண்டு மீண்டும் தொழிலாளர்களிடமிருந்து அக்கம புதிய தொழிலாளர்களிடம் தொட்குத்துகிறதான் சீசமய வழித்தொடர் என்று தொழிலாளி உணர்வதற்கு தனியே போகாத வேறு பணக்கு வேலை"

மயமயம் தொழிலாளர் சீசமய சீசமய வேலை எவ்வளவு ஏற்படுத்தும். இதைப் பதவது தீயித்தொழிலாளர்கள் அவர் எவ்வளவுதவறும் காண்பீர்கள்.

—மயம்.
—மயம்.

வாழ்ப்புக்கம் அதிகரிக்காத அதிகாரம். இவ்வளவுதவறும் எவ்வளவு வேலும்!" என்று கைத்திப்பின்கம் வரக்கிவந்தது முடிக்காமல் இருக்க அருளராஜ் தொடரித்தார்.

"உம்பென் காபலமாம் நடத்தவதற்குப் பணம் செய்த திரவாதி, தட்டி மகடபத் தொட்கிவதும் சீசமயத்தில் பதவது இருக்க. கோட்டம் எட்டம் சீசமய பணம் பிறொட்டியுமே அதிகரிக்கிறோம்!"

கைத்திப்பின்கம் புன்னகையுடன், "நல்ல வேலை பிசைக்கேயே காடகைக்கு எடுக்காமல் சேருகச் சீசமயத்தில் பதவது இருக்க, அந்த மட்டும் சீசமய அவனுக்கு நன்றி செய்து தனது!" என்று, இருவரும் தம்மை மறந்து சிரித்தனர். ஆனால் அந்தச் சிரிப்பை இடை செய்துவிட்டுப் போக வேலியே சீசமயக்கள் எழுந்தன: "திரொகி அருளராஜ் - ஒழிவ் அடிவருடி அருளராஜ் - ஒழிவ் புதுக் காசிய தனிப் புதியதென்று - காழிவ் வண்ணக் கொடி வேலை! தனியே காணமேயம் - காழிவ் முதலாளித்துவம் - விடுவ, தொழிலாளர் தனம் - வேலை!"

இதைச் சேலிவது, அருளராஜ், "இருபது வருஷமா இதுமாநீர் சீசமயம் காணமேயம் தன்தொழிலைத்தின் காசியை எழைட்டதில்கி ஸார் தனம்" என்று, அவர் குரல் தரு தருத்தது.

"அது சீசமயம் மட்டுமில்லை அருளராஜ்! உன் அசட்டுத்தனத்தில் எதிரொலியும்கூட!" என்று கைத்திப்பின்கம் கூறிப்போதிலும் அவர் குரலில் கோபம் தொனிக்கவில்லை; கருத்தியே மெய்கொண்டிருந்தது. அருள் ராஜ் வெட்டுத் தனதுவித்தார். (தொடரும்)

75

● துவெய்த நாட்டுப் படமாண 'கெட்டிய' ஆகிய 'ஜூனியர்' கட்டரக்டர் தனது உத்திரவித் திணித்திருந்தார். காரியா பிரமாதம். இருத்தநாளும் டெம்போ இயங்காத காரணத்தாலும் கைத கமாறாக இருத்தநாளும்போர் அடித்தது.

● கழகமாக ரஷ்யப் படங்கள் எவ்வளவு ராணுவ வீரன் அங்கு கிராக்கி அங்கு இரண்டும் இருக்கும். இத்தத் தடவை விழாவில், 5. 9 ரஷ்யப் படங்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. காதல், தகைச்சுவை மூலமாக இருத்தநாள் மிழ்ச்சியான மாற்றம்.

● எவ்வித படம் 'எனோர்க்குட் ஆகியிடம்' ரஷ்ய முழுக்க முழுக்க கிழிந்துபோனது. தடிப்பு, கசானம், கவர் படப்பிடிப்பு என்னும் சமீபத்தில் படி இருத்தன - கட்டிகள் இரண்டையும் அப்படியே தழிப்பதற்கில் அங்கு இத்திப்பதற்கில் காரணமாக எடுத்த உபயோகிக்கப்படும். -கூறு குழந்தைகளும் ஒரு இரட்டைக் குழந்தைகளும் உடைய ஒருவர் (மனிதனைய இரத்தவர்) -கூறு குழந்தைகளை உடைய ஒரு பெண் மனிதன (கனவனை இரத்தவர்) நிரூபணம் செய்து கொள்ளுகிறார். கேட்க வேண்டுமா கேட்கக்கூடிய. இத்த 16 குழந்தைகள் குடும்பத்திற்கு இரண்டு புதிய தாய் கருகின்றனர். அவர்கள்: புதிதாய் பிறக்கும் இரட்டைக் குழந்தைகள்!

● தனிப்போக முன்பு எடுத்திருந்த 'ரஷ்யன்' எந்த படம், இரண்டாம் குழந்தைகள் எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது, இப்போது. இத்தப் படத்தைப் பின்பற்றி இத்தியில் ஒரு படம் எடுக்கப்போகிறார் பாசு கார்ட்டிஜி. அவரே உதய தகை இது.

● தங்கமையில் பசிக் பெற்ற 'ஹெரோயிஸ்க்' புகழ் பெற்ற ஜோக்டன் கிபார்டி கட்டரக்டர் செய்தது. இரண்டாம் உடைய போகிய பிளானியில் எடுக்கப்பட்ட படம். ஜெர்மனியில் வேறுதேயுச் செய்த தங்கமையில் கிபார்டினைப்

XX பிரகாச - 4 கவிதா கல்

XX கனகசுந்தர கவிதா

சிர்லதேசத் தீவிரப்படலிழா

பற்றிய மனத்தைத் தொடும். பின்புறம் மூங்கும். படம்.

இ வெள்ளி மயில் பரிசு பெற்ற அமெரிக்க நடிகை ஸ்வானு க்மித் "பிஸ்புடேய்ஸ் கிப்ரம் ஹோம்" என்ற படத்தில் நெய்பாக நடித்தார். சிறையிலிருந்து தப்பிய கூடு இவன் ஒட்டிக்கொள்ளும் காரில் ஏறி, துப்பாக்கி முகாவில் காரை ஒட்டச் சென்றார். காரும் தறுவாயிலிருக்கும் தன் ஸ்பைகைப் பிடிக்கும் வேகம் அத்தக கூடுக்கு. கார் ஓட்டும் பெண்மணி முதலில் நடுவிலே குழலிக் தத்தனித்தா லும் பின்னால் அடி

லுக்கு உடந்தையாக ஆவி விடுகிறாள். ஸ்வான் மூலிக் இயற்கையான தடிப்பு பரிக்ருகியது தான்.

இ 'கிபெபொராவை ஸ்டரக்ட் செப்த பிக்லி ஸைட்டருக்குச் சிறந்த ஸ்டரக்டர் பரிசாக வெள்ளிமயில் தரப்பட்டது. கிபெபொரா முழுக்க முழுக்கப் பொழுது போக்குப் படம். ரீடயராஜி விட்ட ஒரு சினிமா நடிகைகையப் பற்றிய கதை. பட லிழாவில் இதைவிட அபாரமாக ஸ்டரக்ட் செய்யப்பட்ட படங்கள் இருந்தன.

இ 'அடுத்த ஆண்டு 'பிரிமோத்யை - 80' தடைபெறும். ஆனால் டிக்கிலிக் அம்ல" என்று அறிவித்தார் அமைச் சர் அத்தலானி.

அமலா ரங்கராஜன்.

% நடிப்பில். அ. ரெண்டி

% நடிப்பில். இயக்கல்

% நடிப்பில். அ. ரெண்டி

ஆலுதல் பரிகாரபற்றவர்கள்

திருப்பூர். 47. டி. அமோரண - திருச்சி-1. 48. க. அவிமுத்தரதன் - தேவகோட்டை. 49. டி. அம்பலாணராமன் - உதகூர், பெருங்குளம். 50. பி. அனந்தசங்கரன் - பெருங்குளம்-62. 51. ஜி. அம்பரகாண்டம்-ராமநாதர் பெருங்குளம். 52. க. அழகநாயகம் - திருப்பாம்புத்தூர். 53. மா. வி - மாயூரம். 54. பி. அழகநாயகம் - மதுரை-18. 55. செ. ராமச்சந்திரன் - திருவையாறு. 56. அ. பழனிப்பிள்ளை - மணப்பாளம். 57. வெ. செந்தாமரை. - சென்னை-81. 58. ஸ்ரீமதி ரோஜா ராமநாயகம் - சென்னை-82. 59. பெ. பி. குருக்கோட்டன் - மெட்டுப்பாளையம். 60. வி. சகுந்தலா - இராமசேனா. அரையாப்பட்டினம். 61. ஆர். பிரபாகரநாயகன் - புதுச்சேரி. 62. என். செங்கடாசலம் - ஸ்ரீரங்கப்பாளையம். 63. வி. என். அண்ணாமலை - வடகோட்டூர். 64. வேம்பு - அழகாபுத்தூர். 65. மா. வி. சத்தகோபாலம் - சென்னை-88. 66. சாந்திதீபி அழகநாயகன் - சென்னை-84. 67. இ. பாலசுப்பன் - அண்ணாப்பாளையம். 68. வெ. அண்ணாமலை - உதகூர் துங்குடி. 69. பி. சகுந்தலா - சென்னை-1. 70. டாக்டர் ரெஜினாட் ஜான் - கோவை-2. 71. செ. குப்பை - சென்னை-23. 72. என். சீனிவாசன் - வேடாபுத்தூர். 73. ஏ. எஸ். ராஜசேகரன் - திண்டிவனம். 74. ஸ்ரீமதி அண்ணா வரதராஜன் - பெருங்குளம்-58. 75. டி. பாலசுப்பிரமணியம் - திருப்பூர். 76. என். சகுந்தா - சென்னை-1. 77. பி. வி. பி. மதுரை - தஞ்சாவூர். 78. எம். ராஜமாணிக்கம் - புதிமங்கலம். 79. ஆர். ஜென்திரன் - சத்தியமங்கலம். 80. செ. என். தாராபண்டன் - ஸரோடு. 81. எம். ராமரத்தன் - சென்னை-81. 82. என். ராகவன் - புதுதிருச்சி. 83. ஆர். சிவம் - நீலம்பூர். 84. பி. சென் - ஆரணி. 85. எ. பி. ரவி - உருமையப்பேட்டை. 86. கு. சீனிவாசன் - புதுச்சேரி. 87. ஆர். சிவசேகரன் - சென்னை-78. 88. ஆர். சகுந்தலா - பம்பாய்-82. 89. ஜி. பாலகுருக்கன் - புதுதிருச்சி. 90. என். மணி - பம்பாய்-79. 91. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர். 92. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர். 93. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர். 94. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர். 95. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர். 96. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர். 97. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர். 98. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர். 99. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர். 100. என். பாலசுப்பன் - திருப்பூர்.

வீரமணிபம் - சென்னை-4, 93. வெ.மொக
 தாதம் - பெங்களூர்-23, 93. வி. ஆர்.
 நேமா சிவபிரகாஷ் - உய்யூர், பெங்களூர்.
 94. எம். வெ. முருகேசன் - கமலூர்-6.
 95. சாவித்திரி அம்மாள் - சென்னை-6.
 96. ஆர். வக்ஷி - சென்னை-33, 97.
 எம். அனல்முனி - காளசுத்தியூர், 98. ஏ.
 அழகுசத்திரம் - பழனி, 99. எம். ராமணி
 - மதுரை-10, 100. க. சங்கரன் - கோகுல
 பூர், நோயல், 101. ஆர். வீரமணி -
 சென்னை-94, 102. வெ. வீரமணி -
 சென்னை-11, 103. சி. வி. அர்த்தநாரி -
 சென்னை-22, 104. சுந்தரேசுவரி கோபுரம்
 - சென்னைக்குப்பம், 105. வெ. சாது
 புத்தகோட்டை, 106. வி. குருபிரகாசு -
 புதுக்கோட்டை, 107. எம். தேவகுமாரி
 - புதுக்கோட்டை, 108. ம. இரத்தினம்
 - குவித்தல், 109. பெ.பி. எம். ராம
 வடகி - புதுக்கோட்டை, 110. எம்.
 சிவா, - புதுக்கோட்டை, 111. எம்.
 மொகன் - பவானி, 112. எம். ஆறுமுகம் -
 ஏத்தரப்பூர், 113. ஏ. நேமசுந்தர் - சென்னை-8,
 114. வெ. மகாலக்ஷ்மி - இலுங்கோவன்,
 115. டி. கப்பிரமணிய பீண்டி - தாகர்
 கோவிலு, 116. எம். ரத்னா, தாகர் கோவிலு
 117. எம். வக்ஷி - காமவ கவுண்டம்
 மட்டி, 118. எம். ஜெயலக்ஷ்மி - கம்பம்,
 119. வி. பிரதாபன் - கம்பம், 120.
 எம். முருகேசன் - டிரோடா, 121. ஏ.
 குமரதேவன் - திருப்பூர்-3, 122. ஆர். ரஞ்ச
 ராஜன் - திருப்பூர், 123. ஏ. பரிமளாதேவி -
 திருப்பூர், 124. சி. சம்பரமணிபம் - அனுப்
 பரபாளையம், 125. வெ. தண்டபாணி -
 அனுப்பரபாளையம், 126. டி. கே. பழனிபாபு
 - திருப்பூர்-4, 127. எம். ஜி. குமரது
 இப்பாபு - கோவை-3, 128. வெ. குமரேசன்
 - அனுப்பரபாளையம், 129. ஏ. கிபாகத்
 அவி - அந்தாசி, 130. ராமசாமி - தொல்
 கட்டி, பானையம், 131. இ. வரதராஜன்
 - ராகவியா பானையம், 132. பி. சம்பத்தம்
 காலுபேரம், 133. க. சித்திரா - குரோம்
 பேட்டை, 134. ஏ. தொண்டராஜ் -
 சென்னை-46, 135. எம். ரகுநாதன் -
 சென்னை-81, 136. பி. ஜெயந்தி -
 சென்னை-44, 137. எம். மொகன் -
 தஞ்சை-8, 138. எம். குமார் - சென்னை-3
 139. புலவர், சி. கோவை - பாபநாசம்,
 140. எம். ஜெயராமன் - ராமசுத்தியூர்,
 141. ஜி. ஆர். தவசோடி - கோவை-8,
 142. எம். நடராஜன் - அனல்முனித்தூர்,
 143. த. இராச - மேட்டூர் அரிசை, 144.
 ஜி. குருதிதபாதம் திருவாரூர்-2, 145.
 எம். மொகன் கைச்சிவன், 146. வெ.
 சாஜாராமன் - பாண்டிச்சேரி, 147. ஏ.
 தர்மதா - புதுப்பத்தூர், 148. கவிதா சாரி
 - சென்னை-5, 149. ஜகதிராமன் - மேட்டூர்
 அரிசை, 150. இத்திராணி ஜெயசத்திரன் -
 சென்னை-8, 151. டி. கிருஷ்ணமூர்த்தி -
 ராஜபேரம், 152. ஆர். சங்கரடபயம் -
 துவக்கட்டபேரம், 153. ராஜம்மாள் -
 சென்னை-28, 154. டி. முத்துசாமி - புது
 திண்டி-48, 155. பி. ராஜகோபாலன் -
 திருவாரப்பூர், 156. ஏ. குமியணி தேவி -
 சென்னை-12, 157. கவிதாமூர்த்தி -

சென்னை-14, 158. பவானி ரமணி,
 சென்னை-86, 159. ஜி. கவாபு -
 சென்னை-76, 160. இத்திரா - சென்னை-2,
 161. ஆர். எம். வெங்கட்டராமன் -
 பெங்களூர், 162. ஆர். ராமரத்தினம் -
 சென்னை-15, 163. டி. கொத்தட்டபாணி -
 சென்னை-6, 164. கவிதாமூர்த்தி - ஆமதா
 பாதி, 165. கிரிஜாராமன் - பெங்களூர்-3,
 166. சி. சங்கரமணி - கோவை-13, 167.
 சி. கிருஷ்ணம் - கடலூர், 168. எம்.
 பிரபு கணேஷ் - கடலூர், 169. வெ. வி.
 காமா - கடலூர், 170. க. கவிதாபாய் -
 கபாடப்பாளையம், 171. எம். மங்கலா -
 கடலூர், 172. எம். கவாமிதாசன் - கட
 லூர், 173. வி. ஜெயந்தி - ஸ்ரீ முருகன்,
 174. ஆர். ரவிசுமார் - கும்பகோணம்,
 175. கிருஷ்ணம் - மதுரை-16, 176.
 பிதோதா - அப்பன் திருப்பதி, 177. வி.
 எம். பாஷகப்பிரமணியன் - மதுரை, 178.
 ஜி. ராமசுந்தர் - திருச்சி-2, 179. எம்.
 சங்கர் - மெலச்சேவல், 180. ஏ. முகமது
 குபுருவகாசன் - விருதுநகர், 181. ஏ. மசு
 லப்பன் - விருதுநகர், 182. எம். வெ. இராசு -
 மேட்டுப்பாளையம், 183. பி. கணேசன் -
 கால்குடி, 184. வெ. சிவசாமி - கன்னன்
 ஸ்ரீதிருச்சி, 185. எம். ஸ்ரீதிருச்சி - சென்னை-7,
 186. வி. கவாமிதாசன் - சென்னை-1, 187.
 எம். சத்தியவதி - சென்னை-1, 188. ஏ. இராசு
 தாதன் - வேம்படிதாண்டம், 189. கா. அப்
 பத்திரி - சென்னை-1, 190. மு. பொன்
 ஸ்ரீசாமி - டி. சி. பொன்னையம், 191. திவகம்
 ராமசாமி - கருவிராமன் - பெட்டை, 192.
 எம். ரத்தினம் - திருவாரூர் - கோவிலு, 193.
 ஜி. குமாரராஜா - சென்னை-40, 194.
 செ. மா. செல்வி - வெளியப்பாளையம், 195.
 ஜெ. ஜோசப் கென்னடி - சென்னை-24,
 196. எம். கிரிஜா - கரூர், 197. வெ.
 ரங்கராஜன் - மதுரை-18, 198. ஆர்.
 பத்மதாசன் - சென்னை-1, 199. ஆர்.
 கைக்குட்டராமன் - தாமக்கல், 200. பெ. ஏ.
 நகுலசுந்தர் - கோத்திரி.

~~~~~

மகன் அம்மா! அம்மா என்னது
 சேய்முகம் ஒரு வண்டிக்குப் போட்
 கிருந்திருர் அதை கவாயுத்
 சென்னைக்கு தெவ்வோர்
 நடுக்கம்: கவாயுத் கவாயுத்
 தாக சென்னைத் தருவோர்
 மகன்: உன் அம்மாவின்
 உண்மையான கவாயுத்
 அவன் சென்னை வந்து
 35. அப்படியானால்
 அவன் குதந்தி
 கவாயுத் கவாயுத்
 எத்தனை?

உ. ராஜாஜி

“இந்த மாதிரி ஒரே நியமங்களில் பிணங்கியவர்கள் முடிவுகள் பகசமயம் எடுக்கப்படும். “கல்யாணமாம் கல்யாணம்” படத்தின் ஆரம்ப நாள்கள் வரை தடித்த வதா இரு சொத்தினால் இருந்திருக்கவும் இவ்வாறு மத்திய இரு சொத்தினால் நல்ல

"A. J. ...
G... ..

**தமிழர் ஆசைகள்;
பழர் சரிப்புக்கள்!**
'சக்திராமகால்' கிருஷ்ணமூர்க்கி

தாக இருந்தது. தாய்கள் எப்போதும் பட்டுப் பிடிப்புக்காகச் சேலத்துக்குச் சென்றுவிட்டோம். நியரென்று விபரம்மலம் எதா தாளைப் பட்டுப்பிடிப்புக்கு வரமுடியுமோ என்று சொந்த தெரிவிக்கப்பட்டது. முதல்தான் இரவு விடைத்தது இந்தச் சேலம். மறுநாள் காலை பூங்கு. தயார் ஜெய்சங்கர் உட்பட எல்லோருமே அங்கே அடைத்து விட்டார்கள். 'என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?' என்று வினாவார்கள். தான் பூங்கு நேரம் வரை மெனமமாகத்தானிருந்தேன். பூங்கு நேரத்தில், 'ஜெயசந்திரா இரு வேடங்களைத் தயக்கப் போகிறார்.' என்று தெரிவித்தேன். சத்தமில்லாமல் சிரித்தவர்கள் வரை. என்னிடம் சொல்லிவிட்டுச் சிரித்தவர்கள் சேலா. ஆனால் தானும் சிரித்தேன். எப்பொழுது தெரியுமா? படம் நூறு நாட்கள் முடிய பிறகு. அன்று சிரித்தவர்களைப் பார்த்துச் சிரித்தேன்.

"சில நேரம் ஆசைகள் எனக்கு எப்போது வந்து. "உங்கன் விடுப்பம்". படத்தில் தெரிகிறதும், தேவகாய் சினிமாவும் மாறுவேடத்தில் வருவதாகக் காட்சி. ஜெய்சங்கருக்கு முன்னம் வேடத்தைப் போட்டு விட்டார்கள். தேவகாய் சினிமாவைக்கு என்ன வேடம் போடுவது என்று பன்மாள சித்திரம் அப்பொழுது. 'பெண் வேடம் போடவா?' என்று தான். அதற்கு எல்லாம் பக்கங்களிலிருந்தும் எதிர்ப்புக்கள். ஒருவர், 'இந்த வரத்தில் பெண் இருக்க மாட்டாள்' என்றா. இந்த எதிர்ப்புக்களை எல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் தேவகாய் சினிமாஸ்தப் பெண் வேடம் போடச் சேல்தேன். அந்தப் படத்தில்தான் முதன் முதலாகத் தேவகாய் சினிமாஸ்தப் பெண் வேடம் போட்டது.

"எம். ஆர். ஆர். வாக தமது உடம்பை வலத்துக் கொண்டு இருப்பதற்குப் படிக்கச் சென்று விழுந்தார்." என்று தான் சொல்லும் நம்புவிக்களாம். ஆனால் அது உண்மை. "ஆரேயே" படம் 1955-56-ல்.

துக்காக மாபுலிவிடுத்து சேலா சென்று விழ வேண்டிய காட்சி. 'உங்களைப் அப்படி உருள் முடியாது. அதற்கு 'டுப்' போட்டுக் கொள்ளுங்கள்' என்பதன் கருவமாக. 'நானே சரிவாக விழுந்துவிட்டாக எவக்கு 100 ரூபாய் தருகிறீர்களா?' என்று வாக என்னிடம் பத்தபம் வைத்தார். தானும் 'சரி' என்று தலையாட்டினேன். முதல் டேக்கின்போது மிகவும் கஷ்டப் பட்டுத் தற்குபமாகச் செண்டார் வாக. இந்த படத்தில்க்காக எடுக்கப்படும் காட்சி என்பது தேவகாய் அருடன் வரும் அவரது வேலைக் கார்ப் கப்பன் அவரைக் காப்பாற்றக் காட்சிக்குள் நியரென்று பாய்ந்து விட்டாள்! இதற்குக் குண்டாவது டேக்கிற்கும்படி ஆவிர்து. இரண்டாவது டேக் எடுக்கும்போது சிபிஸிம் ரோவ முடித்து விட்டது! மூன்றாவது டேக்கில் தான் எங்கேயே சரிவாக அமைந்தது. ஆகவே மூன்று முறை செண்டார் வாக!"

தேவகாய் இருக்காஸூர்த்தி தென்னிந்திய சிபிஸிம் காத்தகாஸ்பத் தலைவராகவும் இருக்கிறார். அவரிடம், 'சென்சார் செய்யப் பட்ட தென்னிய வார்த்தைதற்கு முன்பாகவே சில தயாரிப்பாளர்கள் எப்படி சினிமாவும் தெறிவை வெளிவிடுகிறார்கள்?' என்று கேட்டேன்.

"அதற்கு வார, மிகப்பெரிய ஜோக்!" என்றா இருக்காஸூர்த்தி. "ஒரு பண்டிதை தானத்து பத்திலிருந்து பன்னிரண்டு படங்களைவரை வெளிவரப் போவதாக அதி விபுக்கள் வருவித்தன. ஆனால் அந்தக் குறிப்பிட்ட பண்டிதை தான் வரை சென்சார் தெறிவை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்றால் படம் எப்படி வெளிவரும்?"

பேட்டி: சுவன்

"தேவ வேளம்" படத்தில்
கி. கே. ரமணி,
நாயகி

விருக்கு வெளிப்படுத்திய புதிதான அமைக்கப் பட்டிருந்த அந்தப் பொழுது போக்கு மத்தியத்தின் ஒட்டத்தில் தனிவாக வந்து உட்கார்ந்த தீமாவாளுக்கு அப்போது அங்கு நினைவு அமைதி பிடித்திருந்தது.

அவர் எட்டென்ற எழுத்து அந்திரோ மாகியோ சொல்லுத தரம் தட்டிப் போய், ஒட்டத்தில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருந்த மூன்று பாதத்தின் வழியாக அக்கரைக்குப் போனார்.

அக்கரையில் - அந்த மூன்று பாதம் மூன்று இடத்துக்கு அங்கமையின் - எந்திரும் ஏராளமான இடம் விழுதுவியப் பரப்பித் தொங்க விட்டுக் கொண்டு காடுகளின் சேறித்து வளர்த்திருந்த ஓர் அமைதியின் அடியில் போய் நின்று. அந்த விழுதுவியின் விவரம், ஒங்கொங்கும மென்மையான ஆட்டி விட்டான் தீமாவா. ஒரே நேரத்தில் இத்தாது விழுதுவிய் சேர்த்தாட்டியோ அருவது அருவது வேடிக்கையாகவே பிழ்ந்தது அந்த நேரத்தில், தான் முதலில் ஆட்டியிட - விழுது இப்போது ஒங்குது போனதையும், கடைவாக ஆட்டியிட்ட விழுது வேடிக்கையானதையும் அவர் கூற்று வலியுறுத்தும் தவறவில்லை. அவ்வரு விழுதுவியின் ஒங்கிதல் உற்சாகத்திலும் அவருக்கு என்னவோ புரியுது போனதும் இருந்தது. அங்கவாசலின் வலியுறுத்தும் ஓர் உணர்வுமைய - உணர்ந்து மட்டுமே புரிந்து கொண்டிருக்கிறது ஒரு மெய்க்குறையும் - மிக இரகசியமாக அவரை புதிது நினைப்படுத்திக் கொண்டவதாக அவருக்குப் பட்டது.

அந்திரன் மறுவாரியல் - அவ்வாற்தவணை தடைபடாதது அப்பாசு நெருஞ்சாலைமேல் - ஒரு காரின் கித்திரமையான 'தாரன்' ஒலி கேட்டது. 'அதேமையே இல்லை, அது, தேவரானதுமைய காரின் தாரன் ஒலிதான்!' - தீமாவா நினைத்துக் கொண்டார்.

தன் காரை விட்டிருந்திருந்த தேவரானது அவனை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

விருக்கு மூன்று பாதமாக இருந்த சேரி யோவ்ரிக் பழுவையின் காய்ப்பானில் ஒரு புத்திரியாகப் பிறந்தவன் தீமாவா! அவரை பிள்ளைமைய் பருகும், அந்தச் சேரியைச் சேர்த்த மூன்றுபாதம் எப்போதுமே பழகு வதற்காகப் பதித்தது. அவர்களைப் போலவே அவரும் அந்தச் சேரியின் பழகுத் தகவரிலும், குப்பை - உணர்விலும், ஒங்குதலும்.

வந்து பாதமெடுத்தான் பொழுதுவியைக் கழித்தான். ஒரேயொரு கித்திரமாய், அவன் மட்டுமே அருக்குவன் சென்று தாராட்டித் தொடக்கப் பன்னியில் கடைசி வரை படித்தான். பின்னர் கதறல்களிலும் சேர்த்தான்.

அவன் கதறல்களில் சேர்த்த போதுதான், 'விவசு பாய்பா' என்ற அவளது பெயர் தீமாவா! என்று மாற்றப்பட்டது. அவன் பெயர் மாறியது முதலில் அவளுடைய பெற்றோர்களுக்குக் கூட தெரியாது. பிறகுதான் அவர்களுக்கு அந்தத் தெரிந்துகொண்டனர்.

அவள் கதறல்களில் சேர்த்ததையும், அப்போது அவன் பெயரை மாற்றியதையும் வேறு யாரும் அறிய, அவளுடைய தொட்டி கப்பனில் ஆசிரியை ஒருத்தியே!

தீமாவாவிடம் தந்தை உணர்வு இராம விவசு பன்னியில் வேலை செய்து வந்தான். அவளுடைய மனைவியும் காரியாலி வேலைகளில் அங்கு பணிகளுக்குச் சென்று

விருட்சம்

காடவன்

மாடமுத தொழுவவனைக் கவனிப்பது போன்ற துப்புரவு வேலைகளைச் செய்து வந்தான். தீமாவா இப்போது கதறல்கள் பழக்கமும் முடித்து விட்டான்.

குருதான் என். என். எல். சி. எரிபுரிகேட் வாகனம் பன்னிக்குப் போனான் தீமாவா. அச்சமயம், அந்தப் பன்னியின் தலைவன் லாபிரியர் அவர்களைமுத்த. ஹரிஜனங்களுக்கு கடை அரசாங்கம் அறிவித்துள்ள ஏதாவது கடைப் பத்திரிபெய்க்காள் எடுத்தார்த்து, அவர்களும் கதறல்களில் சேர்த்து படிக்குமாறு துண்டியலுடன் அந்தச் சேரிவெளித் தாமே மூன்று பெற்றுத் தருவதற்கும் கூறினார்.

அவன் கதறல்களில் இறுதியாகமே படிக்கையில் அவன் தந்தை தன்னை அறிவப் பட்டதால் பன்னி வேலைக்குப் போவதை நிறுத்திக்கொண்டார்.

தன் குடும்பத்துக்குத்த புரிகிச் சொத்தான் தாதுமா, தன்செய்திருந்ததையும் கூறி அப்பாசு கைத்துக் கொண்டுகொழுது பரிசீலிடு வந்தார்.

அவன் தன் கதறல்கள் பழக்கம் முடித்துக் கொண்டவுடன், முதல் முதலாக, முன்பு தான் கவனி பனிக்ற பன்னிக்கு உடத்தில் தலை மையாசிரியைகள் எந்தித்து ஆசிரியை பெற அவர் விட்டிருந்த சென்றான், அவர் கவனமாக குரலில், 'தீமாவா! மற்றவர்களைப் போலவே ஒரு வேலை தேயும் போனது தான் என்

786 ...

சுதந்திர ஜிம்ஸனின் ஒரு பஸ் கக்வெயின்ஸ் லையர் இது. (அம்ஸா என்?)

— சிபிகரன்

வித்திலும் ஆட்டோ
பக்க மாட்டினேன்.
ஆளு, கல்லி வேறும்
வேறு வாய்ப்புக்
கான ஒரு தருதி மட்டுத்தான் எடுத்து நீ திரைத்
தான். அது பற்றி நான் வருத்தமுறுவேன்!"
அது வாழ்க்கைக்கே ஆதாரமாயிருக்கவேண்டு
மென நினைக்கிறவன் தான், நம் கண்களுக்கு
முன்னால் கற்றவர்களை விடவும் கல்லா கவர்களை
விட அழகான வாழ்ந்து காட்டி விடுவதும்
உண்டு. மாரி வாழ்வாங்கு வாழ்வினார்களே!
அவர்களுக்கும் கண்ணமயில் கற்றவர்களை!
கனக்கு மன் வாழ்த்துக்கள்!" என்றான்.
அவன் ஒரு மரியாதைக்கான, தன் தந்தை
வேலைபார்த்த பணியைவிட மூலவாசியையும்
காணச் சென்றான்.

அந்த நேரத்தில் இராமலிங்கசுவாமின் மூத்த
மகன் ஒரு காரில் வந்திறங்கி, வேரு வேகமாக
விட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவனைத் திரும்பிப்
பார்த்தவிட்டு, ஒரு மரியாதைக்கான
கழுத்து நின்று கொண்டான் கீதமாலா.
அவன் இராமலிங்கசுவாமினையும், கீதமாலா
சைபும் கடந்து போனவனில் இராமலிங்கசுவாமி
அவனைக் கீதமாலாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தி
விட்டார். அவன் அங்கே நின்று கீதமாலாவுடன்
அன்புடனே, பண்புடனே பேசாமல், "ஓ,
அப்படியா!" என்று அவர் சிவமாகக் கேட்டு
விட்டு உங்களை போய்க்விட்டான். "இந்தப்
பயத்துக்குப் படிப்பு ஏதெனில், என்ன செயல்
கான் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தவன்,
இப்போது சில நிமிஷங்கள் காரைவினாடு
போகும் கொண்டிருக்கிறான். இன்று கம்புகில்

தடைபெறவிருக்கிற ஒரு மாதாட்டிதருக்கட
இவன்தான் தன்கைம வலிக்கிறதும்! இவனைப்
பற்றி இன்னும் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள
வில்லை போகிறதே!" என்றான் இராம
லிங்கசுவாமி.

"தங்கே, அந்த மாதாடு பற்றிய விஷய
மேல் போய்க்விட்டால் பார்த்தேன். இ
திருத்தப்பணி சிறந்த பணி!"

"ஆமாம், அதற்குமுன் சொல்வினேன்.
இந்தப் பயல் அதில் கடுபடக் கூடாது என்று!"

அவர் குறுமய விஷயமாக அவன் அதனை
போ விருப்பவில்லை.

பா அமைதி போனவன் கீதமாலாவுக்கு
தேடி வரவாசியை அவளும் ஆங்குடிக்
அவளுடன் எதிர்த்தேக்கில் செவை மனப்
பாக்கையுடன் முடித்து வைத்தான் ஏதே
எனியவர்களுக்கு வைத்திய வசதி வே
காக உதவி இப்படிப் படிப் படி

அந்தப் பிராந்தியத்தில் கீதமாலாவிடம்
செவைகளைப் பெற்றிராத பள்ளிகளினோ, மருத்
துவ மனைகளினோ, தடைபாவிதங்களோ சூக்கி,
அந்தமெல்லாமே அவன் செவைகளைப் பெ
றச் செய்துத்திருந்தான் ஆதரவற்றவர்களுக்
கான சிறிய 'இலகம்' ஒன்றையும். தன் செய
லில் அவனாமே, அதற்கு நிதியுதவியவரின்
பெயரிடவே-தே-ந்துவித்திருந்தான் அவன்.

இப்போது தனக்கெனச் சிறிய வருமா
வர்கள் சிவந்ததையும் அவன் தேடிச் செ
ளாமலில்லை. அவன் விட்டுக் கொண்டிருப்பதும்
உதிகாய்கள் கிளையும் ஒரு தோட்டமாக உரு
பெய்விருக்கது. தன் கொடுவதற்கு அவனா

மேலே ஒரு சிறிய இடத்தில், தன் தொலைவச் சொந்த பக்கங்களிலும், தனின் பிற பகுதியைச் சொந்த பக்கங்களிலும் இரு புறமும் வரும்படியும் அவன் நடந்தி வந்தான். வரையுள்ள மானை - மானையினை பணம் கொடுத்துத் தான் அவன் வாங்கிக் கொள்ள முற்படுகிறான்.

ஒருசமயம், ஒன்பது தான் வந்த பின்னர் உயிரிழைப் பண்ணியும் தனியொருவரிடமிருந்து வந்திருந்ததன் பேரில், அப்பண்ணியின் மானையினைக்கொண்டே, "ஒழும சேவை - தான் பெற்ற அனுபவங்களும், எனக்குக் கிடைத்த - துறவுகளும்!" என்ற தனிப்பட்ட சொற்பொழிவாற்றல் தோன்றா சம்பந்தித்தான்.

மேலடைய ஊர்ப் பிரமுகர்கள் பலரும் வித்திருந்தனர். அந்த மேலடையத்தான் அவன் இராமலிங்கனாகவும் மூத்தவன் தேவராஜனும் பிள்ளைகளும் வந்தனர்.

அந்த மேலடைய மூத்தவன் தேவராஜனும் அறிமுகப்படுத்திப் பேசியவரும், அவரைத் தொடர்ந்து பேசியவரின் பதிலும் "ஒரு சாதிக்கு - ஒரு சமூகத்துக்கு மட்டும் என்னை வாயம் - அப்படியப்பட்ட திணைவே யின்றி - இந்தச் சமுதாயம் முழுமையிலும் சேவை புரிய வந்திருப்பவன் தேவராஜன்" என்ற உத்தரவு அவன் வகுப்பாளனை புரட்டினார். தேவராஜன் மேலடைய, அவர்களுக்கெல்லாம் ஒருபடி மேலே போய், "மேலும் மேலே என்னை இருக்கிறது? என்னவும் மேலே கட்ட வேண்டும்! எனக்குத் தேவராஜனையே மீளவும் பிடித்திருக்கிறது! அவரது முயற்சிகள் அத்தனைவிதம் பங்கெடுத்தும், உத்தரவுகளுக்கும் தான் காத்திருக்கிறேன்!" என்ற சொல்லி முடித்தான். அப்போது மேலடக்கு முன்னிருந்து ஓரகொள்கைகள் எழுந்தன.

மேலடையத் தேவராஜனும், மேலடையைப் பேசினார்.

அந்த ஊரின் திருவார நதியொன்று போலித்த. ஊரின் எங்கிலு அவன் கையிலேயே - ஒரு குதிரைப்பட்ட துரத்திற்குத் தன் நெடுக இருக்கக்கூடியதும் விவரமாக

*****

"உருவியுள்ளேன் என் கையிலேயேயே யோவிரி குதி!"
 "விருட்டே மோகனம் மகனே என்னை?"
 "அந்த விருட்டேயேயேயே..."
 ச. செ.

வரகங்கொண்டதான இருந்தது. ஆதலின் அங்கிடத்தில் அங்காத்தின் இரு வரகங்களை மாண விவாபித்திருக்கிற அமைப்பில் ஓர் அந்த புதமான இயற்கைப் பூங்காளை உருவாக்கி, ஊர் மக்களையும் மாண நோக்கலில் அங்கு போய் வருமான துள்ளுவது பற்றியும், அந்தப் பூங்காவின் திரிமானத்திற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதியையும், இதை உதவினையும் பெற வது சம்பந்தமாகவுத்தான் இப்போது தேவராஜன் அந்த மேலடையப் பேசினார். அது சம்பந்தப்பட்ட பணிகளை, செலவாக்கு செலவாகத் தனக்கு உதவ வேண்டுமென அவன் சொர்க்கை விடுத்தான்.

அவன் பேசி முடித்தவுடன், தேவராஜன் அவரோடும் கைகளை நுழைத்து வந்து நின்று, தான் தேவராஜனின் சொர்க்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு விட்டதாகவும், தேவராஜனின் என்ன உதவினையும் மேலப் அந்த வகுப்பினர் காத்திருப்பதாகவும் அறிவித்தான்.

மேலும் அங்கே ஓரகொள்கைகள் எழுந்தது. அடுத்த சில தினங்களில் தேவராஜனும், தேவராஜனும் சொந்து அந்த உத்தேசப் பூங்கா சம்பந்தமாக மாணட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் காணச் சென்றார். அப்போது தேவராஜன் அவனைத் தன் காரியமேயே அழைத்துச் சென்றான். அங்கிருக்கும் கைகளைப் புதப்பட்டுச் சென்றுமாளியில் திரும்பி விட்டார். அந்த இடைப்பட்ட நேரத்தில் ஏதோ ஒரு உத்தரவுப்பற்றிய பேச்சுவாக்கில் அவனைத் தான் மனத்து கொள்ள விருப்பமுதான் அவனிடம் தெரிவித்தான் தேவராஜன்! அப்போது அவனுக்கு உடனடியாக அவன் பதிய எதையும் சொல்லிவிட்டான்.

அவ்வாறேயே இயற்கைப் பூங்கா உருவப் பெறத் தொடங்கி அதுமாத காலம் ஆகி விட்டிருந்தது.

நின்றுவருவது அவன் தேவராஜனின் விட்டிருந்து வந்தான். அப்போது தேவராஜன் மட்டும்தான் விட்டிருந்தான். அந்தப் பூங்காவின் தொடக்க விழாவின்போது முதல் அமைச்சருடனும், காரணருடனும் சொந்த தான் பிடித்துக் கொண்டேயிருப்போர்க்கெல்லாம், பத்திரிகைகளில் வந்திருந்த செய்தி களை ஒரு உருவப் படங்களையும், அவனுக்குக் காட்டினார்கள் அவன்.

"எப்போது தன் கையாணத்தை கைதடுத்த கொள்ளலாம் என்பதுபற்றி நீ இன்னும் யோசிக்கவில்லை யோவிரி தெரிந்தது. நானே திரும்ப உன் பதில் எனக்குத் தெரிந்ததான் வேண்டும். நான் மாணியில் உன் வருகையை எதிர்பார்த்து, நம்மால் உருவாக்கப்பட்ட அந்தப் பூங்காவிலேயே தான் காத்திருப்பேன்!"

தேவராஜன் அவன் கார்த்தவீரன் மேட்டு

வெகு அழகாகச் சித்தித்த கொண்டான்.

அவன் புதப்பட்டுப் போன பிறகு, "தான்கு இயைந் தான் எத்தனைவிதம், இப்போ அந்தக் கையாணத்திற்குள்ளே சென்றவரும் திரிமானத்தின் கைத்திருந்து எனக்குச் சொல்லி விடுவாரா!" என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. அவன் தனது தனிமையிலிருந்து விடுவது தனின் மனத்து சித்தித்த கொண்டான்.

“கடவுளுக்கு அஞ்சு! அடுத்தபடியாகக் கடவுளுக்கு அஞ்சாதவனைக் கடவுள் அஞ்சு!”

— கோவந்தி
புதுவாசு

— டி. ஜகந்நாதசாமி

*****

இப்போது தேவராஜனும் பார்த்துவிட்டு அந்த மூங்கில் பாவத்தின் மறு மூலையில் நின்று நின்று நேமாகா, அவன் நெருக்கி வந்தவுடன், முகத்தில் புன்னகை தவறு, “எனக்கு எந்த நினைப்பதாகக் கொள்விட்டு, இப்போது என்னையே காத்திருக்க வைத்து விட்டாயோ! பரவாயில்லை, காரணங்கள்!” என அவனுக்கு வருவெற்புரைத்த பிறகு, மேலும் ஒரு கணம் கூடத் தாமதமாகாமல் அவனுக்கு முன்னால் நடத்தியபோல் ஆதரவாக நடைபாதையின் மீதில் ஆதரவ் பார்த்தவாறு அமர்ந்து கொண்டான்.

“நானும் குடகத்தி குடகத்தி நேயம் பார்த்தேன், என் மனத்தில் என்னைவும் வாயிலும் காதுக் கரும்பிலிருப்பதாக என்னைத் தெரியவில்லை. அப்படியிருக்கும், உங்கள் மனத்து கொண்டு என் பெற்றோருக்கும் அனுமதி கோரியேன், அவர்கள் என்னை கொன்றார்கள் தெரியுமா?”

“என்ன கொன்றார்கள்?”

“அடி, பொன்னக்காரி! உன் கட்டை மூலம் கண்களுக்கு கொத்துக்கள் வரும் என நினைத்தா ஆண்பட்டு விட்டாயா! இனி அந்தவிடங்க உனக்கு வேண்டியதில்லை என்று கறி விட்டன.”

“அவ்வளவுதானோ! என் விடங்குகள் என்னாருமே ஆட்டுபேத்தனர், அவர்கள் விடம், உனக்கும் என்க்கும் கையாணம் நடப்பது உறுதி என்ற கண்ணத்தில், என்னைப்போ கொத்துக்களையும் பிரித்துக் கொடுத்துவிடும்படி கூறிவிட்டு வந்து விட்டேன், நானாவ நியமே ஆதரவாக ஏற்பாடுகளில் செய்வதாக அன்றேனும் சொல்லி விட்டனர், அந்த காரணமே நம் கையாணம் ‘ஜாம்பாளம்’மேன்று நடக்கும். அந்த பிறகு தீயம் நானும் கோத்து...”

இப்போது தேவராஜனின் அந்தரங்கம் ஒரு பொருள் போலித் புன்னகையைப் பிழிந்தது.

“பந்த பாக்ஷி அதுதான் கொண்டு, கொத்துக்களையும் பிரித்தெடுத்துக் கொண்டு வருகிற உக்கிரம் இந்தப் சமூகாயத்திற்கு என்ன வேலை செய்ய முடியும்! பாராக்கவாய் பவிரி கண்களுக்கு என்ன காயம்! மேன்மைப்பாது தன்னைத்தானே கையாணம் பாய்த்து சென்று பவிரி கண்கள் செழிக்க வைக்கிறது. கொத்துக்களையே மனத்திற்குப் பெருகுமகமகம் என்று அருதுகிறவன் நான்! ... உக்கிர

மனத்து கொண்டு கிரம்புதான் என் நாய் தந்தையாகிடம் நான் கூறியதுகூட அவர் கண்கள் மனக்கலித் தெரிந்து கொண்டனவே!”

அவன் எத்து நேரம் மெனமமா கிரித்து விட்டு மீண்டும் பேசினான்: “கொத்துக்கள் கையாண நான் குறை உறுதான நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது, என் பவிரிக்கு உதவி வாய்க்க பவரும் செவ்வதரையே என் மனத நாய் உணர்விடுதல். அந்த நேரத்தில், எந்தக் காலத்திற்கும் யாரானும் இவ்வாறு அணை உதவ முடியும் என்பதையும் நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். பந்தபாக்ஷித் தந்தை முயற்சி உக்கிரம் இந்தப் கொத்துக்களை இரகம் முடியவில்லையென என் பவிரி கொத்துக்களாய் நான் இவ்வளவும் பேசுவிடுதல்... இனி, அவ்வாறுவேண்டாம் விட்டுப்போக விட்டு வந்தாலும் உக்கிரம் என்னும் கிரம்பு முடியுமாது, என் தெரியுமா!”

தேவராஜன் தேவராஜனின் முத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“எப்படியோ புது பெற்றவிட்ட சிவமர துவகம் பார்த்திரேன், நினைக்கிறேன், அவர்களைப் போலவே புது பெற வேண்டுமென்பதற்காக உக்கிரம் நேர்த்திரும், பிரித் நினைப்பதாக தீவிரம் உக்கிரத்துக்கு எந்த மனம் நினைத்துக்கொண்டது, அமை வெறுத்திராமா வெளிப்படுத்தவதும் உக்கிரம் முன்ன சிறப்பு அம்சங்கள்! போகாமல் நீங்கள் இர அசிரியக் கூடக்கொ, அவ்வாறு வேறு மாதிரியான இவ்வாறுதிரேனா கோத்து விட என்ம, தீவிரமேகூட அப்படியப்பட்ட ஒன்றை ஆரம்பிக்கலாம், நீங்கள் கிரம்புபிற புது வெறு கிரைவினேயே உக்கிரத்துக் கிடைக்கும், அது விட்டுவிட்டு...!”

தேவராஜனின் முத்தையில் கோபக் குதிகள் தெரிந்தன. தேவராஜன் கொஞ்சளும் பவிரிபட்டினம், அவன் தொடர்ந்து பேசினான்: “நான் புறமுது பற்றிக் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயம் வேறு மாதிரியானது, புறமுது கிரம்புபிற குறையுக்கு அந்தப் புது மனத்தாக, அது புரிகிற அவ், அநா, அந்த ஆவமரத்தையும் பாராக்கல், அந் கிரைவன் அந்நதும் அந்நதாயம் எடுத்துத்தர்போல் பேசிக்ந்து கேள் நோக்கிப் போவதன் அர்த்தம் என்ன? மன்களை என்னுள்ளிப் பவிரிபட்டு மரத்தத்த தாக்குவதற்காக அவற்றில் நோக்கினோ! இந்தச் சமூகாய கிரித்ததில் கிரைவனும் ஒன்றாக இருக்கத்தான் நான் ஆண்படுகிறேன், நீக்கினோ, என்மக் கிரைவனும் போகா உத்தரணிக் கொம்பாயினே இருக்க ஆண்படுகிறிரேன்! உக்கிரத்துப் பக்கத்திற்குக் கன்னம் எப்படி முடியும்! ஆனால் ஒன்று, தீவனும் நானும் இந்தச் சமூகாயத்தை விட்டு எங்கும் போய்விட மாட்டோம்! ...உக்கிர மனத்தைய நான் புதுப்படுத்தி விட்டேன், என்னை மன்கிபுகங்கள்!”

தேவராஜன் “கிரிட்டு”கொள் எடுத்து வேகமாக நடத்தான்.

கடைபினைத் தன்விடம் ஒரு கார்த்தககடப் போகாமல் அவன் எடுத்துப் போனது பற்றித் தேவராஜனுக்கு வருத்தமொன்றும் ஏற்படவில்லை. அவன் அந்நி கிரைவனையும், அவனுக்கு அனுபவங்கள் கூடவும் அவனும் உதவிவிடுக்கிறேனோ!

அமரர்கல்கி நினைவுச்சீறுகதைகள் பொட்டி 1979

அமரர் கல்கி அவர்களின் நினைவாக ஆண்டுதொறும் நங்கூரம் இதன் நிறுைதப் போட்டியில் வழக்கம்போல் இந்த ஆண்டும் எழுத்தாளர்கள் பெருமளவில் உதாரைத்துடன் கலந்து கொண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டுமெனும்.

முதல் பரிசு ரூ. 1000

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 500

மூன்றாம் பரிசு (இரு கதைகளுக்கு
தலா ரூ. 250 வீதம்) ரூ. 500

ஆமொத்தம் ரூ. 2000 - பரிசுகளாக வழங்கப் பெறும்.
தவிர பிரைத்தக்கு ஏதப்பபடும் ஒவ்வொரு கதைபும் ரூ. 100 க்கும்கூடப் பெறும். அதிமுடி எழுத்தாளருக்கு போனஸ் க்கு.

● கதைகள் சொத்தக் கற்பனை என்ற உறுதிமொழி தேவை.

● அதிமுடி எழுத்தாளர் எளில் இதற்குமுன் எத்தப் பத்திரிகை விலும் எழுதிவதில்ல என்றும் போட்டி முடிவு அதிவிக்கப்பபடும் வரை எழுத மட்டென் என்றும் உறுதிமொழி தரவேண்டும்.

● தருவர்கள் குழு கதைகளைப் பரிசேத்துப் பரிசுக்குரிய கதை களைத் தேர்த்தெடுக்கும்.

● முடிவு தேதி ஏப்ரல் 30.

● உறுதியில் மேல் 'அமரர் கல்கி நினைவுச் சிறுைதப் போட்டி' என்ற குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

● பிரைத்தக்கு ஏதப்பபடாத கதைகளைத் திரும்பப்பெற போதில் அளவு தபால்தலை ஓட்டிய கல விவாசமிட்ட உறுதியைக் கதை புடன் உடனே அனுப்பதல் வேண்டும். பின்னும் தனியே அனுப்பிப் பயனில்ல.

● கதைகள் கல்கியில் தாது பக்கங்களுக்கு மேற்படாதிருப்பது தலம்.

● எவ்விதக் கடிதப்போக்குவரத்தும் கிடையாது.

● கத்தேகம் எழும் விஷயங்களில் க்கி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடி கானது -

ஆசிரியர் க்கி, சென்னை-600 032.

முன்பு நம் கண்ணத்தெத்த மாதிரித்
திக் பொருளின மன்மதப் பலம் இப்போது
உன்மத்தட்டம் எழிர்ந்து நிற்
கொண்டு என்ரு செழுந்த
புரமேகம் தன் உடலை
நீர் உதறு உதறினான்.
உடன் அவன் உன்

காஞ்சி அண்ணக்குக் காஞ்சு விழா

சூரத்திரனார் காமவேளை
உருத் தெரியாதவனான
"அணங்கு" ஆக்கியது தெரிந்த
கதை. அம்பாள் கதை
அப்பாங்கு நோக்கால் அணங்குக்கு
மீண்டும் உயிரும் ரதி மட்டும்
அதுபவிக்கக்கூடிய கருவும் தந்ததும்
தெரிந்தகதை.

ஆனால் பழிஞ்சுப் பழியாகக் கோடி ரூத்
ரர்களைக் கோடி காமர்கள் வென்றது தெரி
யாத கதை. மார்க்கண்டேய புராணத்தில்
ஒரு பகுதியாக உள்ள "காமாஷி விவரண"த்
தில் இக்கதை விவரிக்கிறது.

"காமம் இருக்க வேண்டும்; கோகம்
இருக்க வேண்டும். இவை இருத்தும்
இவற்றை மூலதனம் படுத்தி, அதன் மூலமே
இவற்றின் ஆட்சிக்கு மெல்ல மெல்ல வீழ்ச்சி
உண்டாகி, முடிவில் இவற்றையெல்லாம் ஒருமை
உறவேண்டும். இதுதான் கவரணம்.
கோகமில்லை, காமமில்லை என்று மெள்ள
கொஞ்சுகின்ற நிலையிலேயே இருந்துவிட்ட
பால் தன் விவர விவரத்துக்கு, நவரண
தாடகத் திறனுக்கு இடமில்லையே!" என்று
பிரம்மசக்தி எண்ணினார்.

இப்படி, கோகம் என்று ஒன்று நடக்க
வேண்டும் என்று பரமாத்மாவிற்கு ஏற்பட்ட
காமத்துக்கு அஷ்டமாச (அஷ்டாச, எட்ட -
ஆக) இருந்த கதிர்தான் காமாஷி.

பூமியின் நாபி சந்தானமாக, நம் தெய்வத்
தமிழ் நாட்டிய, ஆங்குேர் மிகு நோண்டை
மண்டபத்தே விளங்கும் கச்சியம்பதியில்
ஒரு கொண்டான் காமாஷி.

தன் கதிர்தானத்திலேயே மதுபடியும்
சூரணையும் காமியையும் கற்றுக்கொண்ட திருக்
கவந்தான்.

விருந்து தெரிந்ததால்
கோடி ரூத்ரர்கள், காம
வேள்கு வெற்றி வாய்க்கெத்ததே தருவது
என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருந்தான்
தேவி. அவன் ரூத்ரரீகப் போல் பிரயாண
புடன் உடலைக் குறுக்கவிட்டு, சீர்த்
செங்ககையினால், கமலம் போன்ற தன்
பட்டு இமைகளை மெல்ல ஒரு கோட்டுக்
கொட்டினான்.

அவ்வளவோ காமவேளின் கவரணத் திரி
கணாகக் கோடி காமர்கள் உதித்து விட்டனர்.
அப்பறம் வேலை அதாவாணமாக முடிந்தது.
கோடி காமர்களை உடம் கோடி ரூத்ரர்கள்
தோல்விபுற்றார்கள்!

சுதவாமே விளையாட்டுத்தான்!
ஒன்றேயான மூலப்பொருள் வெ-சக்தி
பாஷப் பிரித்து, பிரித்தும் இருமைகள் மற
காமம் விளையாடல் விளையாட்டுத்தான்.

கோடி இருட்டியும் ஒரு கோணத்தில் வேண்
டியபித, பழமன்றதே, பொருள் கன்னதே
என்று காட்டுவதற்குச் செய்த விளையாட்டு.

மூலரூத்ரன் ஏகம்பனாகக் கோயில் கொண்
டான். அவன் படைத்த கோடி ரூத்ரர்களும்
அவனது கருவகை விமானத்தில் குடி புருத்
தனர். அதுதான் அது "ரூத்ரகோடி" என்று
புகழ் பெற்றது.

மூல காமம், பிரம்மத்தின் மூல காமமாம்
தேவியின் கண்ணில் குடிசொண்டான். காமத்
திக் அஷ்டமானவன், காமின் அஷி (கண்)

© 1936ல் நடந்த காமகேசி கோயில் துபாஸிஷேத தின்போது ஒதிசெய்த விமர்சனத்துக்கு அது பெரியவர் அபிஷேகம் செய்யும் காட்சி.

காசப் பெற்று "காமாஷி" என்ற பெயரை மற்றுமொரு பொருளிலும் பெற்றான்.

அவனது கண்கொட்டில் 1936ல் கோடி காமர்களும் அவனது கர்ப்பக் கிருகம் விமானத்தில் இடம் கொண்டன.

அதனால் இது "காமகோடி விமானம்" என்று பிரசித்தி பெற்றது.

"காமகோடி"க்குத் தத்பரமாகப் பன் அர்த்தமுண்டு. இது புராணத்திலுள்ள ஒரு கதைவாலிலான அர்த்தம். இதிலேயும் தத்பரமுள்ளது.

சூரிய சந்திரர்கள் இத்தகை காமகோடி விமானத்தையும்கூட வருவதாக நம்பியும், காஞ்சி காமாஷியின்

கருகறை மீதுள்ள காமகோடி விமானத்துக்கு மேலும் ஒரு பெருமை உண்டு. அதாவது, காஞ்சிபுரம், மதுரை எல்லை நோக்கி வந்தவர்கள் நுழையுதான விமானமும் - அனல் கொளுத்திய பவையினும், எவ்வளவு துரிதம் வரலானும் - இத்தக காமகோடி விமானத்துக்கு வரக்கூடுவது அனாதைகளும்!

விபரணம் என்பதும் விசேஷ அரணம் என்பதும் அர்த்தம்.

**இளைப்பைத் தான் அளவைப் படுத்தி
நிறுத்த உயிரை இதைத் துடிப்பு அளவைப்
படுத்துகிறது. மத்தியக் கல்வியும் அளவைப்
படுத்துகிறது. அளவை போதும் இதைவிடப்
பலமும் போய்விடும். ஆகவே சான்றிதழ்கள்
வெளி (Specs) என்ற எருவில் உள்ள இறைச்
சத்தியைப் பிராகாரத்துக்கு இன்ன அளவை,
அறித்த - மனம் மண்டபாதிக்காத இங்ங
அளவை, கோரத்துக்கும் கொடி மரத்துக்
கூட இன்ன அளவை, நூர்ந்தினங்களுக்கு இன்ன
அளவை என்றெல்லாம் நினைப்பித்துத் தரு
கின்றன. அந்த அளவைகளில்தான் இறைச்
சத்தியின் ஒலிவுருவான மத்திரத்தி லிசைஷ
பலன் தரும். வானொலியி் பெட்டியில் இந்த
அலை அளவையில்தான் இந்த நிலையைப் பேசும்
என்பது போன்ற - விஞ்ஞான யூரிஸ
ட் அளவோ!**

இந்த அணுவகங்கள் பிரதானமாக இருப்
பது ஸாஸ்காட் மூலமுத்திக்கு மேலுள்ள
ஸ்தாபத்தின் அணுவை, மிசேஷ அணுவை
கொண்ட அதுவே மிமானம். மி - மிசேஷ
நாண, மானம் - அணுவை.

கிரேஸ்துவத்தைக் காக்கப் போனதோ, வெள்ளியோ, தாழியோ வேய்வதன்மூலமாகக் கோயிலாகத் திண்டி 'பொன்னம்மா' எனத் தோ பெயர் பெற்றுள்ளது. திருவரங்கம், திருப்புவிலும் ஸ்ரீமங்கலம் போன்ற வேயப் பெற்றனவாகத், ஊழித்திற் குலவாழ்கின்ற பொன் வேயத்திருப்பின் ஸ்ரீமங்கலம்

சக்தி ஆய்வகங்கள் தேவியே பிரதான ஸ்ரீத்திரபாக நான்கு திசைகளிலும் கோபுரங்கள் சூழத் தனிக் கோவில் கொள்முதலுட்பது கல்வி காமமாகியும் காமகோட்டத்தான் எனவே இதில் ஸ்ரீஸந்தான விமானமான காம கோபுர விமானத்துக்குப் பொன் செல்லுது பொருத்தமே அல்லவா?

இந்த சாண்மை முகாந்தி ஐக்கரு
அலகுகளின் பெரன் மண்டித். உதித்த
விதேஷம், பெருகியிருக்கிறேன் காரியத்தி
வண். இந்தத் து வளத்த பஞ்சமியன்
(பிரதவக். 2) முகாமாந்தித் ஸ்ரீ
ரிமான சூம்பாதிஷேம் நடக்கிறத. ஸ்ரீ
ராமாம்பரஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ கோபுரத்தத்
லும் இதே தானிச் சூம்பாதிஷேம் நடக்கிறத.

சக வருடம் 1315, (தீர்த்த ஆகாட சகம் 2057) (வி. பி. 1392, திசை 21) தாரிதார நாயு மன்னர் இக் காலமாகே ஏமாணத்துக்கு முற்றியும் செப்புப் பட்டைச் செருத்தியுடையது. ஆகவத்தின் துய வந்தம்பத்துக்கு அடுத்து உதக ரிபி கோழர் கங்கெட்டு பெய்யுறது. பிற்பாடு அக் செப்புக் கவசம் காணாமற் போயிருப்பதின்குறித்து அதற்குப் பொன் லுணாம் தூய் பட்டினக் கொண்டும் எவ்வது கவசம். முன்னிருந்ததைவிட சிறு பாக இப்பொது பொன்விமாணமெடுப்பதால், இத்தாளின் ஆகந்தம் குறைந்த விட்டது என்று அங்மையின்குறித்து நம்மை நீ ஆராய்வான் மீட்டு விட்டாய்க் எனலாம்.

பொன் கேய்குது செறும் அலங்காரம்
 ட்டுமல், மிச்சாரத்துக்குத் தாயிரத்தக்
 கும் ட்டுமலையும் விசேஷமாக எடுத்துக்
 கொள்ளினோம். புது நோய்க்கு கோபாட்டி
 களிர் கொடுக்கிலும்; இவ்வாறு மத்தி
 ராமனின் சப்த அதிர்வுகளை உலக தலை
 விசேஷமாகப் பரப்புகதற்கும், பலவிதமான
 தீட்டு துட்க்குவிடக் கிளைவதற்கும் கவரணம்
 உதவுகிறது. ஆகவே பொன் விமானப் பணி
 நோக்கேமார்த்தமான ஒரு நிம்மிய காரியம்
 தான்.

திரு சத்திரப்பத்
தில் கா மா கி
தொண்டை மண்
டலம்முழுவதும்
பொன் - 10 கி
பொழித்தாளாம்.
"தான் மராக்யே
மறதி விஷயே
வகரின வஞ்சுபு
1947 ததி" என்ற
இதை மூலப்பற்
சதி புல்கிறது.
பொன் மறழ்
பொழித்தவரின்
பொன் விமானத்
துக்கு ஆராய்ச்
சனின் பொத்தரம்
கூம்புமறழ் பொழி
வது நமக்கென்
னாம் பொன்மாரி
நாள்

அரசின் பதவிக்கு உரிமையுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே
பெற்றுத்தரும் செலாவணம் தான் நான்
சுற்றித் தரும் அந்த 'காபன்' பெறுவதற்கு
அழகமான பரிசாகும்.
விவரங்களைக் கேட்டால் முதலாளிகளிடமிருந்
தேவதருக்கோ இப்படி ஒரு கடிதம் வந்தால்
விவரமாக இருக்கிறது:
"காபன் ராஜிதமான காபன் கடிதத்தை
முதலில் அனுப்புகிறேன். பிறகுதான் செலவ்
சுற்றுகள். ராஜிதமான கடிதம் கடித வரலாகத்
தவிர்த்தால் அனுப்புவதற்கு எந்த நேரம்
காணும்!"
—அ. க.

—

எது முதலில்?

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு ராஜகோகல் காந்தி

25. ஏழைகளுக்கு உதவு
ஞர் ஆசிரமம்

150 ஏக்கர் கொண்ட அந்தக் கிராமத்தின் தரால் பெட்டி உட்கிடைப்பது.

கிராமத்தைச் சுற்றிலும் இருந்த செம்மண் நிலம் பாதாளமும் கிராமப்பகுதியில் மணல் பெய்தால் விளைச்சல் காணலாம். ஆனால் மணல் மூண்டு வருமால் பெய்யும் என்று தம்ப இடமில்லை.

பழங்கால அங்குலத்துப் பழக்கமானது. ஸ்ட்ரீட்ஸ்மென் மக்களிடையே மிகுதியாக உள்ளது. இருப்பினும் வெவ்வேறு வதங்கிய அந்தக் கிராமத்தில் ஆசிரமம் அமைப்பதில் இரு அங்குலங்கள் இருந்தன. முதலாவதாக அந்த நிலங்களின் சொந்தக்காரர் ரத்னாபா பதி கொண்டார் ஓரரான மணல்பாக்கை கட்டியதுடன் உறுதிப்பாட்டையும் விளக்கினார்.

வாக்களித்தபடி 17ஆம் ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுத்ததுடன் உண்மையும் ஒதுக்கினதையும் சொண்ட ஆறு குடிக்கக் கருவியையும் வழங்கினார். இவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்பட்டதில் ஆசிரமமாகத் திகழ்ந்தது. இந்தக் குடிக்கல் தயாராகும் வரை ஆசிரமத்தின் திறவை அங்கத்தினிகள் தமது வீட்டிலும் தமது ஊர்ப்பாக்கில் வீட்டிலும் தங்குவதற்குக் கவுண்டர் ஏற்பாடு செய்தார். சீர்திருத்த மனப்பான்மை கொண்ட ஆசிரமவாசிகளின் பழக்க வழக்கங்களைப் பொறுத்தல் கொள்ளுமாறு மக்களை அவர் வற்புறுத்தவும் செய்தார்.

புதுப்பாக்கத்தில் இருந்த இன்னொரு அங்குலம் தரை தயாரிப்பில் திறம்பட ஈடுபட்ட குடிவர்கள் பலர் அந்தக் கிராமத்தின் வாழ்ந்ததுதான். வீட்டிலே சொந்தத்தில் தனி ஸ்தலத்திற்குத் தேவையானவர்களை ராட்டையின் நூல் நூக்கும் ஆற்றலுடைய பெண்கள் - யின் தயாரிப்பான நூல் வத்திறகு ராட்டையினால் தங்கள் எலிய இல்லங்களின் பரண்களில் தூக்கிப் போட்டு விட்டென்கையின் தீர்ப்பு பத்தத்திற்கு உள்ளான பெண்கள்.

ஆசிரமம், பஞ்சு கொடுக்கத் தயாராகிற்று என்றும் அதன் நூலாக நூற்கக் கூறி தரவும் தயாராகிற்று என்றும் தெரிவ வந்ததும் பெண்கள் தங்கள் பழைய இராட்டையினால் பரண்களிலிருந்து இறக்கினர். தாதி தட்டி இயங்கச் செய்தனர். இராட்டையேறவும் இவ் வயவ இயங்குகளிலும் எழுந்தது. அது உண்மையில் உயிர் காக்கும் இனையாக விளங்கியது.

தேவாலயியாகவும் விளங்கி விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டிருந்த கவுண்டர்களின் (இவர் களை மணலிமார் நூல் நூற்கத் தெரிந்தவர்கள்) தவிர பலவித தீண்டாதாரி வகுப்

பிண்கும் இருந்தனர். இவர்களில் ஒரு சாராரி கொஞ்சைத் தெலுங்கு பேசினார். அப்பகுதியில் இங்குமங்குமாகச் சில முன்னிங்களும் வாழ்ந்தனர்.

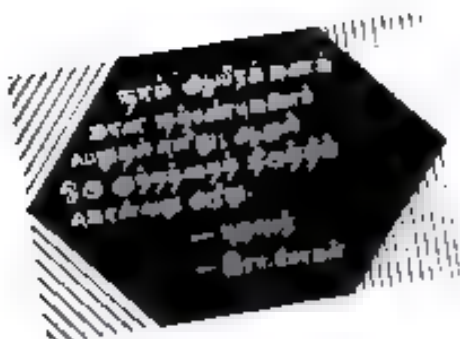
ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆசிரமவாசிகள் வெளிப்படையாகத் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் செய்தனர். தீண்டாமை ஒழிப்பு பிறப்புப் பரிசுக்காக அனுஷ்டிக்கவும் செவ்வனர், தீண்டாதாரி வகுப்பைச் சேர்ந்த இந்து சிறுவர்கள் ஆசிரம அங்கத்தினர்களாக ஆரம்பத்திலேயே சேர்ந்துக் கொள்ளப்பட்டனர். அவர்கள் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து ஈடுபட்டனர். வாழ்ந்தனர். சம்பிரதாய விவாதமான இந்தச் செயல் உடனடியாக ஓர் எதிர்வினைவை உண்டாக்கியது - ஆசிரமம் பதிக்கப்பட்டிருந்த உண்மையியது.

ஆசிரமவாசிகளும் அவர்களுக்குத் தலைநின்ற கௌண்டர் குடும்பமும் பாலும் கால் கறிகளும் இவ்வாறும் காலத்தின் ஒட்டப் பழங்கி கொள்ள வேண்டும் போல் போல்தியது. அங்ஙனம் ஒரே ஒரு பாய்காரன், யாரும் அநியாயம் கொண்டு வந்து தத்திவிடாது பாலுடன் இருந்தி அவைய வேண்டியிருந்தது.

இதன் சாட்சி, பரகடா சித்திரம் 154 பித்திரம் வீட்டில், ஆனால் மாத்திரங்களுக்கு கிராமவாசிகள் என்ன செய்வார்களோ என்ற கவலை நீடித்தது. ஆசிரமத்திலிருந்து தீண்டாமை விடப் போகிறார்கள் என்ற ஒரு வதந்தியைப் போட்டது. ஆர். எல்லாருக்கும் தீயினைப் புகழிற் றிவித்தார். தங்கவேளை அந்த வதந்தி பொய்யே என்னுமி வீட்டது. இருப்பினும் தீயினைப் புகழிற் பெற்றது விண் போலியாகி. பின்னால் ஒருமுறை தீண்டாதாரி குடியிருந்த பகுதிகளில் நீப்பித்தது கொண்டப்போது ஆசிரம வாகிகள் அவர்களுக்கு உதவ முடிந்தது.

பல நாட்களிலான பதினாறு நாட்கள் அடங்கிய ஸி. ஆரின் புதிய குடும்பத்தில் பதினாறு வயதான தரகிம்மனும் பன்னிரண்டு வயதான வங்கியும் அங்கம் வகித்தார்கள். முதலில் ஒதுக்கினர் செய்த குடிசையில்தான் இரு குழந்தைகளிடமும் ஆசிரமத்தின் பணம் அடங்கிய இரும்பு பிராவுடனும் வாழ்ந்தார் ஸி. ஆர். பின்னால்

உட்குக் கூரையுடன் கூடிய ஒரு குயில்கு
மாந்திரர்.

புதிய குயில்குயிலின் "பெரிய அமைதி"
12 அடி நீளம் 6 அடி அகலம் கொண்டது.
அந்த அடுத்த செதில்கள் இரு அமைதி.
இவற்றில் ஒன்று எமையமைதி. மதுகரயின்
வழக்கறிஞராக விளங்கித் தொழிலித்
தந்தது விட்ட என். தாராயணன் ஆசிரமத்
தின் திரிசுரமென விளங்கினார். அதர் உத்த
திக்குப் பொறுப்பு ஏற்றார். 1930க்குத்தி
வி. ஆர். இரம் சோனாக விளங்கிய
கே. சத்தானம்.

அதி தொட்டுப் பார்த்தால் அரைப்
பாதுதான். ஆனால் குயில்குயிலுக்குத்
கேயும் சென்று பின்னிக் கொன்றிற் பாடி
நாவிழைவர் போன செயல்படும் பரம்பர
உத்த என்விற அங்கத்தின் அத்தனின் மிகவும்
தேர்த்தியானது. அக்கோ, பரம ரகசியக்கு
வயதான காலத்தில் தரப்படும் 'பென்சன்'
போன்றது. வேலை இவ்வாறு நிண்டாட்
டத்தது ஒத்திச வஸ்து.

ரட்டையின் துள் நுழை பொன்
அரப்பதில் மாதம் ஒரு ரூபாய் அளவு
ஒன்றரை ரூபாய் சம்பாதித்தார்கள். இது
அந்த தானிய நிலைமைய மாதத்தில் வைத்துக்
கொண்டு பார்த்தாது கூட மிகவும் குறைவு
தான். இருப்பினும், இது, ஒரு குயில்குயிலின்
சம்பாத்தியத்தில் காக பங்கு என்பதை
உணர்ந்தால் இந்த வருவாயின் முக்கியத்
துவம் புரியும். இரண்டே மாதங்களிலுள்ள
ஆசிரமத்தைச் சற்றி இருந்த இருபது ரொமம்
வகித் ஆசிரம் பொன்னை துள் நுழைத்
கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே மாத ஈக்கில்
அவ்வுட்காரத்தில் எழுபது நெகவகினை
கவராட்டையின் நுதரப்பட்ட நுதரப்
பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

இதற்கு அடுத்தாற்போக முக்கியத்துவம்
பெற்றது மதுகரயின். படி இரவுகளில் தனது
அவ்வகினைப்பட்டு ஒரு மார்டு வண்டி வி.
ஆகரயும் அவரது சோக்கிளையும் பக்கத்து
கிராமங்களுக்கு ஏற்றிச் செல்லும். (வண்டி
மாடுகளில் சத்தமில்லி வாகனம் போது
வி. ஆர்., மார்டு பிடியுப்பதில் தமக்குள்ள
துணுக்கமான அறிவைக் காட்டிப் பணை
வியப்பின் ஆழத்தினர்.)

கிராமத்தை அடைந்ததும் முரணாற்ற
தம்கள் விழுந்ததை அறிவிப்பார்கள். ஒரு
கட்டம் சேர்த்துவிடும். வண்டியைத் துத்த
தீண்டு, பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கு வெளிக்
தெறிப் படக்கிளப் பார்ப்பார்கள். அத்தப்
படக்கிள குயில்களின் ஏதரும் நிலைமையைத்
தெளிவாக்கின. ஆசிரமவாசலின் மது
விளக்குப் பிரகாரப் படக்கிளையும் மக்கள்
கெட்பார்கள். பின்னர் மார்டு வண்டி
அடுத்த கிராமத்துக்குப் பயணத்தைத் தொட
ரும். அங்கே மறுபடி பிரகாரம் நடக்கும்.
இதேபோல் ஓர் இரவில் துத்த ஆறு கிராமம்
வெகுஞ்சு செவ்வார்கள்.

1931-33ல் காகவிரலின் தேயித் தலைவ
ராக விளங்கிய வி. ஆர்., 1933ல் தேயித்
தேயித் ஒரு முகவியை கிராமம் கிராமமாகச்
செல்லும் பிரகாரமாக மாறி இருந்தார்.
இதனால் தமக்குக் கெளரவக் குகையோ
மதிப்புக் குகையோ ஏற்பட்டு விட்டதான
அவர் எண்ணிவந்தார். அத்தபடி அவர்
தமது பிரகாரத்தில் வெற்றி பெற்றதும் வத்
தார். கக், சாராயக் கடைக்காரர்கள்
இவரது பிரகாரக் கட்டக்கிளக் கிளக்க
வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வர வேறுகளும்
ஆவன்கிள.

பொதுவான பிரகாரம் தவிர தனிப்பட்ட
முறைமையும் வி. ஆர். பங்கிடும் வெறித்
திருத்தினார். கக்கிவிப் வகுப்பைச்
சேர்த்த கிரம் என்பவனை அவர் திருத்தியதை
ஓர் உதாரணமாகச் சொல்லலாம். வீர
கூடைய மிகவி வத்து கெட்டுக் கொண்டதன்
பெரிய வி. ஆர். வீரனை அழைத்து வர ஆர்
அழைப்பினர். அவர் தான் குயில்குயிலின்
இருத்தினை இங்கே என்று காத்தினார்.
"தேற்ற இரவு நீ குயில்குயிலு மிகவிவை
அடித்தாயாமே" என்ற வி. ஆர். பின்னும்
கெட்டார். "சத்தப்போய்" என்றும் வீரன்.

இவ்வென்று ஒரு போனை உதவமாக,
வி. ஆர்., வீரன் வரத்தில் ஒரு குகை
செடுப்பை வைத்தார். "இந்த குகை
செடுப்பின் மேல் ஆவிவயம் நீ உண்மையி
பெய்தவராகச் சொகது பார்த்தலாம்"
என்றார்.

வீரன் திணைவித்து போய் வி. ஆர் காலிக்
விழுத்தான். உண்மையை ஒப்புக் கொண்டு,
இனி கக் - சாராயத்தைத் தொடுவதே
இங்கே என்று தெரிவம் செய்தான். 3 வாக்
கவித்தபடி சாரும் வரை குயில்குயில்குயிலு
இருத்ததோடு வீரன், ஆசிரமத்தில் காலவித்
தவார்ப்புப் பிடிக்குப் பொறுப்பெற்றார்.
கக்கிவிவின் காலிவயப் பயன்படுத்துவதிலும்
திறமை காட்டிய வி. ஆர்., அத்தப் பிசுவை
தடத்துவதில் உபயோகமான போனைகளை
அவ்வுப்போது கவித்தார்.

(தொடரும்)

தமிழாக்கம்: சி. ராஜேந்திரன்
(Copyright Reserved)

1. ஏ. சி. வெங்கடேசன், 1944 - 99,
பக்கம் 236A
2. கெதுடி
3. கெதுடி

வெண்மை ஒளிவீசிப்
பளிச்சிடும்
பார்த்தவரெல்லாம் கூறுவர்...

சிதா

DELL

மீட்டர் ஜென்ட்
கட்டியின்
சலவை

Shilpi DM 36A/78 Tonk

பூநாகம்

ராஜேஷ் குமார்

அந்தக் காலியான தீப்பெட்டையை
மெதுவாக - மிக மெதுவாகத் திறத்தான்
பாம்பாட்டி மங்குனி. அரை அங்குல அளவுக்குத் தீப்பெட்டியின் காயைத் திறந்து விட்டு - அதைச் சற்றுத் தன் விவரத்தாக.

தீப்பெட்டியின் காயையே உற்றுப் பார்த்தான் பதி. அவனுடைய கண்ண்கள் வெற்று வெறி பொங்கிப் புளபுளத்தன. மெல்லிய ரூபவீக் கேட்டான். "அது உங்காறத்தான் இருக்கா...!"

"அது மெதுவாத்தான் வருது சாமி... பொருக்குள்ளு வந்துடாது..." - மங்குனி வாயிலிருந்து புளபுளிக்க சாத்தற - கிரகிருக்கில் பாகதபகைத்தத் சிரிக்கும் வெளியே துப்பினான்.

விநாயகன் ஊர்ந்தன. தீப்பெட்டியின் காயையே இருவரும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

சகியாக இருண்டு திமிஷ்களை உழித்த பிறகு...

அது மெல்லத் தகைட்டியது. மங்குலு அளவு பருமனில் - அநே அளவு நீர்த்தில் ஒரு தவளா அப்பா அளவில் படம் எடுத்துக் கொண்டு - மெல்லிய சீரிலொரு வெளிய் பட்டை அத்தப் பூநாகம். தீப்பெட்டியின் மேல் ஊர்த்தபடி தவளைய் இதக் குழைந்தது.

"எப்பம் சீக்கரது இது!" - பதி கேட்டான். பூநாகத்தின் மேலிருந்த பாரிகையை அகற்றாமல். மங்குனி ருசியாக அதைச் சீக்கியப்படி சொன்னான்.

"நேர்த்தைக்குத் தான் புடிச்சேன் சாமி... தானாம்புடிக்குள்ளாற இருந்துச்சே... ரொம்ப பவுடம் சாக்கிரதையா புடிக்கோணும்... ஏமாந்து பறாக்குப் பார்த்தபிறகு அதுக்குக் குஞ்சு கொத்திரும்... கடிச்ச அஞ்சாகது மிளிட்டியே ஆகு தொரை கெடீப் பொருளமாய் இருவா... ஆமா... ஒங்கு எதுக்கு சாமி இந்தச் சகியன்?"

மங்குனியின் இந்த எதிர்பாராத கேள்வி காகப் பதி திருக்கிட்டான் ஒரு விநாடி. அடுத்த விநாடியே தான் முகமடையே போகிறது கைத் திருத்த பதிக்கச் சொன்னான். "பாம்புப் பண்ணை ஒங்கு கைச்செருக்கே... அதனே

இதில் பூநாகம் மட்டுமே இல்லை... என்ன ருபத்தி செஞ்சம் இதை என்னுடைய புடிச்ச முடியவடு... உங்கிட்ட இருக்கிறதா சொன்னேன்... அதான் வந்தேன்... என்ன விஷ சொந்தே...?"

மங்குனி பதிவொன்றுப் பேசாமல் அத்தப் பூநாகத்தைக் ருசியாக தீப்பெட்டிக்கும் தன் விவர அடையிலே எடுபட்டான். பிறகு, "தாது ருபா ஆரும் சாமி..." என்றான்.

பதிக்கு உக்கமையிலேயே போயம் வந்தது. "இதுக்கு தாது ருபாவா?"

"என்ன சாமி அப்படி சொல்கிட்டே... இது சைதிரயோ, கிரகிருது இல்லை... அது எத்தனியேனும் ஒங்கு இருமாவே புடிச்சத் தரிதேன்... ஆகு இதிலேயே பூநாகம்... அது ருமமா கெடைக்கிற சாதி... புடிக்குள்ளாற தேடித் தேடிப் பார்த்தோணும்... உகரைக் கடிச்சத் தவிவா எடுத்துத் வெக்கட்டுதான் இதம் புடிக்கோணும்... சொல்லுதாற சைத்தா ஆளுகாய்... எங்கெடா உகரை பணயம் வெக்கப் புடிச்சது சாமி... இது... எங்கெடா கெடு தாது ருபா பொரு தக்கனா...?"

"சே... சே... அப்பது ருபா தரிதேன்... எது..." பதி அவரைப்பட்டான்.

"கராத சாமி..."

"சே... அப்பது தரிதேன்... மேலே போதே..." - பதி பரிசைத் திறந்து பணத்தை எடுத்தான். அது பத்த ரூபாய்த் தாக்களி அளவிலே திட்டினான்.

மங்குனி பதிப் பேசாமல் - பூநாகத்தைத் தீப்பெட்டிக்கும் தன் விவர காயைய் முடி - பதிவிடம் திட்டினான்.

"இவன் இப்படியே தரிதே...! டப்பா கியே போட்டு அடக்கக் குடு..."

"அப்படிச் செஞ்சா பூநாகம் செத்ததும் சாமி... இப்படியே கொண்டு போ... அது அக்கவனுக் கருக்கா வெளியே வந்துடாது... அடக்குக்குப் போததும் முறஞ்சா தானம்ப் ஒங்கு காகம் அது உட்டு... ரொம்பச் சாக்கிரதையா இருக்கோணும் சாமி..."

பதி அந்தத் தீயெழுத்துப் பாங்கில் கொண்டார். மேல் உடம்புமேலும் செருகி கொண்டு குடிசையை விட்டு வெளியே வந்தான்.

“பத்திரம் எயி...”

“ம்... ம்...” என்று மனக்கருள் கறவியுள்... “ரேணுகா...! தானக்கு உன் சேட வழுத்தின தாயிவா ஏறும்?... அம்... நம்...ம்... இதைப் பூரகம்நாள் ஏறும்... என்னைக் கட்டிக்க மறத்த நீ எவனுக்குமே பணியிவாகக் கூடாது...”

பதி அந்த ஒத்ததையடிப் பாதையில் வேக மாய் நடத்தான்.

பதினாந்து நாட்களுக்கு முன்.

பதி ரொம்பவும் கொதித்துப் போயிருந் தான். அவன் குடிசைக்குள்ளே, விடிய விடியச் சீட்டாட்டம் ஆடுகிறவன்தான். உடை உணர்வு தட்டும் போதெல்லாம் அப்பாவி கிராமத்துப் பெண்களையும் - அவர்கள் மிகைக்காத போது அவர் நோட்டம் அடை க்கியும் தாடுபவன்தான்... இருந்தாலும் ஒரு பெண் அதுவும் அவனுடைய தாய்மாமன் ரங்கதுரை மகன் ரேணுகா - நான்குபேர் ஏதிலம் பட்டவர்த்தனமாய் - அவனைக் கட்டிக் கொள்ள முடியாது என்று சொன்னி லிட்டானே?

நினைக்க - நினைக்க தெற்கு ஆறில்க்கிப் பதிக்கு.

ரேணுகா சொன்னதை எதிர்த்துக் கொடுத்தன் அப்பரம் பேசாமல் சொன்ன போது எரிமையானான் பதி.

“வேணுமிக்கு என்னை முடவனுக்கோ... இப்பே குருடனுக்கோ... கட்டிக் குருடக... எத்தொடும்மா காழ்க்கையை நடத்தறேன்... ஆகு பதி அத்தானுக்கு மட்டும் என்னைத் தராநீங்க... அவருலிட்ட பணம் இருக்கலாம் அனகு இருக்கலாம்... ஆகு ஒருக்க கிய்யோ... பெரும்பிணை மதிக்கிற கொணம் இப்போ... எனக்கு அவரு வேண்டாம்... மீறிக் குடுத்தா எம்பொணம்தா லுக்களுக்குக் கொடக்கும்...”

பக மரத்தில்க் ஆனி அடித்தாற்போன்ற - அந்த வார்த்தைகள் பதின் தன்மாணத்தையப் போலேக்கிப்பது. நினைக்க நினைக்க... வெறு பிடித்தாற் போலானான் பதி. மேலுதட்டிக் ரோமம்மூலத்த நாள் முதல் பதிக்கு ரேணுகாவுக்கு பாரக்கும்போதெல்லாம் உடம்பு குடேறும்... அளவாக உயரத்தில்க் - சிலி திக்காமல் - இழுத்த எத்தனக் கட்டிட வாய் - செறித்த அவன் உடம்பைக் காணும் போதெல்லாம் அவன் கண்கள் செம்மை யுறவுடை அப்போ உணர்ந்திருக்கிறார்.

அப்போப்பட்ட அழகுக்கிவ அவன் கையை விட்டு நழுவிப் போவதா? இருபது ஏக்கர் நஞ்சுக்கும் - லுப்பது ஏக்கர் புஞ்சுக்கும், தென்னத்தொப்புகளுக்கும் - விடுவனக்கும் உரிமைவுள்ள அவன் ஒருவிராயு நேரத்தில்க் தூக்கியெறித்துப் பேசி விட்டானே...

ரேணுகாவின் வார்த்தைகள் உரிவ பிணை களாய் மாறி - அவனுடைய இதயத்தை அறுத்தன. ரத்தத்தைச் சித்த வைத்தன.

எனக்கு இவ்வாறு அந்த ரேணுகா எவ னுக்குமே இவ்வாறாகப் போகட்டும்.

ரேணுகாவைச் சந்தித்துப்போத முறையில் தீர்த்துக்கட்ட போகித்துக் கொண்டிருந்த அந்த நேரத்தில்தான்... தென்னத்தொப்பிற் கள் குடிக்க வந்த பாட்பாட்டி மங்குனி பதின் கண்ணில் பட்டான்.

இதோ!... பூரகத்தை விடப் பேச... அந்தக் கவிபாது தீயெழுத்துக்குள் அடைத்துக் கொண்டு... ரேணுகாவின் கவலாணம் தக்கவிருக்கும் திருமண மண்டபத்தை நோக்கித் துள்ளல் நடை போட்டான் வதி.

பின்னரம் பிடித்து - விவரம் விவரம்
பெருர் போய்ச் சேர்ந்து தக்கவிருக்கும் கவ லாணம் தெரிந்ததைப் பதி அடைந்தபோது இரவுமணி பத்துக்குமேல் ஆகிவிட்டது.

தெரிந்து வராவில் பெட்டிரோமாவில் விளக்காகப் புக்கத்து கொண்டிருந்தன. வெற் தினைக் காத்ததைத் துப்ப வந்த துறமாமன் ரங்கதுரை பதின்மப் பார்த்ததும் விவர்பாங் லுக்கம் மயர்ந்தார்.

“வா... பதி... வா... இப்பத்தான் வர் திவா... மாப்பிணை அழகுப்புக்கு வந்திருக்கப் படாதா?”

கஷ்டப்பட்டுப் புண்ணைக் பூத்தான் பதி. “வரவாமன் லுத்தான்... நெனைச்சேன் மாமா... ...வழியிலே சிதெதெரு ஒருத்தர் புக்கக் ட்டாகு... பேசிட்டு வர நேரமாகிடுக்க...”

“சரி... சரி... உன்னாற வா... லுக்கம் கருவிக்கிட்டுச் சாப்பிட்டு...”

பதி உன்னே துழைத்தபடியே சொன் றான். “வீற வழியிலேயே ஒரு ஒட்டம்மே சாப்பிட்டுட்டேன் மாமா... தானைக்கி காத்தானே டயம் சாப்பிட்டா போருது... மாப்பிணை எங்க மாமா?”

ரங்கதுரை பெருமைபோடு சிரித்தார். “மாப்பிணை... படிச்சவரு... அப்பிராட் சிதெதெக் காரக்கனெய்தாய்... படிச்சவங் களாய்... அவன்லுக்குத் தெரிந்தது வரதி

யோதாசாம்... எதிர்த்தாப்பின இருக்கிற
ஒட்டகம் குறுகு மும் எடுத்து அங்குலத்துக்கு
கொடுத்துக்கொடும்... தயம் வேண்டியிரு
கப்போயே தங்கிக்கலாம்..."

"ம்... ம..." எதற்படி பதி எதிர்த்துப்
பார்த்துயை ஒட்டிப்பாள்.

அது சிறிதேதிரும்பாள். கூட்டமும் குறை
யாகத்தான் இருந்தது. மேலாகப் பட்டுப்
படையெனொரு சிறு சிறு குயில்களாக
கட்டார்த்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"முகூர்த்தம் எதிரினி மணிக்ரு மாமா?"

"அதுசிறிக்குத் துடிக்குள்ளாத... முகூர்த்
தம் முடிஞ்சதும் போயிடாதே! எங்காத்
தக்கும் நீ இருந்து முடிக்க வேண்டிடுத்
தான் போகணும்..."

"ஆகட்டும் மாமா... இருந்து எங்காத்
தையும் முடிக்க வேண்டிடு போதேன்"
-பதி விழுந்ததன்மாய்க் கூறிக்கொண்டே
பக்கவாட்டில் தெரிந்த அந்தையை எட்டிப்
பார்த்தாள்.

மதுசூதபுடகவரின் - அழகுப் பிம்ப
மாய் ரேணுகா தெரிந்தாள். எதிரி
தும் அவள் வயதை போத்த
மேலாக. சிறிப்பு... இவ்வட...
குயிலாகும்...

பதிகு வயிற்றின் அகிலம்
வார்த்த மாநில இருந்தது.

"ரேணுகா இந்த ரூபினே
தான் இருக்கானா மாமா?"

"ஆமா... ரேணுகாவைக்
கூப்பிட்டிருமா?"

"மேண்டாய்... மாமா...
நாளைக்கி எத்தராவே பேசிக்
கொடும்..."

"மாப்பிள்ளையோட ரூபினேயே
தங்கிக்கப் பதி... கூட ஒரு கப்பலின்
அணுப்பட்டுமா?"

"மேண்டாய் மாமா... நானே
போய்க் கிடேன்..."

பதி இருப்பினும், பக்கவாட்டில்
மிண்டும் தெரிந்த ரேணுகாவின் அந்த
சைம் பார்த்தாள். ரேணுகாவின் தங்கிடு
மேல் - கவலில் - இருந்த ஆண்பிம் -
காசவாழ்க் கொண்டிருந்த அந்தப்
பூமாதையை வெறித்தாள்.

மீடப் பின்ன ரகுவுக்கும், அவளு
கூடய தம்பர்களுக்கும் ஒதுக்கி விடப்
பட்டிருந்த அந்த நோண்டல் அந்த
யில் உத்தராகளும் குயிலாகும்
வழித்தன.

ரேணுகாவுக்குக் கணவனுக் கரப்
போன்ற மாப்பிள்ளை கண்ணாடு
கட்டணமாகப் இருப்பதை ஒருவித
எரிச்சலோடு உணர்ந்தாள் பதி.

சிட்டாட்டத்துக்கு எவ்வோ
ரும் குயில்தொழுகும்.

"நீங்களுக்கும் ஒருக்க கட்டாரும்
கொடும்..." -மாரோ பதினை அழைத்
தாரிவள்.

"இவ்விலக... எங்கு இருக்க
லாம் பழக்கவிலக்க..." - என்ற
சொல்லியபடி ஒதுக்கிக் கொண்
டாள் பதி. எதிர்த்திருந்த ஒட்

டத்துக்கு வரும் வயிற்றில் - எதிர்ப்
பட்ட எதது ஒன்றில் இருப்பதன்மாய்க்
கொடுத்தாராபத்தை அங்குக்கு அடிமாதக்
குடித்ததின் கிரியை - பதிகு வேளாகக்
கண்ணாபித்து கொண்டு வந்தது. எங்கவது
குடித்ததாலும் பதிலில் மட்டும் தடுமாற்றம்
வராது பதிகு.

சட்டையின் மேல் கப்பில் இருந்த திப்
பெட்டியை எடுத்துப் பார்த்தாள். சரி
பார்த்துக் கொண்டாள். இரண்டுமணி
நேரத் தூக்கம். ஒரு மணிக்ரு எழுத்து
எதிர்த்துக்குப் போக வேண்டியது... ரேணு
காவின் அந்தக்குக் கணவனாக முழுவ் வேண்
டியது. பூமாதையின் கழுத்துப் பருதியின்

பூதாகத்தை விட்டுவிட்டு மறுபடியும் ஓசைப் பட்டாமல் அவைக்குத் திரும்பி வந்து படுத்துக் கொள்ள வேண்டியது.

விடிவதொஸியில் - அந்த மாஸி ரேனு காவின் கழுத்தில் விழுந்ததும் பூதாகம் ஆவையமாய் பக்கிப் பதிக - நினைக்க - நினைக்க... இதயம் குளிர்ந்து கொண்டு வந்தது பதிகு. தவிர்க்கக் கூடிய வயத்துக்கொண்டு சிறு படுத்தான் பதி.

"டேய்! எங்கொரு சிறெட்..."
"இப்பத்தானேடா சூடிச்சே..."
"அது நழுந்தப் போன சிறெட்... கிபிரெட்டா... அந்தப் பாக்ஸெட்டை உடை..."

"ஓரி சிறெட்டுக்கு இப்பிடிவா? உடம் புகு ரொம்பவும் செஞ்சப் பிரதர்..."
"அடவசை நான்குக் கொடுத்து... குதப்பெ சிறெட்டை எடு..."
"சூடிக்கு ஆர் கைட்டிட்டு ஓரே நிமிஷத்தில் பாக்ஸெட் காவியானது.

"தீப்பெட்டி..."
"சாக்ஸெட் ஆயிருக்க..."
"ரஞ்செடப் பெண்டை பாரு..."

அந்த நண்பன் காவின் சிறெட்டெடு ரஞ்சின் பக்கமாய்த் திரும்ப - தகரவிய் மயங்காது படித்தபடி - தூக் சத்தில் ஆழ்த்தித்த பதி கண்ணில் பட்டான். உடனே அவன் சட்டைய்கையில் இருந்த அந்தத் தீப்பெட்டியும் பிதுக்கிக் கொண்டு தெறித்தது.

"தாய் இங்கே தீப்பெட்டிக்கான யோ யோன்னு அலியலேயும்... ஒரு பிரதர் தன் ஜேட் ஜேயியே அத வெச்சகிட்டிட்டுச் சவனம் பண்ணார்... இப்போ..."

"எடு... எடு... தீப்பெட்டியை எடுத்தா அவர் போலீஸ்க்க மாட்டார்... அவரு போன்னு தூக்கெட் சேர்த்தவருதான்..."

அந்த நண்பன் எழுந்தான். தகர்த்து போன வெஷ்டியை இருக்கிக் கொண்டு பதிகை தெருவினது. பதியருகே குளித்து - அவன் தூக்கத்திற்கு இடைபூதிகையால் மெல்ல அந்தத் தீப்பெட்டியை உருவினான்.

"குச்சியே வெஸ்ட் பண்ணுமே... ஓரே குச்சியைப் பத்தவை..."

"ம்... ம்..." அந்த நண்பன் தீப்பெட்டியின் காவைத் திறக்க-அதன் ஆரம்ப வாய் வெறிச்சிட...

"சு... காவீத் தீப்பெட்டி... மறுவாய் சரியான கழுத்து இருப்பான் போவிருக்கே... காவீத்தீப்பெட்டியைக் கூட விடாமத்திரமர் வெச்சகிட்டிருக்கார்..."

"சரி... சரி... அதை அவர் பாக்ஸெட்டே வேயே வெச்சகட்டு ரஞ்செடப் பெண்டை பாரு..."

அவன் அவர குதறபாய்த் தீப்பெட்டியின் வாயை ஓடிப் பதியின் சட்டைய் கையில் செருகிவிட்டு - ரஞ்சின் பெண்டைத் தேக்கிப் போனான்.

"அது" தீப்பெட்டியின் உள்வாயின்க ளும் கார்த்தது.

சற்றுமுன்வரை காற்றுக்காகத் தவித்த அது இப்போது காற்று வலுவான வலுவை உணர்ந்தது... தன் சின்னஞ்சிறு உடலை தெறித்து... தெறித்து முன்னேறி கார்த்தது. ஆவைய மாய் கார்த்தது.

தீப்பெட்டியின் வாய் சற்றே திறத்தபடி இருந்த அந்த குதறையில் - சேரவேன துடித்தது வெளியே வந்தது. தீப்பெட்டியின் வாயும் வழுக்கிக்கொண்டு - சட்டைய் கையில் உள்புறத்தில் விழுந்தது. கோபா வெசமாய் மெடுகு ஏற முயன்ற -

முயன்ற - முயன்ற - முடிவாகத்தப்பாவெ தன் சின்னஞ்சிறு படத்தைச் சீர்த்ததுடன் வித்த படி அகித்தது.

பிதிகு விழிப்புத் தட்டியது.

எழுந்தான். அதறவில் காய்க் இருட்டுப் படித்திருத்தது. கண்ணைத் தெய்த்த விட்டுக் கொண்டு தன் கழுதாரைப் பார்த்தான். ரெடியத்தின் ஒளியில் முட்டன் குளிர்ந்தன. மணி ஓடினது.

சிட்டாட்டக் கும்பல்கள் ஓடைத்த இடக் கவித் உடம்புகளைக் கருக்கிக் கொண்டு தூக் கதலில் ஆழ்த்திருத்தன. குறட்டையொளிகள் அறையெல்லும் விபாபித்திருத்தன.

இனி நம் வேலையை ஆரம்பிக்க வேண்டியது தான்.

பதி எழுத்து நின்று. ரேனு காவின் அதற வில் நிச்சயமாய் எங்கொருமும் தூய்க்கிக்கொண்டு தான் இருப்பார்கள். காவியத்தாத் ஓடிக்க ஒரு நிமிஷம்கூட ஆகாது. தீப்பெட்டியின் வாயைத் திறத்த பூதாகவின் கழுத்துப் பகுதியில் வாய்க் வெண்டியது... பூதாகம்

"நீங்கள் எங்கு எழுதிய வசதி கருவகையில் வேட்டி, வேப்பனாரும்குமே இதைக் கொடுத்த பணத்தின் இதைத் தாதுமையக் கொடுவது எனக் கேள்! நான் ஒரு இதை இதை!"

பூவாசத்தாய் இழக்கப்பட்ட விதாய நேரத்தில்
பூமாவிற்குள் தாமதமாகிறோம்...

பிறகு... பிறகு...

சேர் பமாய் அது அளித்தது.

மேலே ஏதாவது மூலம் - கழுத்தில் கீழே
விழுந்து - திடுபெட்டியில் பிற மறுபடியும்
ஏது... உருக்கம்...

என்ன இது புது வானம்! அது தந்தது...
புதிய செல் நடைய கைக்குட்டை
கண்ணில்பட்டது.

நீரே விதாயதான்!

அதனால் சேரமேல் தாமதம் புதித
கொண்டது.

பதிபாக்கெட்டியுள் கைப்பிடிக்க...
திடுபெட்டி சிவியது. எடுத்து இதை
கண்ணில் வைப்பது அடக்கி கொண்டதான்.
அதனால் விட்டு வெளியே வந்தான். அந்தச்
சின்னத்திலே நோட்டீஸ் குழுகை தீர்த்தது.

ஒட்டியவிட்டு வெளியே வந்து சத்தி
ரத்தம் நோக்கி மேல் தடையிட்டான்.
கவர்த்தோடுகள் கோரணம் நீக்கிவை...
எங்கோ தொலைவில் தாண்டி வருவதில்பட்டது.

சத்திரத்து வானம் நெருங்கியபோது -
பெட்டோமாவில் விளக்குகளும் கிளத்த
பொய்கிறதன். சத்திரத்து உட்புற நோக்கில்
விளக்கெடுத்த கொள்கையுள்ளது.

உன்னே தாமதத்தான் பதி.

குழக்கான விடுபுக்களில் குழந்தைகளும்,
பெண்களும் தாமதமாகத் தரவில் கொண்
டிருந்தனர். ரேணுவாவின் அமைச்சர் பாரித்
தான். திரோ வார்டில் விளக்கு பயநிலையால்
சரித்து கொள்கையுள்ளது. அமைச்சரே குரு
கனித்துச் சாத்தப்பட்டிருந்தது.

அமைச்சர் நோக்கி மேல்புறம் போனார்.
கதைய நெருங்கி அமைச்சர் தன்னையோடும்
நேரம் உன்னே செல்லக்கூடக் கேட்டது.

"இப்போது குளிச்சிட்டு வந்துட்டா பரவா
யில்லை... அவர்களுடைய ஆரம்பிக்கை
லாம்..." வாரோ சொல்ல ரேணுவா சினு
கினான். "இந்தக் குளிரிதான்?..."

"குளிச்சுப் பார்த்தா முடியுமா...? ம...
புதிப்படு... குளிச்சிட்டு வந்துட்டான்..."

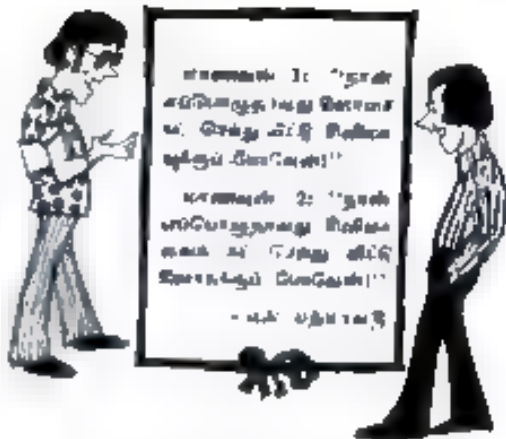
அமைச்சர் பட்டி கிட்டி பரிச்சிட்டு எவ்வ
ஆரம்பித்தது. பதி சேரமேல் ஒரு தட்டியில்
மாதையில் ஏதாவது.

இரண்டு நிமிடங்களில் -

ரேணுவாவும் இரண்டு பெண்களும் -
டவர். சேர் சிவிய வெளியே வந்தனர்.
பதி குச்சை அடக்கி கொண்டு நின்று
திருந்தான்.

அவர்கள் மாதத்தையும் பரபரவெனச்
செய்யப்பட்டனர். அமைச்சர் தாமதம்-இப்
பெட்டியில் வானம் தீர்த்தது. பூமாவின்
கழுத்துப் பகுதியில் வைத்தவிட்டு அதே
வேகத்தில் வெளியே வந்தான்.

அந்தக் குளிர்தான் அவனுக்கு விபத்தானது.
குச்செய்தும் முதல் குத்தாய் விபத்தைத்
தானான். சத்திரத்துத் தாண்டி வேகமாக

நடந்து - அந்தக் குளக்கரைவோரமாய் நடந்
தான். அந்த அதிர்ச்சி அவன் கண்ணில்
பட்டது.

குத்தின் முதல் குத்தானது. இதன்
இருக்கியது குவிக்கப்பட்டது!

பொது மரபுப்படித் தனது
பதி அதைப் பார்த்துப் புன்னகை பூத்தபடி
நடந்தான்.

முதல் பன்னையப் பிடித்து ஊர் போனார்
சேரமேல்வந்தான். ஊர் போனார் சேர
தற்குள் ரேணுவா பிண்பாசம் செய்தி வந்
தாலும் வரும்... புதனம் இத்தேர்தல் தாமதத்
திருக்கம். ரேணுவா குளித்த - அவர்காரம்
பன்னைய பிறக்கவா பூமாவையும் போடு
வாரிசு...?

தேவதான் - குவிக்கப்பட்டது...
குவிக்க...

பரபரப்பில் குவிக்கிவிட்டது... சேர...
சேரமேல்வந்தது...

அந்தக் கைக்குட்டைகள் எடுக்க அவன்
முடியு செத்து வந்து கையை உன்னே
தாமதத்த அறிந்தான்...

ஆகாட்டி விசுவியும், நடுநிரலிலும்
பழுக்கக் கால்கள் ஊர்செல் பாய்த்தாற்போல்
துடித்துக்கொண்டு வானம் உதறினார் பதி.
அது விசுவிய் சத்திக்கொண்டு கீழே விழ
படுத்தது... மீண்டும் மீண்டும் அது பதவி
ஆவெமையப் பதிக்க...

குளக்கரைவின் முதல் பழுக்கெட்டோரமாய்
சத்தான பதி... தொடர்ந்து இதர பழுக்
கெட்டுகள் அவன் உருட்ட... அந்த ஆன்
விழுக்கில் குவிக்க அவன் ஆவெமைய அவன்
கொண்டது...

பதிபின் தாய்மாமன் சின்னரை வாரி
டீயோ கொள்கி கொள்கையுத்தார்.

"குவித்தம் முடிந்த எல்லாரும் புபி
யும் சாப்பிட்டுப் போவாங்க... இந்தப் பதி
இன்னாலும் காடுகளில்... விரோகத்தைய மன
செய் வேக்களாய் கவனமாதத்திரு வந்
திருக்கானென்று ரொம்பவும் சத்திராவுப்
பட்டுக்கிட்டு இருந்தது... மறுபடியும்
பன்னைய நெகிச்சு கைக்குட்டிப்போயிட்டாடு
என்னவான்..."

அவருடைய குரலில் உயர்மையான வகுத்
தம் தொனித்தது.

இவ் தெய்வப் படை சோமன் மீட்க
கூடாதென்ற அவர்த்துடன் அந்த அழை -
தில் விழத்தையு் சீர்த் திரைக்குத்
அந்தா - சோரவந்த குரலில் சொல்லும்.
- "பரவாயில்லை சித்தப்பா, அது என்னுடன்
தனிகையின் பேசுக்கும்" என்றவாறே
திரைக்குத் திரைக்குத் சொல்லும். சொல்
புடன், அழை விட்டாற்போகாத குத்த அழகு.
செய்ய விடப்பட்டதில் மனி குழப்பம்
விருத்த குழப்பம் ஒரு பகுதியை முடி
சொல்லும். ஆனால் அந்த அழை குத்தமீ
சொன்னவியும். அவன் வந்தான் ஒரு இரு
தன். ஆவரமோ?

"நான் வெளிப்பதால் இருக்கிறேன்
அந்தா. திரைக்குக் கூடும்" என்று கூறியபடி
கதைய குழப்பமடையு் சீர்த் திரைக்குத்
வெளிப்போவார் பேசுவார். அவன் து
தையு் பார்த்து "உங்களுக்கு ஏதெனில் முடிவு
அ திரை சீர்த் திரை சீர்த் திரை சீர்த் திரை
திரைக்குத்" என்று. துரி பகுதியை
கதையியும். ஆனால் ஒரு பகுதியை வெளிப்
பட்டது அவ்விடமிருந்து. அந்தா தன் இரு
கதையையும் குத்தத்த முடிக்கொண்டு குர
தற்குக் கூறியும். "அவருக்குத் தெருக்கியவர் -
அவருடைய மனிதன் என்று உங்களைத்
தான் ஏதெனில் என்னிடம் கூறி இருக்கிறார்.
ஆகவே நான்தான் உங்கள் விவாதத்தை
ஏதெனில் அதற்குள்ளுக்குத் தந்தேன்."

"அந்த விபத்தித் திரைக்குத் திரைக்குத்
பார்த்ததாக்கமா?"

"இருக்க... தன்வகையத்தின் இவர்
விருத்த மெய்யகை எதிர்த்திரையில் வந்து
கொண்டிருந்த எதிர்த் திரைக்குத் திரைக்குத்
திரைக்குத். ஆனால் மீள அருகே வந்தபிறகு
பார்த்ததால் வேகமாக வரும் வந்தபிறகு
கூடவே திரைக்குத் திரைக்குத் அவரார்."
அவன் இதைக் கூறிய பிறகு ஏதோ போகிற
தன் திரைக்கு - என்னிடம் உணர்ச்சியுடையவாக
மனப்பாடம் வெளியு் பட்ட பகுதியைக்
கதையமாக குழப்பியது போல. ஏதெனில்
அந்தச் சம்பவத்திற்குத் ஏதெனில் அந்தச்சீர்த்
விருக்கவாகம். பகரிக்கும் இவையே திரைக்குத்
திரைக்குத் விவரிப்பதற்கும் அப்படி இருக்க
வாகம் - இப்படி என்னு் துரி.

"ஏதெனில் அப்போது தனியாக இரு
காது?" துரி கேட்டான்.

"அப்படித்தானிருக்க வேண்டும். ஏதெ
புருக்கவாகம் இருக்கிறது. உத்தமவிய
காதுமே" என்று அதுதற்குத் சொல்லும்."

துரி அவன் பார்த்தவையத் தன் பார்த்த
போடு இதைக் குழப்பும் "ம்... ஏதெனில்
அப்போது மது அருகித் இருக்காது?"
இருக்க வேண்டும்..."

"திறமையினை குத்திருக்காது...?"
"எனக்குத் தெரியாது... நான் சீக்கிரமே
பகுத்துக் கொண்டு விட்டேன். வந்தபிறகு
ஏதெனில் இருக்க வேண்டும். அது
காதுடன் வந்து தந்ததற்குத் கூறிய பிறகுதான்
எனக்கே தெரியும்."

கருணாவெண்

அவ் வானில் குரலின் அவன் விழுவதில் அவன்
பார்த்தவையத் ஏதோ குரல்களே தெரிந்தது.
"ஏதெனில் தன் திரைக்குத் திரைக்குத் பந்தி
எனக்குத் தெரிவிக்காதது ஆகவேய்தான்
அந்தது!" துரி இதைக் குத்தம் காட்டும்
குரலியின் கூறும்.

"எனக்குத் திரைக்குத் திரைக்குத் திரைக்குத்
திரைக்குத் உங்களுக்குத் தெரிவிக்க இயலாதிருத்
திரைக்குத். என்னு் பார்த்ததற்குத் தன்
குத்தப்பவையத்திற் கொண்டு வெளியு்மென்ற
முடிவுக்கு வந்து விட்டார் உங்கள் தந்தை."

அந்தா தன் இதை விவகம் என்றமே
போகிறதற்குத் திரைக்குத். திரைக்குத் எருத்
துப்பந்த வந்ததுக் கொண்டான். அந்தத்
குரலியைப் போட ஆக ஏதெனில் பார்த்
தான். அது அவருக்குத் மதுக்கத்தின் ஒரு
மப்பாமிருத்தது. அதிற் போட அவன்
குத்தத்தற்கு குரலின் எழுப்பித் குறித்து -
அவன் குத்தத்தாந்து ஏதெனில் பரிம் இடை.
வெளியு் அருகே - போக வேண்டும். அப்
படிச் செய்கப்பட்டபோது அவன் கொஞ்சமும்
எனப்பட்டவியும். குத்தத்திற் கொன்னவியும்.
இது திரைக்குத் திரைக்குத் விவரியு் இருத்
தது. எட்டென்று ஏதோ உணர்ச்சியுடைய
துன் அவன் விழுவதற்குத் திரை திரைக்குத் திரை
திரைக்குத் திரைக்குத். அப்போதும் அவன்
வித்தத்திற் கொண்டு என்னப்பட்டவியும்.
அவன் இவ்வகை பட்டபட்டவியும். திரை
திரைக்குத் வானவையான அந்தத் திரைக்குத்
மெனத்திரைக்குத் அவன் உன்னு்மாரின்
ஏதோ குரலிற் சீர்த் திரைக்குத் திரைக்குத் வேண்
டும். "நான் குடி... பார்த்தவையத்தின்.
உங்களுக்குத் தெரியாதென்ற திரைக்குத் திரைக்குத்"
என்று. சோரவந்த வித்தத்திற்குத் திரைக்குத்
வித்தத்தின் அவன் குரலின்.

"தெரியாது..." அந்தச்சீர்த் திரைக்குத் குரலின்
கூட்டுகொண்டது.

கதையாக இவ்வகையையான தன் மனித
பாதிக்க கொண்டான் ஏதெனில் அந்தமையான
அந்தா தன் இப்போது வித்தத்தையான
அந்தா திரைக்குத் அவன் தன் பார்த்தவையாக
கருவியு்

"பகுத்ததற்குத் கருணமாக என்னு்
இத்தப் பார்த்தவையத் திரைக்குத் திரைக்குத்
குத்தும்..." என்று அந்தா சீர்த் திரைக்குத்
புடன் "திரைக்குத் கொஞ்சிய குரலியை
தன் குரல் அந்தத் திரைக்குத் திரைக்குத் ஆக
குரலியின் போட்டிருக்கார்" என்று கேட்
டான்.

"ஆகமாம்... என் இப்படி உங்கள் குரலின்
ஒரு திரைக்குத்" விவரியு் கேட்டான் துரி.
"சீர்த் திரைக்குத் அந்தத்திற்குத் திரைக்குத், ஒரு
எனக்குத் தான் அந்தத்திற்குத் திரைக்குத்
திரைக்குத் விவரியு் திரைக்குத் திரைக்குத்
வெளியு் விவரியு் தெருப்பின் திரைக்குத் தான்.

தான் பதில் அல்லதுக்குத் திருப்பியளிக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டான் ஹரி. "மேற்கொண்டு ஆக வேண்டிய சம்பிரதாயச் சட்டங்களை கவனிக்கலாமா?" என்று சித்தப்பா.

"கவனிக்க வேண்டியதுதான். ரமேஷின் அபிப்பிராயம் கங்கையில் கைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செப்புவோம்" என்று ஹரி.

அந்தா ஏதும் சொல்லவில்லை. எவ்வித உணர்வையும் வெளிவிடவில்லை.

"நாங்கள் இங்கு சில நாள் தங்க வேண்டி இருக்கும். நான் இந்த நேரட்டல் அளவீடு வேலை தங்கிக் கொள்ளுவேன். ஆனால் அந்தா - அவன் தன் கணவன் வாழ்ந்த வீட்டில் தங்க விரும்புகிறான். அசட்டு ஆசை... ஆனால்..." அவர் முடிக்காமல் தயங்கினார்.

அவர் எதிர்பார்ப்பைப் புரிந்து கொண்டு ஹரி சட்டென்று கூறினான். எங்கள் 'அபார்ட் மெண்ட்' நான் ரமேஷின் இல்லம். மீண்டும் ரமேஷ் தன் கணவனான என் கணவன் வாழ்ந்த அளவீடு தங்க விரும்புவாரானால் நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றேன். எமையையும் விட்டாலும் கவனித்துக் கொள்ளும் நோக்கு என்னை குறாட்டி எல்லாவுடனேயே இருப்பவன். அந்தா கவனிப்பீர் அங்கு இருக்கலாம்."

"ரோம்ப மகிழ்ச்சி, ரோம்ப மகிழ்ச்சி! பரந்த மனம் உங்களுக்கு" என்று பெரிப்பா. அவர் பேச்சு, பாராட்டு, மகிழ்ச்சி எல்லாமே ஏதோ ரோவின் கவனத்தையோசைத் திட்டமிட்டுப் பெறவது போலச் செயற்கைமாகத் தொன்றியது ஹரிக்கு.

"அந்தா உன் குரலை எளிதாக முடித்து விட்டதில் இனி நாம் மேலே ஆகவேண்டிய காரியங்களைத் துரிதமாகக் கவனிக்கலாம் இப்போது" என்று அவர்.

(தொடரும்)

(நீங்கள்மட்டும் வள்ளுவர் கோட்டம்: பொதுமையிழந்தவருக்கு, வாக உலகிக்கொள் டிருக்கிறார். அவன் பாரிசை, பக் கூடான் டிக் மெய்நிறு.)

வாக: (முன்னுணுகிற்று): "காதல் என்னுடைய இப்படித்தான் போயிருக்கு. இவனுக்கு வெயிட் பண்ணியே, என் வெயிட் குதலுக்கும் போய் இருக்கு...சே!

வாகி: (வந்து கொண்டு): என்ன முன்னுணுகி? ஏதாவது குறள் தேட்டுருப்பன் திங்களை?

வாக: தற்போது...வாகி: தேட்டுருப் பண்ணியே. திருக்குறளிலே முன்னுணுகு பாக் படிக்கிப்புகுந்தேன்... (குறும்பாகச் சிரிக்கிறார்.)

வாகி: ஓரேறா...அப் பாக் கவ்வாணத் துக்கு அப்பாக்! திண்ணலே இருக்கட்டும்!

வாக: ஏதேது... உத்தரையிலே பெரி னுக்கு, என்னுடைய அடிக்க வந்த மாநிலி சிவம் போட திக்காது! இப்பே வரச் சொன்னால், உன் அதிகாரம் பன்னா இருக்கே!

வாகி: முன்னு ரெண்டா! வள்ளுவர் கோட்டத்திலே அதிகாரம் எவ்வளவு இருக்கு தெரியுமா?

வாக: கோவிலே பிரா னாரம் தெரியுமே தவிர, இப்பே எவ்வளவு அதிகாரம் தெரி யாது.

வாகி: வேட்டம், வெட்டம், திருக் குறளிலே எவ்வளவு அதிகாரம் இருக் குன்னு தெரியுமா? சே.

வாக: கவ்வியே படிக்கச்சே, நான் அந்தக் கோவிலையே 'சாயிஸ்'லே விட்டுட் டேன். ஆகி விடு! இப்ப நமக்கு சாயிஸ் ரொம்பக் கம்பி!

வாகி: அதனுட்தான் குரல் கம்பி விடுக்கு! என்ன ஆகச், டிராக்கிப்பர் கிஷயம்?

வாக: ....எங்க ஆய்ம் மாணேஜர் ஆராவ முறன் மலக் கவச்சா நடக்கும். அவரை மட்டும் என்ன வழி?

வாகி: அவர் மலக் என்ன சிப்பாய் டிக் கூடப்பா!

வாக: மனுஷன் ரொம்பக் கருப்பேர் வழி.

வாகி: அதான் தவிராது பண்ணுரா?

வாக: திருக்கு அலவகை. நோக் அடிக்கிறே! பம்பாயிலே உத்திரோகம் ரொம்ப சிரமம்.

வாகி: எவ்வளவு நாளைக்கு இருக்கும்?

வாக: இது என்ன, ஜூரமா. இருமலா. இத்தனை நாளைக்கும்னு சொல்றதுக்கு! குதலுக்கு அஞ்சவருகும் திப்புலிடுவான்.

வாகி: ஏன்னது?

வாக: ... ச்சு... நெயில் தண்டிசை மாநிலிதான். பாண்டி தெய்வாத னர், சாய் பாட்டுக்குக் கஷ்டம்... நோட்டாட்டிலே சாலை பிடினும.

வாகி: பேசாமல் கவ்வாணம் பண் னிண்டு போயிட்டறதானோ?

வாக: பேசாமல் எப்படி? மத்திரம் சொல்ல வேண்டாம்? திரான் கவ்வாணத் துக்குச் சம்மதிக்க மாட்டேங்கறியே!

வாகி: நான் என்ன பண்ணு? எங்க ஆய்ம்லே அப்படி ஒரு கவ்வாணம்! கவ்வாணம் பண்ணிண்டா, வேலைப் ராஜ்ஜிமா சேல் பணும்.

வாக: வந்த குவியிற்றுக்கிழமை மாணே ஜுரை சாய்பிடக் கூப்பிட்டிருக்கேன். ஏதாவது பண்ண முடியுமான்னு பார்ப்போம். அங் குக்கு ஏதாவது கிணம் இருக்காதா? ம... வாகி... உனக்கு இந்த கிப்பான் னாதி... வழவழன்ன... (தொடுகிறார்)

உனதர சங்கிக

உனகியாச்சு.

பாமிர கதாபாஸன்

வாகி: (செட்டென்று கவையத்தடி) "க... இதைன் செட்ட பழக்கம்? தொட்டுப் பேசறதன்ன... ம... எவ்வளவு கவ்வாணத்துக்கு அப்பதம்!

வாக: சரி, சரி, வாக. அந்தப்புரம் போக னாமி!

வாகி: படுக. அந்தப்புரமா... என்ன அரச பரம்பரையா?

வாக: ... தொடப்படாது, பேசு சிலே உடாது... கஷ்டப்பா சாயி! வாக... அந்தப் பக்கமா போய், மாடிக்குப் போகலாம்.

(வாகதெய்வன் விடு, மயிலாப்பூர் கற்ப காமப்பாள் தவிர, குவியிடு, வாரிசு கமார் பதி

ஆரோ: (இடைமெட்டி) ஹட்...
வேலை வாய்ப்பைமா... அப்பா
பார்க்கலாமே... ஒரு நேரம்
யில்.

வாசு: (மனதுக்குக்) விவரம்
இப்போ... (இரைந்து) என்ன
நேரம் வார?

ஆரோ: என் ஓய்விடப் பதவிக்-
அம்முதல் வரவில்லை - நீதிமன்றப் பண்ணி
தொம்ப நாளாக. ஒரு இண்டரீக்
புடி வரவில்லை.

வாசு: குழந்தை என்ன படி
செய்கிறார்?

ஆரோ: ... எந்தக் குழந்தை?

நெரு மணி, மானேஜர் ஆரோ
அமுதம் சாப்பிட வந்திருக்
கிறார்.)

ஆரோ: ...வாசு... நான்
ரொம்ப சிறிக்கு வட்டம்.

வாசு: ...எவ்வாறே...
அதற்கு சிறிக்கு பண்ணிட்டுத்
தான் போயிருக்கா?

ஆரோ: தான்... தான்... தான்!
ஜோக்கோ, சரி... ம். அடுத்த
மாடம் பம்பாய் போயிருக்கா?

வாசு: ... ஆ... மா...
போனதும்... வார... இப்ப...
பழ ஜூஸ் சாப்பிடுகிறேன்... 'அபித-
ன்' மாடிரி...

(பக்கத்துப் போர்க்கு பரமசிவம், மனத
தடிப்பிடுகிறார்) கா... கா... என்ன குரல்
கொடுக்கிறார்! உரத்த குரல்கள் கிபீட் வேயோ!

வாசு: (மனதுக்குக்) ... எட்! இந்தப்
பரமசிவத்துக்கு மனசென்னே. பரமசிவத்தார்
திரைப்பு. நான் இப்போ மானேஜர் டீட்டே
குழையார் பேசி, ஜூஸ் கொடுத்தாக, 'கா-
கா'ன்னு குரல் கொடுக்கிறார்!... எவ்வக...

ஆரோ: ... என்ன வாசு... நிரந்தரம்...
காசம், எவ்வகத்து குழையாருக்கிறீர்கள்...?

வாசு: அது உங்கல் காதுமே அழுத்த
டுத்தார்!... வந்து வார!... எவ்வகத்துக் காசு
என் காசம். அதைப் பற்றி பண்ண இப்படித்
சாடம் வைக்கிறது அழகமாதோ!... இந்தப்
பரமசிவம் ரொம்ப நல்ல ரொத்தம் -
-சே - ரொத்தப்பா செய்வார்!

ஆரோ: வேலுட்! எவ்வகம் தெரியும்...
உங்களுக்கு இந்தப் பத்தாளெல்லாம் தெரிய
செய்யோ!... இந்தப் பரமசிவம் எங்கே வேலை
செய்யுமா?

வாசு: ...நத்தனம் எம்மையாப்பெய்த
மெண்ட் எங்கேயெனக்கு...

வாசு: வார!... ரொம்ப ஜோக் அடிக்கி
றீகள்! அம்முதல் வரவில்லை...?

ஆரோ: அப்பா!... வந்த எவ்வா நாவ
கியும் படிக்கிறேன். பி. பி. சி. குருக்கொழுத்து,
கடப்பிக் - போய் தான். அழையர் போக
ஜூம்முகொடுக்கிறீர்கள்! ரொம்ப நாளா!

வாசு: ஜோக்கோ... எம்மையா... இன்
டரீக் வந்திருக்கிற அழகமாதோ!...
வாசு... சாப்பிடலாம்... (உங்கல் திரும்பி)
அம்மோ, எவ்வகம் ரெடியா?

(பேசிக் கொண்டு சாப்பிடு
கிறார்கள். வாசுவின் அம்மோ, மனதின்
கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறார். பம்பாய் போக
தான் ஏதாவது சிக்கல்களைக் கொடுக்கிறார்,
பிறகு மானேஜரும், வாசுவும் ஜோக்கு
செய்கிறார்கள்.)

ஆரோ: அபிதே! இவ்வகவு சிக்கல்
இருக்கா? எம்மையா வாசு, ஒரு எவ்வகை
பண்ணிட்டா... ரெக்கோ நீர்ந்திரமே?

வாசு: (மனதுக்குக்) ஒரு எவ்வகை
பண்ணிக்கூடும். (இரைந்து) அதனையும் ஒரு
சிக்கல் இருக்கு வார!

ஆரோ: எதுமே! தாவித் வந்திருக்கா?...
வாசு: ...பம்பாய்... எங்கேயெனமா...

ஆரோ: இப்போ, ஜோக் அடிக்கிறீர்கள்!...

படங்கள், து. வி. க. கண்காணிப்பதும்
தங்கும் மென் தாள் துப்பாவிதான்
ஒப்பகா தகவல் இருக்கிறது. இந்த
தாள் விவரத்தில் பிரதானம் வே
தாள் முதல் வகுப்புகளால் போன்றது.
தாள் முதல் வகுப்புகளால் நகர்த்தியது.
முதல்தர வேளாட்சிகளால் நகர்த்தியது.
அதன் எதுவாகவுள்ளது அது இதுவரை
56 கோடி ரூபாய் பணத்திற்குக் கொடுத்த
இருக்கிறது. அது போது மேலாட்சித்
தொகைக்குக் கொடுத்த 40000 ரூபாய்
கட்டணம்.

1968 - 1969 ஆம் ஆண்டு தகவல்

விஷயம் என்னவென்று, எங்கெங்குப் பார்த்திருக்கிற
போன்றது, கல்வியை ஆய்விட்டால்,
வேறுபாடு ராஜ்யமே செயல் வேண்டும்!

ஆரா: தியாயம் தானே!

வாசு: தாரிமனா, தியாயம் தான். அவாதி
செல் என்னுடையது. அவன் இன்னும்
ஒரு வகுப்பாவது வேலைக்குப் போகணும்,
விட்டுவிடுவான் அப்படி! - அவன் விட்டு
விடுவான்...

ஆரா: சரி... சரி... உன் விஷயம் உன்
தேட! என் மகனாகிறது. அந்த வேலை வாய்ப்பு
பக்கத்திலிருந்து நான் செதி வருவாயிப்பா..

வாசு: ஓ! என்... பொண்ணுக்கு நான்
செதி வரும் வாரி... வாரி... என் மாற்றம்
உத்தரவு...

ஆரா: (பொண்ணுடன்) ...ம்... அந்த
ஆட்டர்... கட்டரகட்டர் தேயிலைக்குப்
போகலாமே... பாரிப்போம்... அந்த வளவன்
வரதன் அனுப்ப முயற்சி செய்யலாம்!...
அந்தப் பக்கத்துப் போரிஷன்... பரமசிவத்தை
இப்போ பாரிக்கலாமா!

வாசு: (அவசரத்தோடு) வேண்டாம்...
நிங்கள் விசேஷம் போகங்கள். தான்
பார்த்து ஏற்பாடு பண்ணுங்கள். (மாமனேஜர்
போகிறார்.) (தானாகவே போகிறார்.)

"பக்கத்துப் போரிஷன் பரமசிவம், நம்
தலை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சு பக்கத்து
சத்தில் ஒரு சம்பவமாக இருக்கிறது என்பது

முழுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன் இந்த
மாமனேஜர்... இப்படி... சரி! பாரிப்போம்!"

3

(வடபழனி கோயில். வாகனி காத்திருக்கி
யிருள். சன்னிதிக்கு அருகே, வாகு துழை
யிருள்.)

வாசு: வாரி வாகனி, து. வி. க. மேட... பல்
குவே விரைவே சிவனாதை நகராது...
அந்தனைத் தட்டு கொடுத்திட்டீர்!

வாசு: ம... கொடுத்தாச்சு. பாசாபி
செய்ய முடியுது அவ்வாரம் பண்ணி
யிருந்தான் அந்தனை.

வாசு: சரி... இப்படித் தள்ளிவா. பேசு
வோம். முருகன் தான் வழிகாட்டணும்.

வாகனி: பம்பாய் போததுக்கா!

வாசு: உங்களுக்கு மென்டலாய் போக்கி
இந்தக் கருத்து காண்பதே மாமனேஜர் சாப்பிட,
பதினெழு மணிக்கு வந்துட்டார். (நடத்தித்
ட்டியவாழ் விவரிக்கிறார்.)

வாகனி: "இப்ப என்ன செய்யறது?...
அந்தக் காலிக்காலிப் பேப்பரிலே அறிவிதவரிக்
கிட்டு இண்ட்ரீங் வரணுமே..."

வாசு: ...வா... தியாராநை நடக்குது.
முருகன் வழிகாட்டுவான்.

வாகனி: என்ன வாகு?... சற்று
தாராத்தி காட்டுவாராது பம்பாய்
கன்னத்திலே போட்டுக்கங்க... இதென்னாம்
சொக்கித் தரணுமா?

[வாசு அப்படியே செய்கிறார். அவன்
அருகில் ஒரு சிலக் ஸ்டீப்பர், அவரும் அப்
படியே செய்கிறார். முதலில் முகம் கனித்
தாலும், சற்று தாராத்தி செய்வும் போதென்
னாம், கன்னத்தில் 'பம்பாய்' என்று போட்டுக்
கொள்கிறார். முகம் மலர்கிறது.]

வாகனி: ...இதோ குருக்கன் வந்துட்
ட்டார்... தட்டை வாய்க்கிட்டு. காசு
போடுங்க... ம... வாகு, வெளிப்பிரகாரம்
முத்து கற்று வெள்கும்.

[வாசுவும், வாகனியும் கற்றும் போது, சிலக்
ஸ்டீப்பர் பின் தொட்டிருக்கிறார்.]

வாசு: (மெதுவாக) என்ன இது,
மதுவன் நம்கம்... தியாயோ பண்ணுரே!
வாசு தங்காவிடுக்கே. பிராகாரம் கதரி
யுது, இப்படித்தான். பம்பாய்மக வாய்க்க.
சி. ஸ்டீப்பர்: வாரி... மேடம்... கொஞ்
சம் நித்துங்க...

வாகனி: என்ன ஆகி... என்ன
வேணும்?

சி. ஸ்டீ: என் பேர் சங்கரன். சங்கரனு
கப்பிடுவாரிகள், உங்களுக்கு நன்றி
சொகவணும்.

மண்ணிப்பது நல்லது,
அகைதவிட நல்லது
மறந்து விடுவது... -
- கிரகாசுனி -
- கிரகாசுனி -

வாக: பிராகாரத்திலே முன்னுடி நடந்து வந்த காட்டினதாக்கா?

சி. ஜி: லே! லே!... அதுக்கிட்டே... அந்தப் பொண்ணு... பேர் என்னமோ...

வாக: வாகவி...

சி. ஜி: ...நல்ல பேரு... சந்திரன் அந்த நிலை போது, உன்னத்திலே போட்டுக்கொண்டு சொன்னியே.

வாகவி: ஆமாம், இவர் கிட்டே சொன்னேன், உங்க என்னத்திலே போட்டாரா?

சி. ஜி: (கிரீக்கெட்) அப்படிபெய்க்காம முன்னுடிகிலே, தானும் அப்படியே பட்டிட்டு உன்னத்திலே போட்டுண்டதானே, மருத்து, மாந்திரைக்கெல்லாம் குதவாத பங்காயி, சட்டி குதவாத போக்கம்மார்.

வாகவி: இதுபெய்க்காம போகித்தந்த தான் இப்படிப் பட்டபழக்கம் எல்லாம் அந்தக் காலத்திலேயிருந்து இருக்கு!

சி. ஜி: ...பங்காயி குதவாதாக, பங்காயி குதவாதாகப் போக இருக்கு!... தானேக்குப் தந்தனம் வேலை வாய்ப்புக்கத்திலே தந்தவ பேரிராட பேச வேண்டியிருக்கு... நான் வேலை...

வாக: ஆ!... வாரி!... தந்தனம் வேலை வாய்ப்புக்கத்திலே... (தங்காயி) ஒரு உதவி வாரி!

சி. ஜி: ...பெண்கள், தாத்தாக்கள் சீய் ஆயினர்... இவ்விடமே நம கொண்டு...

வாக: எய் ஆய் மாடுவாரி மச்சிவி - அம்ருதலாக்கிவி - கிரீக்கெட் பங்காயி ரொம்ப தானாக வாரி...

சி. ஜி: அப்பே அந்தப் பொண்ணுக்கு இண்டர்யூக்ட் ஸெட்டி ரெண்டு ரண்டு தாளிலே போகப்போகிறது!

வாகவி: அது எப்படி வாரி கடுக்கா சொய்ரீக்க? கோலிக்கே சொன்னதிலே போய்வா இருக்காதே!

சி. ஜி: தம்பி... இது ஒரு அசாதாரணப் பெயராச்சோ அம்ருதலாக்கிவி... தங்காயி சொன்னதிலே இண்டர்யூக்ட் லீக்கெட் முதல்கே இந்தப் பெயர்தான், கோ ஆய் அராயுதத்தானே!

வாக: ...வாரி... ரொம்ப தானம் வாரி நீக்க...

சி. ஜி: எப்படியோ... கோலிக்கு வந்த தாய் பங்காயி குதவாத முருகல் வழிகாட்டு வானது தொலித்து, சரியாய்போகும்.

வாக: ...வாரி... என்னதும் அந்த மாந்திரை வாரி...

(சி. ஜியா கிரீக்கெட்.)

வாகவி: ...இந்த பழக்கம் பேரு 'செஞ்'.

- ஊதா செங்க வதிராக்கி...

வாக: பொண்ணுக்குத் தெரி வந்தாக்க...

வாகவி: ...நாம அருகிக்கு தாக்கம் கொடும் வேண்டாமா?

(சந்திரன் வேலமாக நடந்து அவரைப் பிடிக்கிறான்.)

வாகவி: வானுக்கு எங்கே வீடு... ரொம்ப உதவி பங்காயிட்டக்க... வீடு... எங்கே?

சி. ஜி: தந்தனம்.

வாகவி: வந்தனம் வாரி!

காக்கெட் கற்கலாம்! 21

கதை: சி. சந்திரசேகர்

மம்: அருண் தாக்கம்: குதவாதாக

மந்து: கிரீக்கெட் என்னதென்பதென்று நீங்கள் சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்ன? இப்போது கேளுங்கள்.

குதவாதம் பங்காயி வீதல் கிரீக்கெட் விளக்கம் முன்னுடைய கிரீக்கெட் பங்காயி வீதல், உன்னத்திலே பங்காயி வீதல்.

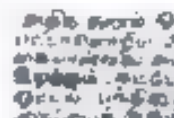

தவறு, உன்னத்திலே பங்காயி வீதல்.

சந்திரன்: (கேள்வியாக) கிரீக்கெட் என்னதென்று, கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள்?

சந்திரன்: கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள்?

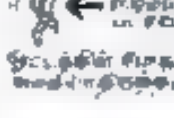
சந்திரன்: கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள்?

சந்திரன்: கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள்?

சந்திரன்: கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள்?

சந்திரன்: கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள், கிரீக்கெட் என்னதென்று சொன்னீர்கள்?

**FACE
TO
FACE**

அதோடு இச்சமீதம் ஆங்குக்கு ஆங்கு குறைவிதே தவிரக் கூடவில்லை. மேலே மையமாக்கப்பட்ட பின்புறம் வங்கி தீர்வாகக் கடைப்பிடிக்கும் Credit Policy தான் நாட்டுப் பொருளாதாரத்திற்கு பங்கம் விளைவிப்பதாக இருக்கிறது. தற் போது வங்கிகளிலும் பங்கம் பெறுவது சமூகாபத்தின் உச்சமாகக் கிடைக்கும் இருக்கும் தொழில்துறையிலே தவிர, சாதாரண மளிகை அல்ல. 40 சதவீதம் இருக்கும் விவசாயத்துக்கு வங்கிகள் அளிக்கும் உடல் உதவி மிக மிகக் குறைவாகிறது. இதைமேல்வாய் எதிர்த்து மக்கள்பொராட்மாட்டேன் எங்கிருக்கோ, வங்கி வரிகள் கூடுதல் பெறுவதால் நாட்டுப் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று குறுவது வேதனையாக உள்ளது!

சாத்தன்: வங்கிகளின் இத்தகைய Credit Policyயை எதிர்த்து நீங்கள் ஏன் பொராட்மாட்டேன்?

சம்பத்: அத்தகைய உடையுக்கான தாங்கள் எடுத்ததாகதான் பல தொழில்துறைகளும் எங்கள்மேல் குரோதம் கொண்டு வங்கிகள் இத்தகைய பொராட்டத்திற்கு எதிராக துஷ்பிரசாரம் செய்து வருகின்றார்கள். 'வங்கி வறுமையானே உங்களுக்குப் பணம் கொண்டுமென்றால் உங்கள் பிஸினஸ் எங்கனிடம் அனுப்புவதை' என்று பொது மக்கள் கூறுவதுபோல் ஓர் ஊர்க்கு தொட்டியில் அடித்து குட்டப்படுகிறது. பொது மக்கள் இம்மாதிரி தொட்டியில் அடிப்பார்கள் என்று எவர்தான் நம்புவார்?

சாத்தன்: நீங்கள் பேசுகிற திசை திருப்புகிறீர்கள். உணர்வோடு கூறியதைப் பெற்று ஓரளவு வாய்க்காத வசதிகளைப் பெற்றிருக்கும் நீங்கள் நம் நாட்டில் பெரும்பான்மையான மற்ற தொழிலாளர்களைவிட மேம்பட்டுத்தான் இருக்கிறீர்கள். அப்படியிருக்க இம்மாதிரி அடிக்கடி பொராட்டம் நடத்திப் பொது மக்களுக்குத் தொல்லைகள் தருவது எப்படி சரியானதாகும்?

சம்பத்: எங்கள் பொராட்டத்தால் பொது மக்களுக்கு அனாதையாகக் கூண்டாவது குறித்து நாங்களும் மிக மிக வருத்தப்படுகிறோம். ஆனால் எங்களைப் பொராட்டம் தவிரக் குறுவாததான் - நுனிவிட்டது. தொழிலாளர்களுக்கான சே அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறவும் தற்போது நாங்கள் பெறும் வகையில் குறைக்கப்பட்டிருக்கும் அபாயத்தைத் தடுத்து திறத்தவுமே இப்பொராட்டத்தைக் கைக்கொண்டுள்ளோம்... பண விலை துறை ஊழியர் கூலி உயர்வதும்பொது வங்கி ஊழியர்

களின் அடிப்படை சம்பளம் (Basic Pay) குறைவாகிறது. ஒரு தானாத்தர சிப்பத்தியின் ஆரம்ப அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ 115 -ம் ஒன்றாத்தர சிப்பத்தியின் ஆரம்ப அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ 170-ம் ஆகும்...

சாத்தன்: அதை ஏகேட்டத்தான் ரெட்டை மடக்குகிறீர்மோகம் பஞ்சப்படி வாக்கு இதிரகிமே!

சம்பத்: பஞ்சப்படி என்பது பொருள்களின் விலையாகியே அடிப்படையாக அளிக்கப்படுவது... விலையாகியே குறைத்து பொருள்கள் அளவும் குறைவதானே பொருள்த... பெரும்பான்மை துறை ஊழியர்களின் பிரதானப் பணம் அவர்கள் பெறும் மொத்த சம்பளத்தில் அடிப்படையாக பிடிக்கப் படும்பொது வங்கி ஊழியர்களுக்கு மட்டும் அடிப்படைச் சம்பளத்தில் பெரிய பிராதிக்கப்பட்ட பணம் பிடிக்கப்படுகிறது. எங்களுக்குப் பெல் கூறும் கடைவாகது. ஒவ்வக்கால் நிதியும் (Revenue) அடிப்படைச் சம்பளத்தில் பெரிய தான் கைக்கிடப்படுகிறது. ஆகவே ஒரு தாங்கள் பெறும் பஞ்சப்படியின் ஒரு பகுதியை அடிப்படைச் சம்பளத்துடன் இணைக்கவும். அடுத்துத்திரு ஒரு ஊழியர்கள் குடுப்பதற்கு மொத்தமாக அளிக்கப்படும் ரூ 150 - மடுத்துக் உதவிப்பதை அதிமமாகவுமே முக்கியமாகப் பொராடுகிறோம்... 1974-ம் ஆண்டே சமீபம் பிடிக்கப்பட்ட எங்களை கோரிக்கையின் அடிப்படையாக தற்போதுதான் மேல் குறைவதற்கு வங்கிகள் தீர்வாகத்திரர் மறைமுகமாக நாங்கள் பெறும் மொத்தச் சம்பளத் தொகையைக் குறைக்கும் விதமாக நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகத்தான் பேசப்பட்டதில் எடுபட்டுள்ளோம்.

சாத்தன்: வாடிக்கையாளர்களின் பணத்தால் தான் வங்கிகள் நடக்கின்றன. வங்கிகள் செலவாக நடத்தாததால் இத்தகைய உரிமைகளைக் கேட்டு, நீங்கள் ஓர்ஸ்ஸுப்ப முடியும். அப்படியிருக்க வங்கி தீர்வாகத்திருக்கு எதிராக உங்களைப் பொராட்டத்தில் வாடிக்கையாளர்களைப் பதிலாகக்கிடு இதிரகிமே!

சம்பத்: எங்களைத் தொக்கம் வாடிக்கையாளர்களைத் துஷ்புறுத்துவது அல்ல. யுஎம்பி 15-ம்நேதி வரை - அதாவது நாங்கள் பொராட்டம் நடத்த ஆரம்பிக்கும்வரை - நாங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு செய்த குத்துமுயற்சியும், செலவாகியும் நீங்கள் மறந்துமுயற்சியும் கூடாது. பண விலையுறைகளையும், பீதி எதிர்ப்போர் வாடிக்கைக் காரர்களுக்கு அவசரச் சம்பளத்தில் நாங்கள் உதவி புரித்திருக்கிறோம்... பிராமாத்திரப்

தமிழக அரசு
சென்னை
தமிழக அரசு
சென்னை
தமிழக அரசு
சென்னை

பகுதியில் உள்ள பன்மாதிரிக் கணக்காளர்கள் சிங்களத்தில் வேலை புரியும் எண்ணத்துடையவர்கள் வேலை தேரும் பரக்கையால் தக்கவரையாக உதவினைக் கிராமப்புற மக்களுக்குத் செல்வதையும் எனவும் மறந்துவிடக்கூடாது... என்கிறது உரிமைகளைக் கோரி வேறு வழியில்லாத நிலையில் தாங்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கோம்... இத்தகையதில் எங்கனாவ் வாய்க்கவராளர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் உண்டாகும் சீரமைத்திரகாத தாக்கம் மன்னிப்புக் கொடுக்கும்... போராட்டம் எதற்கு எட்டத்தில் நீர்பு பெற்று முடிந்ததாலும் அடுத்த கட்டத்திற்குத் தள்ளுகிறது என்பதை மனமார்த்த ஓத்ததற்குப் பாய்க்கவராளர்களுக்கும் உண்டு...
காத்தல்) 'விதிப்படி வேலை' (work to rule) என்ற சொல்லி போராடும் போது தங்கள் வேண்டுமென்றே திறைமாதச் செயல்படுகிறீர்களே (We slow) இது (உதாரண)

செய்த இந்த வாதத்தை நான் மறந்துவிடேன். எங்களுக்கு வங்கி விநியோகப் படி நிலையங்களின் குறிப்பிட்ட விதமாகத்தான் செயல்பெரும். அப்படிச் செய்தார்களா எங்களுக்குச் சட்டப்படி பாதுகாப்பு உண்டு. கருமமான காலங்களில் வாடிக்கையாளர்களையும், பொதுமக்களுக்கும் உதவுவதற்காக, சில விதிமுறைகளை எங்களுக்கு எடுத்துப் பொறுப்பில் தளர்த்தி நாம் செயல்பெறதாக விரிவாகச் செயல்படுகிறோம்... காசோலை (Cheque) கையாங்கும் வாடிக்கையாளர் கைமுறை (Specimen Signature)க் கம்பிடுவது போன்ற விதிமுறைகள் இங்கு அடங்கும்... பொறாட்டக் காலத்தில் இவ்விதி முறைகளை நாம் கடைபிடித்து வரலாம். அதுவந்தே செயல்பெறாத செயல்படுமென்றே திரைக்காட்சி செயல்படுவதாக உங்களுக்குத் தெரந்ததாம்... எங்களுக்கு வங்கி கம்பி மெக் தடபயது போன்றது. சில வகை நேர்த்தியும் அதனுடன் வரும் மிகப்பெரிய பணப்பலன்களை நாம் கடைபிடித்து அனுப்பித்தான் செய்கிறோம். எந்த 'தொழிலாளர் ஒத்துமை ஒழுங்கு...' என்று கை எழுப்புகிறீர்கள்... உங்களை

எப்படித் தொழிலாளர் ஊர்க்கமாக இளைத்துக் கொள்வதற்கு...? ஊர்க்காக வாழ்வின் அடிப்படையில் உலகின் மதநிபுதர ஊர்க்கம் என்றுதான் உறுதுஷ்யமே தவிர தொழிலாளர் ஊர்க்கமாக எப்படித் - உருகு முடியும்?

சம்பந்தம்: Any exploited class is working class - அனாதியாக நடைமுறை செய்து வரும் அந்தஸ்துடையவர்...

எந்தக் கவிதைகளையும் தொழிலாளர்களின் உலுப்புகளை எழுதுவதில் ஈடுபடவில்லை. இந்த ஓரக் கருத்து இதரமே... இந்தப் போழினைக் கவிதை போராட்டத்திற்கு தீயன் என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

சம்பத். இதற்கான வினாக்களை விவரமாகத்
தொண்டியும் பேருண்மையுடையத் தொண்டியும்
பேரம் ஆகியிருப்பது... விவரமாகப் போராட்டம்,
பிம்மம், T.V.B., டிபாஸ்டர் போராட்டம்,
டாஸ்டர் தொண்டியார் போராட்டம் ஆகிய
வற்றிற்கெல்லாம் எல்லாவிதமான உத
வியைச் செய்திருக்கிறது... அவர்களுக்கு
அது தெரியுமா?

சுரதா: உண்மையிலேயே சமுதாயத்திற்கு உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால், 'ஓவர் டைம்' வரதையைத் தவிர்த்து அதற்குப் பதிலாக வேலையற்று இருக்கும் எண்ணத்தினை இல்லாததற்கு வேலை வாய்ப்புத் தர வாயிற் தீர்மானத்தினைமுடன் மேலும் ஏன் போராட்டக்கூடாது?

சம்பதி: 'ஓவர் ஸ்டைட்' கூடாது என்பது தான் எக்கனது காதலும்... தற்போது தீவிரக்க குடிவாத சிகிச்சைகளைக்கொண்டிருக்கிற 'ஓவர்ஸ்டைட்' பெறுகிறோம். 1940ல் வங்கி தீர்வாகம் ஒவ்வொரு வாரியரும் வருடத்திற்கு 500 மணி நேரம் ஓவர்ஸ்டைட் செலவு செய்கிறார்கள் என்று கூறியது. நான்மன் அதை 1990 மணி நேரமாகக் குறைத்தோம். தற்போது நடைமுறையில் அது 80 மணி நேரமாகக் குறைத்து உள்ளது. இதுகூட வெவ்வேடம் என்பதுதான் எங்கள் எதிர்ப்பும்...

சாத்தல். நீங்கள் எவ்வளவுதான் விளக்கம் கொடுத்தாலும் பொது மக்கள் வந்தித் தொழிலாளர் வீது கொண்டுள்ள அநீதியை நியாய மாற்ற முடியாது...

சம்பத். தங்களுக்கு அனேகரீயம் ஏற்படும் போது மக்களுக்கு அதிசுப்பி ஏற்படுவது உணர்வதால்... ஆனால் மிரோத மனப் பான்மையைத் தூண்டும் சில உத்திரவுகள் துஷ்பிரதானம்தான் மக்களிடையே எங்கெங்கு பரவியிருக்கின்றன. அங்குள்ள மக்கள் மக்களுக்கு ஏற்படும் அனேகரீயங்களுக்குக் கைமறுபடியும் மன்னிப்புக் கொடுக்கிறார்கள். இப்போதாட்டில் ஸ்தூதனம் அவர்களுக்குத் தரப்படும் கொடுக்கப் போகும் மனமார்த்த உத்தமமப்ப எங்கெங்கெல் அவர்கள் தற்போது கொண்டுள்ள அதிசுப்பிதான் நீக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை எங்கெங்கெல் உண்டு.

உதயகாண்டம் சத்பாடு: நாயகம்
பொட்டோ: மலர் 1988

பலரிடம் கேள்வி
கிடைக்காததால்
பலரிடம் கேள்வி
கிடைக்காததால்
பலரிடம் கேள்வி
கிடைக்காததால்

இந்த நூலுக்கு எழுதினவர்
தமிழகத்தின் உருவ பாவனையினர்:

“தமிழ்நாடு நலிந்திருக்கிறது. பட்டினம் -
பெரும்பாலான பகுதிகள் அழிந்துவிட்டன.
நாடு அழிந்து விட்டது!”

21. துரோகச் செய்தி

அமைதியாக ஒரு நிம்மதி தேடி நிதா னத்துடன் கழுவும் என்று படைத்த பூமி யில், யுத்தம் யுத்தம் எங்கித ழூரட்டு ஆர்ப்பாட்டமுடன் இந்த மனிதர்கள் தங்கள் இனவெடுத்த - நிமிரெடுத்த தோள்களைத் தட்டுவதில்தான் மிகச்சிறந்த நாகரீகமானது தனதுபொத்திறன்களிலிந்து வானில் பறப்பதாக எண்ணுகிற மடத் தனம் உருவாகிவிட்டதே என்பது வேதனை யுடன் ஞாபிது உதயமாகிவரும்...

உத்திராயணம் என்றும் தட்சிணாயனம் என்றும் இடம்பெயர்ந்து உதயமாகி இத் தப் பூமியை மட்டும் ஒரு குறிக்கோளாகக் கொண்டு கவனிப்பவரையே போல இவற் றையின் விசித்திர விநோதங்கள் பல வற்றைக் கொட்டிய படைத்துக் கெக்கலி கொட்டி ஒளிக்கிரிப்புச் சிசித்துப் பார்க் கிவரும்...

தனது அறிவு தோதியாகப் பல அறிவு ஜீவிக்கைச் சிஞ்சியுத்தோமே... அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்?

'மீதமும்! இந்த மனிதர்கள் சதயிவ மாகத் திருத்தவே மாட்டார்கள்' என்கிற

முடிவுடன் சினத்து, இப்போது மிக மிக அருகே வரத்தொடங்கி, வெய் யில்ல வாரியாரி கட்டுப் போக்கைக் கவ ணம் எட்டிக் கொண்டாடு!

என்பே ஒருநாள்...

ஞாயிள் தனது எங்கைக் கொட்டைத் தாண்டி வந்து, இந்த உலகைப் பார்க்கிற போது, அவனுடையபாக்கினி தானாது, இந்த உலகம் உருவெழிந்து அழகிவிடப் போகிறது...

ஆகவே, மாணுடர்காள்! யுத்தத்தை நிறுத்துங்கள்! யுத்தத்தை நிறுத்துங்கள்! அமைதி தேவைய! அமைதி தேவைய!...

போர்மூலத்தை நேரில் கண்ட ரங்க ராயன், இவ்விதமாக ஓர் அற்புதச் சித்தனையில் கற்பிதம் செய்து கொண்டு, தனக்குத் தெரிந்த கவிஞர்க் கண்ட பாஷையின் ஆழத்தில் நீதி, இலக்கணப் பேழைகளுக்கு மீதிய ஒரு புதிய பாணியில் கவிதைபாக இவற்றி னைத் திருத்த அந்தக் காவித் துண்டை எடுத்து மீண்டும் மீண்டும் பக்கத்திலிருந்த ஒரு கண்ணடவீரன் மூலமாகப் படிக்கச் சொல்லிப்

பார்க்கிறார் தயாப்

காண்தர் அஃ.

அவருக்கு அந்தக் கவிதை

யில் அந்தத் தப் பூத்த அசையுக்கு

அழம் பூசியவியில்.

ஓ... இவன் மனிதர்களைக் கோணமுயங்கு

கிறான்...

புத்தமாயிவ் செத்த தான்கெத்த இத்த

தார்ப்பாவி ஓடுகிறான்...

ஆ இவனுக்கு அந்தத் தகட்டை எக்

யானதோ! இவன் மேலும் விட்டு வைத்திருந்

தாஃ...

இந்த இத்திய மண்டபத்தின் எந்திர

தாய்க்குள் போகிறவன் - திப்புசுல்தான் -

தனது அருமைக் குமாரனை அங்கு கோணமு

யாக்க முயன்றிருப்பான்...

ராஜகோஷியும் சிக்கத்தை முயலாக

ஆக்கியிருப்பான்...

அவரது மனம் குமரத்து முன்குறித்து...

கவியிருந்த அந்தக் கவிதைக் காண்த

தகட்டைக் கசக்கிக் கையடியில் போட்டு

மிதித்துத் தேய்த்துத் தெற்றி எறித்துவிட்டு

யெனியே வருகிறார்.

சங்கதாயகி அதுவரை வந்திரு வந்த

அந்தக் கூடாரத்தையே எரித்து விட்டாள்

என்க் கண்டும் ஆத்திரமடைகிறார்! அவரது

எரிக்கக் கண்ணில் ஜுவாபியாக யெனியே

கிறது...

தூக்க முகத்தை நோக்குகிறார்...

திப்பன் பிரகாசக் கவிதையை வரையப்

பகையில்க் எழுதியவரது பயணமாகிக்

கொண்டிருக்கிறான்.

உறிந்நும், சங்கதாயகியில் கையறுக்கொ

அமர்த்தப்பட்ட வீரர்களை நோட்டம் விடு

கிறார்.

"நீங்கள் இவ் இவ்வு காவல் பூசிய

வேண்டிய அபிவிருத்தி. இதுவரை நீங்கள்

காவல் காத்த சங்கதாயகி கவர்களைவிட,

ஆமெவ நீங்கள் சென்று ஒப்புக கொள்ளலாம்."

எரிக்கோடு கத்துகிறார் காண்தர் அஃ.

ஒன்றும் பூசியாத - பூசித்து கொள்ள முடிய

ாத காவல் வீரர்கள் மேனையமரங்க் கிதித்து

செய்கின்றனர்.

தமது கூடாரத்தையகட்டத் காண்தர் அஃ.

சங்கதாயகி பத்தியதில் தாம் நடத்துகொண்ட

டது கரியானதே கன்று தம்முள் ஒரு தியா

யம் கறித்துப் பெருமூக்க் கிறுகிறார்.

திப்புசுல்த இவ்விதையும் தெரிவி

போது கறிக்கப் போகிற தியா

யங்க் கண்ணு

இன்னமும் அவருக்குப்

பூசியவியில்.

கேதிரவுக் எத்

கையோ இவன்

சொல்லு

போதுகின்ற இந்த
மிட்டு, முதிய மானி
கை அணித்து, இந்த
கவகின் நித்தியா நித்தியங்களைப்
போடுகிறான்!

இன்னமும் ஆர்க்காட்டு புத்தம் முயலிக்
கூடுவ் என்று பேசினும் கவிக் கொண்ட
காண்தர் அஃ, அன்றே படைகூட்டைப் புறப்
படலாமா என்று உத்தேசித்து, பிறகு கத்தப்
பரிசீலனையைக் கிதித்துக்கொள்கிறார்.

தாம் ஆர்க்காட்டுக்குச் செல்லும், சங்க
தாயகியைக் காவல் வருவாக் திப்புசுல்தான்.
இது கிஷ்பத்தை அப்போதெக்கு அறித்து
கிட்டாய், புத்தபேரினை முழங்குவதற்குப்
பதிலாக் அது மிதிப்பட்டு அயமாளத்தை
புந்துண்டாக்கினான்...

ஓ... ஆர்க்காட்டு தயாப்பு முகமறக்கிப்ப
போயும் போயும் சேனாபதனா? அத்தியர்
பாட்க் கோத்து மண்ணைப் போதுமயங்கும்
அயனிடம் என்ன குமாரக் திப்புசுல்தான்
பின்பாய்க் தேருவதாயது...

பெரும்பாக்கத்தையே காத்திருக்க முடிய
செய்கிறார் காண்தர் அஃ.

எந்திரமு ஒப்பது இவ்விதையிலும்
இன்னமும் ஆர்க்காட்டு தயாப்பை வெற்றி
கொண்ட முடியாத திப்பு போராடுகிறான்
என்று மனம் வருத்திக் கொண்டிருக்கையில்...

ஆ திப்புசுல்தான் ஆர்க்காட்டை கிழத்தி
கிட்டாய் கவகித் இனிப்புக்கு இனிப்புதருகிற
செய்தி கிடைத்தது. அவரது மகிழ்ச்சி அளவு
கிடைப்பெயலாம் உடத்து கிறிந்தது...

"எனது மனம் இந்தப் பூசியை வீர
தாயகை" என்று தம்முள் முன்கிப் பூசித்துப்
பெருமீதம் கண்ட அதே திரையு...

படைகளைக் கிண்பிக் கொண்டு ஆர்க்
காட்டை நோக்கிப் பயணப்பட்டார்.

கெத்திச் செய்தி கொண்டு வந்த வீரர்கள்
மூலம் ஆர்க்காட்டு புத்தத்தின் முகச்செய்தி
கையிலும் கறித்தெடுத்த தெரித்து கொள்வதில்
ஆகலம் காட்டினார் காண்தர் அஃ.

ஆர்க்காட்டு தயாப் - வெங்கையர்க்கின்
கறித் துணியை - திப்புசுல்த பாகையில்க்
கொண்ட வேண்டுமானாலும் கத்திர வேட்கை
வந்த கவதாக்கிரமி - கிழ்த்தப்பட்டதில்
பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறார் காண்தர்

அஃ. வெங்கைக் கும்பினியின் இந்த
நிரதாயியான சர் அயர்க்குட்

என்பவனை கிழ்த்த பட்

டையோக அரைது

மனம் குதாக்கித்

கிறது.

தெய்வம் - அரண்மனை மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தார்.

அடா! அரண்மனைவா அது! ஒரு குட்டிக் கோர்க்கைதான். அதனால் மிக்கவும் விவாதிக்கத்தக்கது. கூடிய போகாவயமாக திரிமாணித்துத் துபத்து வந்திருக்கிறேன். இந்த ஆர்க்காட்டு நவாப் மகன் படுகிற துபதும், பாதிக்கப்பட்ட தொழிலகம், பரிதாபமாக இருக்கிறது. வெள்ளம் பறந்தியர் மெல்ல மெல்ல அடிமையாக்கி வருகிற இந்தத் தேசம் - இவ்வயாவும் கண்களில் படிக் காரணமே இல்லாத மூதலிடு போல விளங்கி வருகிறது. அந்த அரண்மனைவரை உதறித் வெளிக் கிழர் கதறத் தான்.

“இப்போதே நெய்தல் பூசிய இந்த நல்ல தானியமே - இன்றே - இப்போதே இந்த ஆர்க்காட்டு நவாப்பின் அரண்மனை உன்னை அழைத்தி அழைக்க ஆசைப்படுகிறேன். தந்தை சொல் தட்டாது உட்காட்டு ஆவன வந்ததைக் கவனி!” என்று அச்சை முடிவாக - அழைத்தமான் தொனியில் ஆணையிடுகிறார் கதறத் தான்.

எதிர்பாராத இந்தச் சந்தர்ப்ப காலத்தில் ஒருநாள் கழித்து நினைத்துப்போக நின்பு கத்தான். மனதில் பெருக்குடன், தந்தையின் பாதங்களைத் தொட்டுத் தந்தை மரியாதையை ஒரு ராஜா விசுவாசத்துடன் கூடிய புகழ்க்கப்பட்டு செலுத்தி. மறுகணம் உதிரி தலங்கி, “உங்கள் வார்த்தைக்கு மீறிய வார்த்தை இந்தத் தட்சிணாத்நியமே இருக்க உடாது என்று தென்றிருக்கேன்” சென்றிருக்கிறார்.

இந்த ஆர்க்காட்டு வந்ததன் மூலம் கவனம் செலுத்திப் போராடிய கர்ணன் காலம், கெட்டம் கிட்டி, கெட்டம் கயிக்குப் போன்ற வெள்ளைக் குயிலைக் கழுதுகண்டிருந்தது தப்பி ஆர்க்காட்டை விடுத்தியது மிகப்பெரிய சாதினவர்களை என்னி இருக்கத் தான் கதறத் தான்.

தன்வ மாலைப் போதில் ஆர்க்காட்டை அடைந்த கதறத் தான், அங்குடன் கரகேற்று மெழுகின் திப்புகைதான். நவாப் முகமதலியின் - அபரிமிதமாக ஆண்டு அனுபவித்து அகமெடுத்துக் கொண்டான்.

உங்கன் மகன் திப்பு: அவனு மறுக்கப் போகிறான்! ஆனால்..." என்று வார்த்தைகளை முடிக்க முடியாத நிலைத் தந்துவிட்டதும் உணர்ச்சிகொண்டது.

"என்ன திப்பு! யாரைத் தேடுகிறாய்?" - இவ்விதம் கதைத் தான் கேட்டதே போது, தமது குமாரன் யாரைத் தேடுவான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு போகவே செய்கிறார். அந்தப் பாவனையில் பணிதொண்டை விட்டுக்கொண்டு உணர்ச்சிகொண்ட கொக்கி பாவிக்குத்தொண்டை. ஆ! அந்தப் பாவனையையே - கதைத் தான் போன்ற பரிசுவை இந்த அளவின் விழாவுக்கும் பிறகு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று முடிவின் தீர்மானம் செய்துவிடுவான் இவரே - இப்போதே என்று ஆகிய பிறப்பித்து இருக்கிறார்...

அந்தச் செய்தியை முன்கூட்டி வெளியிட்டுத் திட்டாக...

திப்புவின் கண்கள் சூழந்திருமுகக் கொத்திக்குமோ? எல்லாவற்றையும் வெடிக்குமோ? பூமியைப் பிளக்குமோ?

தந்தையின் கண்கள்தான் உண்ட திப்பு உத்தரவு. "பலவருளும் சங்கதாயியின் வரவில்லையா?" என்று கேட்டிருப்போது, அவனது குரலின் 'உடனடியாக அங்கே போய்க் கொண்டும் எப்போது' தென்னத் தெளிவாகத் தெரிவித்தது...

மேலும் காரணமாகத் தமது குமாரனின் பரிசுவிக்குள் கதைதான்.

"அவர்கள் பேரப்பாக்கத்திலேயே இருக்கிறார்கள். நான்தான் அவர்களை அங்காறு இருக்குமாத தக்க பாதுகாப்புடன் விட்டு விடுகிறேன். இது ஆக்கோடு, தாவப்பின் ஆட்சை என்னவின் சங்கதாயியின் பேரமருபுமாத தான் விடுப்பதற்கு..."

கதைத் தான் இவ்வாறு திரும்பவும் தீர்த்துப் போய் கொடுக்கிறார். அவரது குரலோ மெதுவாக இது குறித்துப் போன்ற எப்போது போல் ஒலிக்கிறது.

ஒருமிக்கவும் கொடுத்த திப்புகத்தான். "இந்த விழாவுக்கு அங்கே இருக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன்!" என்று கூறுகிற போது சொன்னதில் ஒருமித்தப் பிடியாதம் கைவிடுகிறது.

இவ்வியம் தமது முடிவாகப் பொருத்தம் பங்குபடுத்தி விட்டால், திப்புமேலும் பேசும் போல், உணர்ச்சி வெடிவிட்டால், விழாவுக-

பட்டு, தமது ஆகை - மகனுக்கு தவர்ப் பட்டம் துடி அழகு பார்த்த நிலைத் துரை - பொடிப்பட்டு விடுமோ என்று புரிந்த கதைத் தான். "திப்பு! இந்த விழா இக்காலமே நடத்தாக வேண்டும் என்பது உனது தந்தை கதைதான் அல்லவோ அல்ல! இதற்கான ஏற்பாடு களுக்கு" ஆகிய சிறப்பிதாய் விட்டது. இனி கதைப் பற்றியும் போலிக்கத் தேரவிகள், தீயோ, அந்தத் தானே சென்று உத்தர விட்டானோமே சங்கதாயின் அங்கிருந்து புறப்பா முடியாது. எனது கருமவரன் ஆகிய அங்காறுகளை. இது, இந்த கதைத் தான் ஒருவன் மட்டுமே கண்டு விடக்கூடிய ஏற்பாடு செய்திருப்போர் விழா முடிந்ததும் தான் தீயே சென்று அங்கே அங்கிருந்து வரலாம்!" என்று உத்தரவுத் தந்திருந்த அந்தப் பேச்சுமே ஒரு முற்றுப்புகள் வைத்தார்.

எப்போது இந்த விழா நடப்பெறும் போல் விடுமோ என்று ஆதரவின் அங்காறு தெருவின் குழியில் உருண்டது. ஒரு புதுப் பெற்ற தவர்ப் அங்காறுமேயேயே தமது குமாரனுக்கு 'தவர்ப்' விழுது வழங்கிவிடுகின்ற தீயுத்தியை விட்டு விடுவாரா கதைத் தான்!

தந்தையை எதிர்த்துப் போ முடியாத திப்புகத்தான், ஒரு தரிசுத்தின் அடிமேல் போய் மெனமமாகுது.

அவ்விதம், ஆக்கோட்டு தாவரப்பின் போலாவும் போன்று விவரம் போர்க் காவய அங்காறுமேயே, தமது குமாரனின் கைத்தின்மேல் மிக்கவும் போலாவமாக ஏற்பாடு செய்து நடத்தி வைக்கிறார் கதைத் தான்.

தமது திட்ட தானிய ஆகையை அங்கே கைத்தின் போலாவும், கைத்தின் இருக்கிற குழியிலுக்கும் பாடம் கைத்தின் போலாவும், தான் சீரமைப்பதற்குத்தான் போய் பங்கம் நடத்திய தந்தைத் தான் செய்த ஏற்பாடு பிரகடனம் விடவும் இவ்வே இந்த மனோகைத் தான் செய்து முடிக்கிறார்...

அதற்கு...

பலவருள் - பலவருள் ஒரு சீர்தீயவாய்த்த சிக்கத்தின் ராஜாவினுமே போன்று கைத் தான் முடித்து, அந்த முடிக்கத்தின் தமது குமாரனின் சீரப்பிரதாபங்களைப் புறம் முகம் கொட்டிப் பிள்ளை: 'தவர்ப்' என்றிருந்ததற்குத் தமது தவர்களைத்தான் சீர்த்திருந்து பெருமையாக வழங்கினார் கதைத் தான்!

என் தவர்ப் பதற்கு! சைப முழுதும் ஒரே விடுமோகும்...

"தவர்ப் திப்புகத்தான் காதல்!"

மேலும் அதற்கும் படி இருக்கிறதே...

பரிசுத் தான் போகிறார் கதைத் தான்!

அந்தப் பூரிப்புடன், "இக்கதைத் தான் அளவின் பங்கு தவர்ப் விழுது

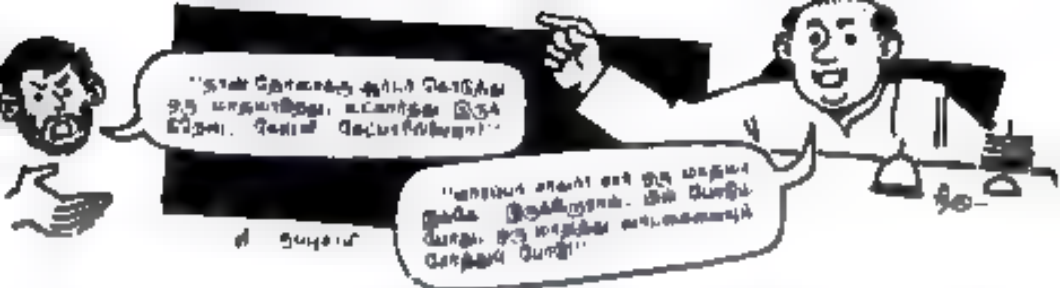
சாதாரணம். எங்கேயே கைத்தின் பதற்கு மட்டும் விவரம் எனது

குமாரன் பெறுவாரா!

அடலியோன் சாப்பாது!

உலகமெங்கும் போட்டிருக்கும் அடலியோன் கதைத் தான் அடலியோனின் அடலியோனின். இத்தகுத் தான் எல்லா கதைகள். ஆனால் இது போட்டிருக்கும் மூன்று கதை மட்டும் இருக்க வேண்டும்.

அடலியோன் - மய்யு.

"நான் தொகைக்கு ஆட்கள் கொடுத்தேன் ஒரு மாதமாகிறது. உட்கார்த்து இருக்கிறேன். வேளையே வெட்டிவிடுவார்கள்!"

"எனக்குப் பணம் ஒரு மாதமாக இருக்கிறதாம். இன் பணமே வேலை. ஒரு மாதத்துக்கு வருவதற்கு வேலை!"

சி. சபுமணி

அதனினும் பிழம்பிட்ட - எனக்கு வசைகட்டாம் என்று கருதிச் சொன்னாடுகிற அளவு ரணமான் பட்டம் பாதுகா! இதனை விசாரணை புர்த்துப்பட்டதாம். கண்ணாக்குமா! இவ்விதம் பெற்று இத்தக தென்புலமும் வட புலமும் அவனது ஒருகுடையிலேயே இவ்விதம் எவ்வாறு வல்ல சரிய வல்லமை பொருத்திய தமது அங்காணியின் திருநாமத்தை மண்பூர்வ மாக வணங்கித் தொழுவோமாம்!" என்று பாசத்தின் பார்ப்பட்ட வெறியுணர்வுடன் குழங்கியெய்து, சம்பவிய எழுத்த ஆரவாரம் அடங்கப் பற நிமிஷங்கள் கரைந்தன.

அங்குதவ விழா இனிது நிறைந்ததும், இரவு விருந்து அமோகமாகத் தடபுடவாக துடித்தது. ஆர்க்காட்டு மக்கள் அந்த விழாவுக்குத் தங்கணங் முடித்த அளவுக்கு உறு துணைபுரிந்து சிறப்பித்தார்கள். வெள்ளை யுக்குக் கையாளாதுவும், வேருக்கைக்கு வேலையாகவும், விபர்த்தங்களுக்கு ரகிகளாகவும் இருந்த ஆர்க்காட்டு தாயாப்பு முகமறவியின் ஆட்சி முடித்தது. ஒரு கதந்திர சூரியனின் - புரட்சித் தவிவனின் உதயத்தால் கண்ட பிரகாசத்தில் அவர்கள் வெகுதூரம் மேல் மறந்து போனதில் ஆச்சரியம் படுவதற்கு ஒன்றுமில்லாமலிருந்தது. விசாரத்துப் பெருங்குடி இயல்பாயிவான் அனைவரும், கைதர அலியின் வருகையை, என்னையே பூரித்துப் போய் தரிசுநின்ற உதவி, தங்கள் குதிரைத்தன வெளிப்படுத்தி மெய்ப்பித்தனர்.

பொழுது பொன்னுடைப் புலர்த்த கொண்டிருக்கிறது.

உதயம் கண்ட கிரிவனின் காணக் காண, கைதர அலியை, ரங்கராபலி எழுதிவைத்த புத்த கணிகையினை நிறைவுக்கு வருகிறது... அந்தச் சமயத்தில்...

அங்குதர குபுரம் அந்த அறையின் துறைத்து கொண்டிருந்தான் தலாப் திப்பு என்பதால்!

கைரத்த வழியாகச் சிறக்கு முகத்தைப் பார்த்தவாறு நின்றுகூட கைதர அலி திரும்பிப் பார்த்திருந்தான்...

குமாரன் திப்புலத்தான் எதற்காக வந்திருக்கிறான் என்பது அவருக்குப் புலகுவிதது?

எழுத்திரம் கொத்தனிக்கிறீமா?

எம்மையெழுத்திரமோ?

பூமிதான் யினை படுமோ?

"வா, திப்பு. உட்கா! அங்குதரத்தையப் பார்த்ததால் இவ்வளவு காலமில் எப்போது புறப்பட்டு விட்டாள் என்று நினைக்கிறேன்!"

கைதர அலி இவ்வாறு கூறித் கொண்டு உதயாவதத்தில் அமர்ந்தான். "இந்த ஆரிக் காட்டு முகமறவி ரொம்பவும் சிறப்பான ரகிகளுக்கு இருந்தாலும், கைரத்திருக்கும் இருத்திருக்கிறான். எவ்வளவு அழகான மனசை வைத்திருக்கிறான்..."

அவர் தம்முள் தனக்குத் கொள்கிறார்... திப்புலத்தான் அமர்ந்தான். "தமது தாரியா தவறுதல்கள் மிழிதி இப்போ அப்படி என்ன அழகு கொட்டியிருக்கிறது?" என்று கேட்டதற்கு அவன் நினைத்தான். அதற்கு அவசிய மில்லை என்று தனது அவசரத்தைப்போன்றது "அப்பா ஜாக்க! நான் பெரம்பலாக்கே புறப் படுகிறேன்!" என்றான்.

ஆ! எம்மையே ஆரம்பமாடுகிறது...

"அதற்கு அவசியமே இல்லை..."

—கைதர அலி எதற்கும் தயங்காமல், இனி தயங்கக் காரணமே இல்லை என்பதுபோல, தேரிடையான பதினுக்குத் தலாராஜி விட்டார்.

சில விதாயுகம் புதியது மறித்துப் போன திப்புலத்தான். "அவசியமில்லை என்று?" என்று உறுதியைப் போது அவனது கண்கள்... மெல்லிய பெருமுகக் கைதர அலியின் தாவிவிருந்த வெளிப்படுகிறது.

"நீ திப்புலத்தான் போன பசவராஜ் உயிரான தம்புலமில்ல, ரங்கராபலியும் உயிரான காதலியுமில்ல!"

"அப்பா..."

அவ்விதம் துடித்த அந்த அழகு, திப்புலின் தெளிவிருந்து கொத்தனிக்கிறது...

"பதறுமல் கேள் குமாரா! நான் உனது தந்தை; உனது எதிர்கால தன்மையின் கண்கண்டு கொண்டிருப்பவன்! நான் சொல்லுவது உண்மையேன். பெரியவா... தேரிக் பார்த்தவர்கள் கொன்றார்கள். பசவராஜும் ரங்கராபலியும் உனக்குத் திரேளம் செய்து விட்டார்கள்!"

"அப்பா..."

அந்த அழகிய இடிபடுகிற மாநிலி கத்து திரும் திப்புலத்தான்...

"அவர்களுக்கும் கொல்லாமல் கொன்றால் கெட்டு காரத்தில் ஒரு தன்மையில் ஒரு விட்டார்கள்!"

கைதர அலி இவ்வாறு கூறி நிறுத்தியதும்...

"ஓ" என்று பூதாக்கிரமமாக அறையிலிருந்து திப்புலத்தான்...

எம்மையே எழுத்திரம் கொத்தனிக்கிறது...

பூமி அழிகிறது...

அந்த மானியமே இருபினவாகப் பிணம் விடுதல்... (தொடரும்)

முத்திக் கெய்கையாள், பரிசு வேளிர் படுத்தும், புண்ணை பறியிடுத்தது. உத்கரைக்குப் போய்க் கொஞ்சநேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம் என்று ரேவதி சொன்னும், பஸ்ஸில், கட்டத்தில் இழுப்ப வேண்டாம், காடாகக் காசில் போய் விடுவோம் என்றும் அவளை யோசனை கூறினாள். திருப்பத்தில் தின்ற கொண்டிருந்த காடாகக் காரைக் கொழுதாள் அழகுத்து வந்தாள். உத்கரைவை நெருங்கும்போதே காடாகையத் தானே கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று அவள் தயாராக இருந்தாள். ஆனால், ரேவதி இப்போதும் பணம் கொடுக்க அவளை அனுமதிக்கவில்லை.

கூர்த்தில் குளிர்ப்பெய்தும், இதத்தினும் ரேவதி நெட்டுவித்தாள். கோபு மடித்து விடும் அங்கலிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் மனத்தினும் ஈரத்தினும் மோதியபடி இருந்தது. ரேவதி கேட்டாள்: "ஒன்றுமே பேசவில்லையே நீங்கள்?" கோபு வராத கார்த்திகைபோடு அவள் தவித்தாள். "ரேவதி உங்களைப் பார்த்ததும் ஏற்பட்ட நினைப்பு, அதிலிருந்து இன்னமும் விடுபட முடியவில்லை என்றும்..."

"இத்தனை தூரம் வந்து விட்டோம். நீங்கள் ஏதோ சொல்வீர் போகிறதா என்று பட்டது. முடிந்தால் கொஞ்சநேரம் இருந்து பேசுவோம். இல்லாவிட்டால் எழுந்து போய்விடுவோம்," "ரேவதி!"

"ம்..." "ஒரு காவதிக் -" கோபு நினைந்து, "ஆமாம் - அந்த 'ஒருகாலம்' இன்னமும் நம் முன்னால் அப்படியேதான் இருக்கிறது. இத்தனை காலமாகவும், அது அழிந்துபோய் விடவும் இல்லை. அதை நீங்களும் மறந்துவிட முடியாது. என்னுடைய முடியவில்லை. அப்போது உங்கள் அப்பா இருந்தார். அதிலிருந்து தான் அந்த 'ஒருகாலம்' - அதாவது நம் மோட கார்த்திகை - ஆரம்பிக்கிறது. இல்லையா?"

மேலே தொடர்வதற்கு முன்னால் அவளை ஆழ்ந்து ஒருமுறை பார்த்தாள் ரேவதி. அவள் சொல்லப் போவதைக்கேட்கத் தயாரானவர் போய் அவள் அரைவாசி உட்கார்த்திருந்தாள். "உங்களை ஒரு வட்டி வளாதி. 'பெய்க்கை' போன்ற வேண்டும் என்று நினைத்தவர், நினைத்தபோது திடுக்கிட்டார். எங்கோ கிராமத்தில் இருந்த என் றோட அப்பாக்கள் பார்த்த வந்தவர், எங்கே மருமகனாய் ஏற்றுக் கொண்டார். எங்கே அப்பாவுக்குச் செவடி கைக்கட்டாது என்று எங்கள் வேலையையும் அவரே ஏற்றுக்கொண்டார், எங்கள்

கம்பாவிடமும் வந்த இக்கி. எங்கள் எப்படியோ பி. ஏ. வளர்த்தும் படிக்கவைத்து விட்டார். அதுதான் அவரால் முடிந்தது. "தம்முடைய குடும்ப வாழ்க்கையில் ஆரம்பம் தன்னை இருந்தது. உங்களுக்கும், நம்மை உத்தியோகம். உங்களைப்போலப் பெண்ணை வேறிட வந்து கொண்டிருந்தது. எங்கள்மீது ஒரு வருகை. உங்களைப்போல மரணம்... அப்போது உங்களுக்கு வேலையும் போன்றிட்டது. எங்கள்மீது என்னுடைய - என்னுடைய துரதிருஷ்டத்தால் காரணம் - என்று உங்களை மனமே ஒரு நினைப்புத் தொன்றி, காவத் தாக் கோவிட்டு, பெரிய மரமாய் வளர்த்து போக. நம்மை வளர்ப்பான இடத்தில் எங்கள்மீது நடந்திருந்தால் உத்தியோக இருந்திருக்கும் என்று நினைத்து ஏகவி. அந்த ஏகவி என்மேல் வெறுப்பாக வடிந்தது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாய், கைமையில் கொண்டே வந்து உடைமீது அது தாக்க முடியாததாய் போய்விட்டது வேறிட வழிவகிப்பது என்று

தொன்றியபோது, என்னுடைய அப்பாது செயல் முடிந்தது ஒன்றுதான். தான் பிடித்த போய் விட்டேன். மறு படியும் நாம் எதிர்ப்போம்.

"தாய்மை"

அழகியார்: சிவசுந்தரி

இதைப்பெயர்ச்சாப் உக்கலியே சொத்து
யென் என்று தான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை.
அப்போது சொல்வதே சத்தர்ப்பம் வரவில்லை.
அந்தக் கடைசி தாளில் என் பேச்சே உக்க
லுக்குப் பிடிக்காமல் போய்விட்டது. இப்
போது நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

இப்போழுது அவன் பேசுவதைக் கேட்டுக்
கொண்டுதான் அவன் உட்கார்ந்திருந்தான்.
அவன் இன்னும் ஏதோ சொல்வது போலிருள்
என்று எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்
டிருந்தான்.

"உக்கலியானில் ஆகை, கட்டியம் என்னால்
இப்படிப்பட்ட காலுக்கையாகப் போய்
விட்டதே என்று எனக்கும் வேதனையாக
இருக்கிறது. ஆனால் இனிமேல் என்னால்
என்ன செய்ய முடியும்? ஒன்று மட்டும் செய்வ
லாம்--"

"ரேவதி!" -- தான் சொல்ல நினைத்ததை,
அவ்வாறு அவனிடம் கேட்ட ஆசைப்பட்ட
டனது. அவனிடம் தெரிவித்துவிட அவரால்
பட்டான்.

"அதற்கு முன்னால் உக்கலிடம் ஒன்று
கேட்க வேண்டும். அப்போது உக்கலுக்கு
வேலை போய்விட்டது. அப்போது என்ன செய்
நீர்கள்?"

"ஒரு வருஷம் வேலைக்காக அங்கிதென்.
பிறகு வேலை விடைத்தது. கமாராண வேலை
தான். எப்படியோ அநியை ஒட்டிக் கொண்
டிருக்கிறேன்."

ரேவதி சொல்கத் தன்மைய அமைத்து விட்டு,
"உக்கலிப் பற்றிக் கேட்டுவிட்டேன். என்

காப் பற்றிக் சொல்ல
வேண்டாமா? பிராமத்
தில் கம்மா உட்காரித்
திருக்காமல் என்னை
ஒரு வேலைக்குத் தயார்
செய்து கொண்டேன்.
கடப்பரட்டில் பாஸ்
பண்ணியேன். என்று
கடப் சிறைத் தான்
காசு சிபாரிசு செய்து
வேலை யும் கால்கிக்
கொடுத்தான். தான்
வந்த மூன்று மாதமா
சிறை?" -- என்று சொல்
விக் கொண்டு வந்தவன்
சிறை திறந்திருன்.

வினாக்கள் எரிபத்
தொடக்கின. இம்
ரேவதி ரேவதியிடம்
டனது உணர்ந்தவன்
போல். "புறப்பட
காமா?" என்று கேட்
டுக் கொண்டு வருத்
தான் ரேவதி.

மணலில் அங்கு
தட்டித் கொண்டு,
"கடைசியாக நீங்கள்
தானேதான் பெரிச்

கொண்டிருந்து விட்டேன். நீங்கள் அதை
மாலைப் போலே இல்லை. ஆனால் உக்கலுக்கு
இப்போது என்மேல் கோபமோ, வேறுபிரா
இல்லை என்று புரிந்து கொண்டேன்" என்று
அவ்வாறு பார்த்தான்.

கொடியுக்கு முகைத் திணறிபது.

"உக்கலியானில் ஆகையால் பற்றிக்
கொண்டேனா? அவர் தான் இரண்டுபேரும்
செனாரியமாக காதுமூடும் என்று ஆசைப்
பட்டார். எனக்கு தன் வேலை விடைத்
சிறுக்கு. திணறல் என்பதும் வருகிறது.
அதனால்--"

"அதனால்?"

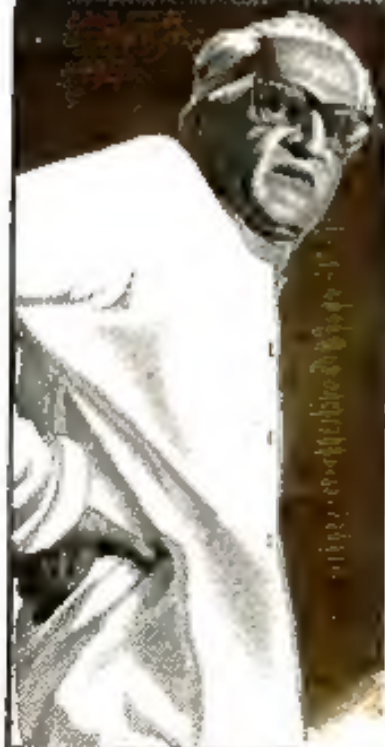
"நீங்கள் கமாராண என்பதன்மேல் காக்கு
சிறைக்கே சொல்லிர்கள். அதனால் என்னை
என்பதற்கு ஒரு பதிலையே உக்கலுக்குக்
கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். உக்க
லியானில் ஆகையும் ஒருவிதத்தில் திணை
வேலியிலும், நீங்களும் செனாரியமாக இருக்க
லாம்."

தெரு விளக்கில் வெளிக்கேள் அவன் முகத்
தில் மட்டியோது. பரிசுரான புன்னகைதான்
தெரிந்தது.

இருவரும் பஸ் திற்பும் இடத்தை
அடைந்த உடனில் அவன் சென்னை வேண்டிய
பஸ் சிறிது தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தது.

ரேவதி கைப்பையைத் திறந்து தன்னுடைய
விவரம் அடங்கிய அட்டையை அவனிடம்
எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டு பஸ்ஸில் ஏறித்
கொண்டான். அதில் அதிக் கட்டியிலே
என்பதையே பார்த்தபடி தன்னால் கொடி.

அமிர்தாஞ்சன்

தலைவலி, ஜலதோஷம், உடல்வலி
இவை அனைத்தையும் போக்க இவ்வந்தோஷம்
இருக்கவிடாது தலை படுத்து

தலைவலி, ஜலதோஷம், உடல்வலி
ஆகியவற்றுக்கு சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சன்
தடவுங்கள். அறிந்தவர்கள் அருமையான
பத்து மருந்துப் பொருள்களின் கலவை,
விவக்கத்தக்க வகையில் மிக விரைவில்
நிவாரணம் அளிக்கும். சிக்கனமான ஜாடி,
சிறிய பாட்டில் மற்றும் கைக்கு
அடக்கமான சிறிய டப்பா -
மூன்று அளவுகளில்
விற்பனையாகி வருகிறது அமிர்தாஞ்சன்.

அமிர்தாஞ்சன் -
80 ஆண்டுகளுக்கு
மேலாக குடும்பங்களில்
பயன்பட்டு வரும்
கம்பகமான மருந்து.

அமிர்தாஞ்சன் லிமிடெட்

கண்டாலே
இனிமை
கண்ணுக்கு
குளுமை
அதுவே
ஐடெக்ஸ்
கண்ணை

தமிழகத் தாயக எண்ணெயிலும்,
மூலிகைகளிலும் மட்டுமே கலந்து
விஞ்ஞான முறைப்படித்
தயாரிக்கப்படுவது ஐடெக்ஸ்.
மெட்ரோலியம் ஜெல்லியோ,

மெட்ரோலியம் எந்தவிதமான
வாணிகரணியோ அறவே கலக்காதது
ஐடெக்ஸ்,
கண்ணுக்குக் கூர்மை, குளிர்ச்சி,
கலர்ச்சி அளிப்பதில் நினைவலாதது
ஐடெக்ஸ்.

35 ஆண்டுகளாக உங்கள் மகத்தான
கம்பிளெயின் ஓர் சின்னம் ஐடெக்ஸ்.

உங்கள் கண்கள் உங்கள் ஆழவில்
இல்லை - அதற்கு தரத்தில்
நிகரில்லாத கண்ணை தேவை.
அதாவது ஐடெக்ஸ் கண்ணை நான்
என்று சொல்லவும் வேண்டுமா?